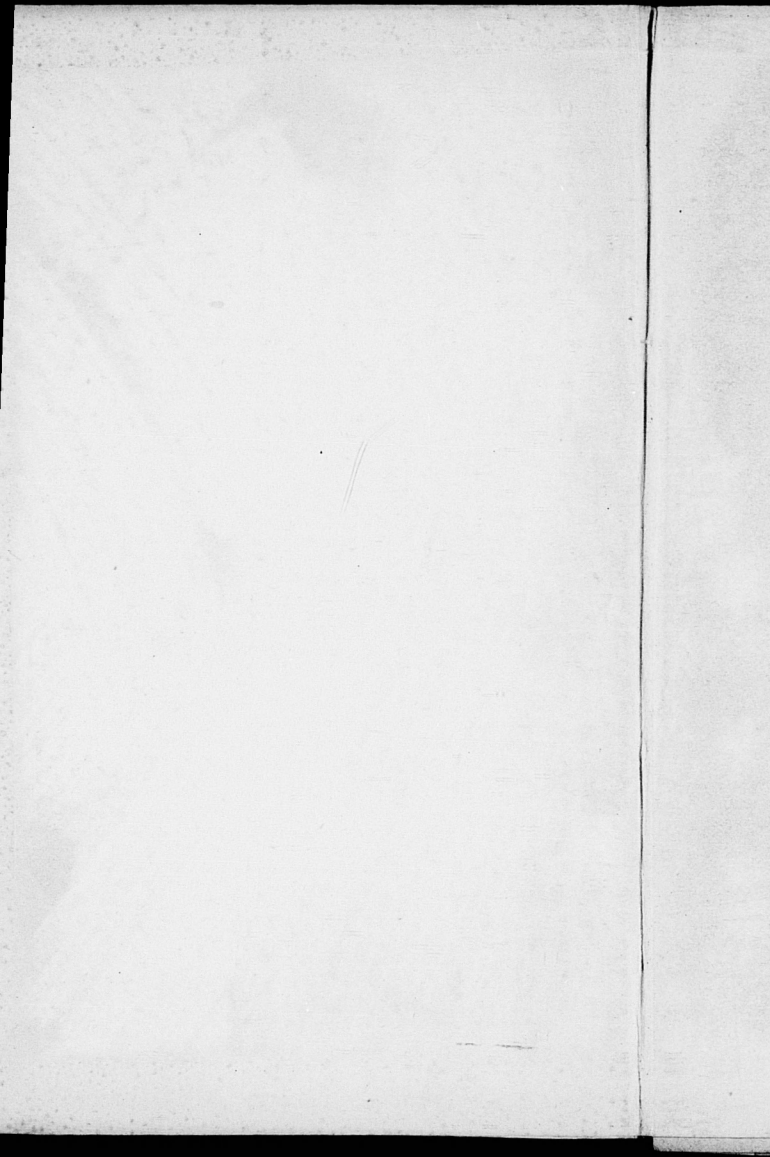
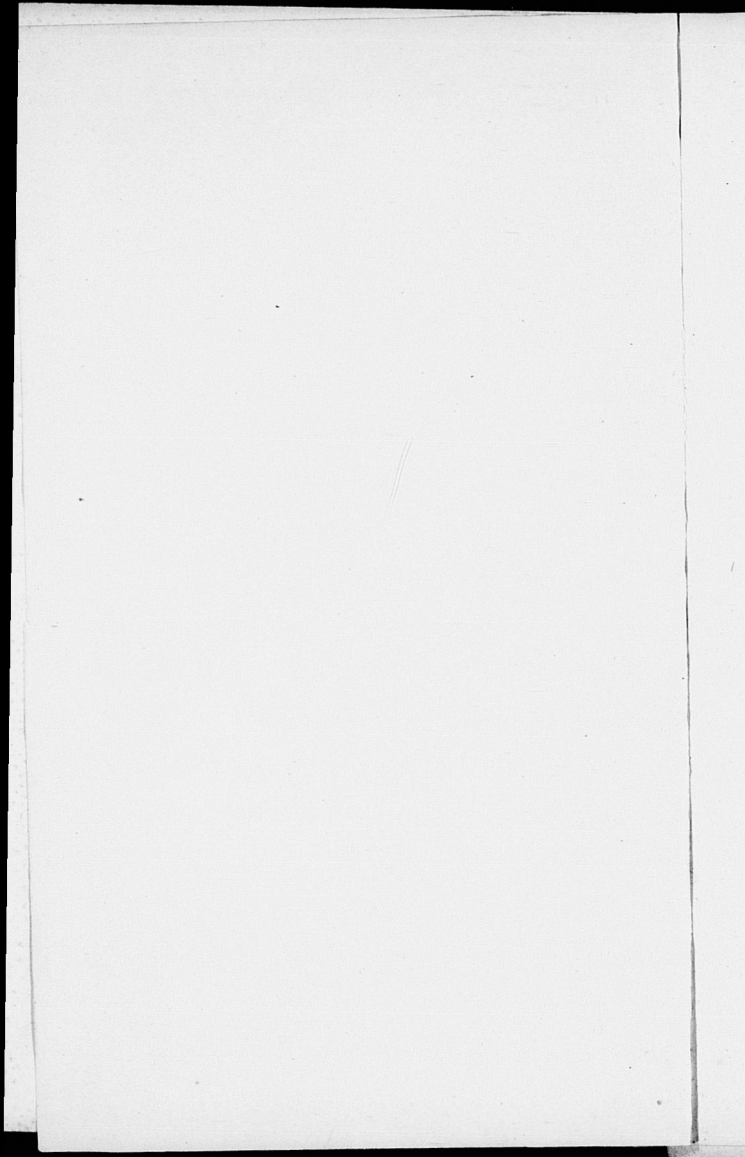

872

PER
Vak 159

NIEUW PELGRIMSBOEKJE
TEN DIENSTE DER
HAARLEMSCHE PROCESSIE
NAAR
KEVELAAR.

Ik

*ben ingeschreven in de Haarlemsche Broe-
derschap van O. L. Vrouw van Kevelaar .*

te

den

18

~~1873~~
NIEUW PELGRIMSBOEKJE

*29 J. Clarys
Pr 159
072*

GEDURENDE

DE BEDEVAART

DER

HAARLEMSCHE PROCESSIE

NAAR

KEVELAAR.

Gedrukt in het ST. JACOBS-GODSHUIS te Haarlem,

Voor rekening van voormelde Processie.

1880.

Liturgische Vereeniging

Aartsbisdom UTRECHT

Volgnummer Bibliotheek

705

IMPRIMATUR.

Harlemi, die 17 Aprilis 1880.

J. A. VAN DEN AKKER,

Lib. Cens.

BROEDERSCHAP

EN

PROCESSIE

VAN

O. L. VROUW VAN KEVELAAR,

onder den titel

TROOSTERES DER BEDRUKTEN,

Gevestigd in de St. Antonius-kerk op de Groenmarkt
TE HAARLEM.

*Op vergunning van Z. H. PIUS IX, gegeven 25 April 1847,
gezien door Z. D. Hw. INNOCENTIUS FERRERI, Vice-
Superior der Hollandsche Zending, 19 Mei 1847,*

Allen, die genegen zijn zich te laten inschrijven in deze heilrijke, met zoovele Aflaten begunstigde Broederschap, waarin men tot niets wordt verplicht, kunnen zich daartoe bij de Broedermeesters of Lijsthouders hunner gemeente vervoegen. Door die inschrijving worden zij deelachtig aan de Offeranden der Missen, kaarsen, gebeden en goede werken, die van wege de Broederschap tot geestelijk en tijdelijk welzijn der levende en tot lafenis der overledene Broeders en Zusters geschieden.

Ieder Lid zal jaarlijks 50 cents betalen; hetgeen vóór den laatsten Augustus aan de Broedermeesters of Lijsthouders zal worden ter hand gesteld, en dienen moet tot goedmaking der uitgaven van de Broederschap.

AFLATEN,

*welke door Zijne Heiligheid Paus PIUS IX
op den 25 April 1847, aan de
Broederschap zijn vergund.*

1. Volle Aflaat aan alle Geloovigen, die op den dag hunner inschrijving biechten, communiceeren en bidden voor de eendracht der Christen Vorsten, uitroeijing der ketterijen en de verheffing van onze Moeder de H. Kerk.

2. Volle Aflaat voor alle Broeders en Zusters, in gevaar van sterven, mits zij biechten en communiceeren, of dit niet kunnende, ten minste een oprecht leedwezen over hunne zonden gevoelen en den H. Naam Jesus zullen aanroepen.

3. Volle Aflaat aan alle Broeders en Zusters, die op den 8sten December, den feestdag van de Onbevleete Ontvangenis der Allerheiligste Maagd en Moeder Gods Maria, zijnde de voornaamste feestdag van deze Broederschap, zullen gebiecht en gecommuniceerd hebben, en bidden gelijk in No. 1. staat uitgedrukt.

4. Aflaat van 7 jaren en 7 maal 40 dagen aan alle Broeders en Zusters, die op de feestdagen van Paschen, Pinksteren, Allerheiligen en Kersmis zullen biechten en communiceeren, en bidden gelijk in No. 1 staat uitgedrukt.

5. Aflaat van 60 dagen aan alle Broeders en Zusters, die in de *Broederschaps-kerk* te zamen het H. Misoffer, of de Processie of andere kerkelijke diensten bijwonen, of samenkomen om eenig goed werk te verrichten, of die bij het begraven der Overledenen godvruchtiglijk tegenwoordig zijn; die het H. Sacrament des Altaars,

als het naar een zieke gedragen wordt, vergezellen, of dit niet kunnende een Onze Vader en een Wees gegroet voor den zieke bidden; die eenen armen vreemdeling herbergen of met aalmoezen godvruchtiglijk bijstaan; die de zieken bezoeken en in hun lijden en smarten troosten; die de onwetenden in Gods geboden en in hetgeen ter zaligheid noodig is onderwijzen, de afgedwaalden op den weg der zaligheid terugbrengen, vrede maken met hunne eigene vijanden, of tusschen de twistende liefde en eendracht doen herleven; die vijfmaal het Gebed des Heeren met de Groetenis des Engels voor de rust der Afgestorvenen van de Broederschap bidden, en ten laatste: die eenig geestelijk of lichamelijk werk van barmhartigheid zullen verrichten.

6. Zijne Heiligheid verleent aan elken priester, die aan het hoogaltaar der *Broederschapskerk* de H. Mis leest, een Aflaat voor de zielen der geloovigen, die in het vagevuur zijn.

7. Volle Aflaat op de feestdagen van O. L. V. Lichtmis (2 Feb.), Boodschap (25 Maart), Hemelvaart (15 Aug.), Geboorte (8 Sept.) en Onbevleete Ontvangenis (8 Dec.), aan alle geloovigen, die na gebiecht en gecommuniceerd te hebben in de *Broederschapskerk* zullen bidden, gelijk in No. 1. staat uitgedrukt.

Aflaat van 7 jaren en 7 maal 40 dagen op de feestdagen van O. L. V. Visitatie (2 Julij) en Praesentatie (21 November).

Deze Aflaat kan ook aan de geloovige zielen worden toegevoegd.

VERDERE VOORDEELEN.

1. Telken jare zal er in de Broederschaps-kerk op de vijf voornaamste feestdagen van O. L. V. eene plechtige H. Mis gezongen worden tot geestelijk en tijdelijk welzijn der Broeders, Zusters en Weldoeners van de Broederschap.

2. Den eersten vrijdag van iedere maand zal er eene gezongene H. Mis ter eere van Maria tot diezelfde intentie aan God worden opgedragen, waarna eene stille Mis tot lafenis der zielen van de overledene Broeders en Zusters.

3. Voor alle Broeders en Zusters, die jaarlijks 50 cents hebben geofferd, zullen na hun afsterven tot lafenis hunner zielen drie HH. Missen gelezen worden, als van het overlijden aan de Broedermeesters of Lijsthouders hunner gemeente kennis is gegeven.

4. Onder de HH. Diensten van de Broederschap, gedurende de Octaven van O.L.V. en de geheele maand Mei, welke bijzonder aan Maria is toegewijd, zal er eene zware kaars ter harer eere branden.

5. Des Zondags na den 15 Augustus en den 8 December of op die dagen zelven, indien deze op Zondag vallen, zal er na de Vesperen eene plechtige Processie in de kerk geschieden.

6. In de gemeente, waar een genoegzaam getal leden zich bevindt, zal er ook eene kaars geofferd worden, en zullen er vijf H. Missen op de vijf voornaamste feestdagen van Maria voor het geestelijk en tijdelijk welzijn der levende, en eene H. Mis op den tweeden Vrijdag na de terugkomst der pelgrims tot lafenis der overledene Broeders en Zusters aan God worden opgedragen.

Verder zal er op Vrijdag vóór het vertrek der processie eene gezongene H. Mis in de Broederschaps-kerk worden opgedragen, om den goddelijken zegen over de Bedevaart af te smeeken, en op den eersten Vrijdag na de terugkomst der pelgrims eene gezongene H. Mis tot dankbaarheid, en den daaropvolgenden Vrijdag eene Dienst van Requiem tot lafenis voor de overledene Broeders en Zusters.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

De Haarlemsche Processie zal jaarlijks naar Kevelaar vertrekken Dinsdag na het feest van O. L. Vrouw Geboorte.

De bijzondere bepalingen voor de reis worden op een reiswijzer aangegeven, die telken jare tijdig aan de bedevaartgangers zal worden uitgereikt.

Zij die de reis mede willen maken, worden verzocht zich tijdig van plaatskaarten te voorzien.

Na Maandag morgen 1 uur worden geen plaatskaarten meer uitgereikt.

D A G O R D E.

De Bedevaartgangers zullen zorgdragen aan de Stations Haarlem en Amsterdam, minstens een half uur vóór het vertrek van den trein tegenwoordig te zijn, ten einde den noodigen tijd te hebben om de kaarten te verwisselen.

Niemand zal zonder spoorkaart in de wagens mogen plaats nemen; moeielijkheden daardoor ontstaan, alsook door het verliezen of verkeerd afgeven van spoorkaarten komen voor rekening der Bedevaartgangers.

Het is volstrekt verboden aan de Stations, waar de trein stilstaat, te zingen of overluid te bidden.

Vrijdag voor het vertrek zal ten 8 ure in de Broederschapskerk de H. Mis worden opgedragen, voor eene voorspoedige en gelukkige reis. De pelgrims worden verzocht die H. Mis zooveel mogelijk bij te wonen.

Dinsdag.

Zoodra de trein van Haarlem vertrekt, wordt in elke wagen het Morgengebed voorgebeden. In iedere wagen zal zich wel een der mannen met het voorbidden willen belasten.

Tusschen Amsterdam en Utrecht wordt een Rozenhoedje gebeden voor eene gelukkige reis, daarna lied I bl. 83.

Tusschen Utrecht en 's Bosch een Rozenhoedje voor de intentie waarmede ieder de reis ondernomen heeft; vervolgens lied II bl. 85.

Tusschen 's Bosch en Uden een Rozenhoedje voor onzen H. Vader den Paus en de vervolgde Kerk; daarna lied III bl. 90.

Bij de aankomst te Uden begeven de Bedevaartgangers zich dadelijk naar de Kloosterkerk. Na het zingen van lied IV bl. 91 wordt de H. Mis gelezen, eene toespraak gehouden en de zegen met het Allerheiligste gegeven, gevolgd door lied V bl. 94. Daarna tijd tot verversching. Bij het vertrek van Uden lied VI bl. 96.

Tusschen Uden en Goch een Rozenhoedje voor onze achtergelaten betrekkingen, daarna lied VII bladz. 98 en lied VIII bl. 109. Bij het naderen van Kevelaar lied IX bl. 111.

Bij aankomst te Kevelaar kan ieder eerst zijn Logement opzoeken, maar zorg voor de plechtige intocht tijdig aanwezig te zijn bij de Barrière aan den straatweg naar Goch.

Ten 5 ure plechtige intocht, met muziek en onder het gelui der klokken, in Kevelaar naar de Grootte Kapel, waar de zegen met het Allerheiligste gegeven en eene toespraak gehouden wordt. Lied X bl. 113. Daarna gelegenheid om te biechten. Ten 8 ure Avondgebed in de Grootte Kapel. Lied XI bl. 116.

Woensdag.

Ten 5 ure Morgengebed en uitdeeling der H. Communie in de Nieuwe Kerk.

Ten 7 ure plechtige Muziek-Mis voor de Bedevaartgangers in de Nieuwe Kerk.

Ten 10 ure gaat men in Processie de Kaars offeren onder het zingen van lied XII bl. 117. Vervolgens wordt tot ieders bijzondere intentie bij het Miraculeuse Beeld een Rozenhoedje gebeden, waarna het Smeekgebed bl. 68. Men eindigt met gezangen XIII, XIV en XV.

Ten 3 ure Lof in de Nieuwe Kerk, waarna plechtige Processie naar het Roode Kruis, alwaar gepreekt wordt. Daarna bidt men voor de levende en overledene leden der Broederschap de gebeden uit het Handboekje met vijfmaal het Onze Vader en Wees gegroet. In het gaan naar het Roode Kruis, lied XVI, XVII, XVIII, XIX, XX.

In het terugkomen lied XXI, XXII enz. tot XXVII.

Ten 7.30 Processie van de Miraculeuse Kapel naar het Kerkhof, waar het Avondgebed gehouden wordt. Gezangen XXVIII, XXIX, XXX, XXXI, XXXII.

Donderdag.

Ten half 6 de H. Mis en Communie op Oud-Kevelaar, waarna de zegen met het Allerheiligste gegeven wordt, en men in Processie, met muziek en onder het gelui der klokken Kevelaar doortrekt naar de Barrière, waar de Processie ontbonden wordt. Lied XXXIII.

Tusschen Kevelaar en Goch bidt men een Rozenhoedje voor eene gelukkige reis, — tusschen Goch en Uden tot dankbaarheid voor de ontvangene weldaden. — Bij aankomst te Uden lied XXXIV, toespraak in de Kloosterkerk, waarna de zegen met het Allerheiligste. Vervolgens Afscheidslied XXXV. Daarna gelegenheid tot verversching.

Tusschen Uden en 's Bosch een Rozenhoedje voor de overledene leden der Broederschap; — tusschen 's Bosch en Utrecht om een zaligen dood; tusschen Utrecht en Amsterdam tot dankzegging voor de gelukkig volbrachte reis. Bij aankomst te Haarlem in de Broederschapkerk Te Deum, toespraak en Danklied XXXVI bl. 160.

ONDERRICHT VOOR PELGRIMS,

OM HUNNE BEDEVAART MET DE MEESTE
VRUCHT TE DOEN. 1)

Les uit het H. Evangelie naar Lucas.

Hoofdstuk II, van vs. 41 tot 51.

Zijne ouders (van Jesus) gingen alle jaren naar Jerusalem, op den plechtigen dag van Paschen.

En toen hij twaalf jaren oud geworden was, en zij volgens de gewoonte van het feest naar Jerusalem opgegaan waren,

En toen zij, na den afloop der dagen, wederkeerden, bleef het kind Jesus te Jerusalem, en zijne ouders wisten het niet.

Doch zij, meenende dat hij onder het gezelschap was, trokken eene dagreize voort, en

1) Wijlen Zijne Doorl. Hoogw. de bisschop van Haarlem, Mgr. Franc. Jac. van Vree, heeft dit onderricht, onder den titel van *Pelgrimsboekje* uitgegeven, toen hij in 1838 kapelaan te Amersfoort was. Het is later door Z. D. H. herzien en vermeerderd; en zóó wordt het nu den vromen Pelgrims in ons vaderland aangeboden.

zochten hem onder de bloedverwanten en bekenden.

En hem niet vindende, keerden zij terug naar Jerusalem, om hem te zoeken.

En het geschiedde, dat zij hem na drie dagen vonden zitten in den tempel te midden der leeraren, hen hoorende en vragende.

En allen, die hem hoorden, werden verbaasd over zijne wijsheid en over zijne antwoorden.

En zij, hem ziende, stonden verwonderd; en zijne moeder zeide tot hem: Zoon, waarom hebt gij zoo met ons gedaan? Zie, uw vader en ik zochten u met smart.

En hij zeide tot hen: waarom zocht gij mij? wist gij niet, dat ik met de zaken mijns Vaders bezig moet zijn?

En zij verstonden het woord niet, dat hij tot hen sprak.

En hij vertrok met hen, en kwam te Nazareth, en hij was hun onderdanig. En zijne moeder bewaarde al deze woorden in haar hart.

I.

HET VERTREK TER BEDEVAART.

Toen, in het jaar 12 der Christelijke tijdrekening, het den Joden ter viering voorgeschreven Paaschfeest naderde, was er te Nazareth, eene

kleine stad van Galilea, een huisgezin, waarvan al de leden zich tot de reis naar Jerusalem voorbereidden. Dit huisgezin, klein in getal, maar groot in waarde der personen, bestond uit eenen man, uit eene maagd, de bruid des mans, en uit eenen twaalfjarigen jongeling, den Zoon der Maagd. Men weet, dat God den Joden bevolen had, dat de mannen onder hen jaarlijks met het Paaschfeest te Jerusalem in den tempel zouden verschijnen. Hoewel dit gebod de vrouwen en de kinderen niet betrof, verzuimde echter de Maagd van Nazareth nimmer de godvruchtige reis te doen, en nu althans nam zij haren Zoon, die twaalf jaren oud geworden was, naar Sion's tempel mede. Het is niet te verwonderen, dat deze godvruchtige Maagd, schoon geene zoodanige verplichting hebbende, deze reis deed. Te Jerusalem toch was de eenige tempel des waren Gods; daar alleen werden den Heer en Vader des heelals offeranden opgedragen; daar vierden de Priesters en Levieten, met de luisterrijkste plechtigheden, den dienst des Opperheers; daar zongen Israël's kinderen de verrukkelijke liederen van Sion; daar werd ieders gemoed met godvruchtige aandoeningen vervuld, en de ziel, boven het stoffelijke verheven, en zich verdiepende in de beschouwing der geloofswaarheden en in de herdenking der heilsbeloften, smaakte *in 's Heeren voorhoven meer genoegen op éénen dag, dan zij*

op duizend had kunnen smaken in de paleizen der Koningen 1); inderdaad, redenen genoeg voor een godvruchtig hart, om in bedevaart naar Jerusalem te reizen.

Het gebruik van bedevaarten te doen, is dus zeer oud; en, zoo men de reis der Joodsche mannen naar het heilig oord al geene bedevaart wil noemen, omdat deze door God bevolen was, zal men toch aan de reis onzer Maagd dien naam niet kunnen weigeren; want zij ondernam die geheel uit eigene keuze.

Indien nu onder de nieuwe wet, eenige plaatsen door God met bijzondere gunsten verveerd worden, bijv. met wonderdadige genezingen, dan kan men het den geloovigen niet ten kwade duiden, dat zij eene reis ondernemen om op die plaatsen, waar God, gelijk weleer in den tempel te Jerusalem, zich boven andere plaatsen gunstig betoont, waar zooveel gebeden en zooveel verkregen wordt, waar de wonderen zich van tijd tot tijd herhalen, den Almachtige te gaan verheerlijken, danken en smeeken. Dan toch blijkt het, dat God deze plaats bevoorrecht, gelijk Hij voorheen den tempel van Jerusalem bevoorrechtte. Hem de redenen van zulk doen te vragen, past den sterveling niet; maar te gelooven, dat Hij er wijze redenen voor heeft, en zijn doen te eerbiedigen, dat is plicht. Zoo-

1) Ps. 83.

als dan die deugdzame Maagd naar Sion optrok, zoo mogen de Katholieken ook naar Kevelaar optrekken, alwaar, door de voorspraak der H. Maria, zoo menige gunst van den almachtigen God wonderdadig verkregen is.

Maar, zal iemand vragen, kan het voorbeeld dier Maagd iets afdoen? Dit voorbeeld doet alles af; want die Maagd is *de gezegende boven alle vrouwen* ¹⁾, de H. Maria, de Moeder Gods. Niemand zal het, geloof ik, durven wagen, deze Maagd, die *vol van genade* was, te berispen, en in dit geval des te minder, daar zij tot gezel op hare reis had haren Zoon, die de Zoon Gods is. Wij mogen het zeggen: grepen weleer Jesus en Maria den pelgrimsstaf, om een bevoorrecht oord te bezoeken, zoo mogen ook de dienaren van Jesus, de kinderen van Maria den staf opnemen, om te Kevelaar, waar God, op Maria's voorspraak, zijne gunsten vaak zoo mildelijk heeft uitgedeeld, hunne gebeden te gaan storten.

Geluk, Pelgrims! gij, die bedevaarten onderneemt, hebt de Moeder Gods zelve tot voorgangster. Maar verlangt gij, die door haar voorbeeld tot het ondernemen der bedevaart opgewekt wordt, ook niet van haar te leeren, hoe gij de reis moet doen? Ik geloof het. Laten wij haar dan volgen.

1) Luc. I, 28.

II.

HET OOGMERK.

Eer wij ons met Maria op weg begeven, mogen wij wel vragen: wat was eigenlijk haar oogmerk met die reis? En dan vinden wij, dat het blijkbaar geen ander kan geweest zijn, dan *de verheerlijking van God*. Zij ging naar eene heilige plaats, op eenen heiligen tijd, in een heilig gezelschap; want zij ging naar den tempel, in de dagen van Paschen, met Jesus, haren goddelijken Zoon, en Josef, haren heiligen Bruidegom. Zij ging zich vereenigen met die duizenden, die van alom naar Jerusalem stroomden, ten einde hunne offers den Heer ter eere op te dragen; met die duizenden, die in de heilige stad het gezang des Heeren, de liederen Sion's, kwamen aanheffen; met die duizenden, die derwaarts getogen waren, om Gods opperheerschappij te erkennen, om Hem dank te zeggen, om vergiffenis af te smeeken, om nieuwe weldaden te vragen; met die duizenden, die in het heilige Sion het paaschlam kwamen eten, de gedachtenis der verlossing uit Egypte, — voorbeelding der verlossing uit de zonden, — die daar in Gods tempel kwamen verzuchten: *Hemelen, dauwt van boven! en dat de wolken regenen den Rechtvaardige: de aarde opene zich en brenge den*

Zaligmaker voort; met al die duizenden ging zij zich vereenigen, terwijl zij den Rechtvaardige, den Zaligmaker met zich voerde.

Wat kan dus anders, o verhevene Maagd! wat kan anders uwe bedoeling geweest zijn, dan de verheerlijking Gods? Neen, een ander oogmerk kon in uw Gode gewijd hart niet huisvesten. Gij gingt om te erkennen, dat de hemelsche eigenschappen, die u sierden, gaven des Heeren waren; gij gingt om uwen dank voor die gaven te betuigen, om de bevestiging en vermeerdering er van te smeeken; gij gingt om, hoewel zelve, om uwen Zoon, vrij van zonde, uw offer voor de zonde te brengen; want gij gingt uw hart aanbieden tegen den dag, op welken het zwaard der droefheid het doorsteken zoude; gij gingt, o droevige Moeder! om nogmaals te zeggen: *zie de dienstmaagd des Heeren, mij geschiede naar uw woord* (Luc. I, 38). In het bezit van zoo groote gunsten, in het vooruitzicht van zoo groote droefheid, gingt gij nogmaals uw verheven lied zingen:

Mijne ziel verheft den Heer:

Hem, die mijn God is, wiens schepsel ik ben, Hem looft en prijst mijne ziel.

En mijn geest juicht in God mijn heil.

Niet in aardschen roem, niet in tijdelijke goederen, niet in iets vergankelijks, maar in

God, die mijn heil, mijn redder, mijn Zaligmaker is, in God alleen verheugt zich mijn geest.

Omdat Hij op de geringheid zijner dienstmaagd heeft gezien; want zie, van nu af zullen alle geslachten mij zalig noemen.

Ja, dit verheugt mij, dit doet mij van vreugde opspringen, dat mijn God op zijne geringe dienstmaagd heeft neêrgezien, dat Hij mij, een nederig schepsel, met zijne weldaden verrijkt heeft, mij zulke weldaden geschonken heeft, dat van nu af alle geslachten mij zalig noemen.

Omdat Hij, de machtige, groote dingen aan mij gedaan heeft; en heilig is zijn Naam.

Wat ben ik van mij zelve om te juichen? om zalig genoemd te worden?... Maar omdat de Machtige mij groot gemaakt heeft, omdat Hij de wondervolste gunsten over mij uitgestort heeft, daarom zal ik zalig genoemd worden; en daarom zal ik Hem prijzen; heilig is zijn Naam.

En zijne barmhartigheid is van geslachte tot geslacht dengenen, die Hem vreezen.

Heilig is de naam mijns Gods, eeuwig zijne barmhartigheid, zij duurt van geslachte tot geslacht. Straft Hij, Hij treft slechts het vermetel verzet, maar al wie Hem vreest, heeft barmhartigheid te wachten.

Hij heeft kracht geoeffend door zijnen arm; Hij heeft de trotschen in de raadslagen huns harten verstrooid.

Zijn arm heeft Hij uitgestrekt, en daar bleek zijne kracht; mij, eene geringe maagd, verhief Hij wonderbaar; maar de trotschen, die in hun hart booze raadslagen smeedden, heeft Hij door hunne eigene listen verward, en hen, die zich op hunne wijsheid verlieten, verstrooid.

De machtigen heeft Hij van den troon gezet, en Hij heeft de nederigen verheven.

Hij heeft de hungerigen met goederen vervuld en de rijken ledig weggezonden.

Ziet daar de macht mijns Gods, dat Hij hen, die zich zelve machtig wanen, uit de hoogte nederstort; dat Hij die rijken, die zich van alles voorzien wanen en een walg van het hemelsche hebben, van alles ontbloomt; terwijl Hij de nederigen, de geringen op den troon plaatst, en de armen, degenen die honger lijden, met zijne gaven overlaadt.

Dit is het gezang der Maagd. Schittert daarin niet de grootste eenvoudigheid des harten? Ééne gedachte is er slechts in te zien, aan die ééne zijn al de overige ondergeschikt, of liever al de overige komen voort uit die ééne: God, God alleen is in hare ziel, in haar hart, in haren mond; aan God alleen moet van alles de eer gegeven worden.

Pelgrims! leert hier, wat oogmerk u tot de

bedevaart aansporen moet: namelijk de eer Gods. Gij moogt u niets anders voorstellen, dan te Kevelaar u voor God te gaan vernederen, vergiffenis van Hem af te smeeken, Hem voor zijne weldaden te danken, nieuwe weldaden voor u en de uwen (maar met onderwerping aan zijnen wil) te vragen; en dit alles onder de bescherming en voorspraak van Maria.

Vele menschen zijn, in hunne huiselijke betrekkingen, overladen met bezigheden en zorgen; nauwelijks kunnen zij den tijd vinden om de noodzakelijkste godsdienstplichten te vervullen; altijd omringd en bezig gehouden door voorwerpen, die geest en hart voor godsdienstige indrukken minder vatbaar maken, schijnen zij zich nimmer met volhardenden ernst op het eenige noodzakelijke te kunnen toeleegen. Dat dezulken zich in het jaar eenige dagen afzonderen en eene bedevaart ondernemen, om, van alles wat hen anders verstroot, ontslagen, zich vrijelijk met God en hunne eeuwige toekomst bezig te houden: dit is een prijsbaar, een heilig oogmerk, ieder hunner kan zeggen: *Mijne ziel verheft den Heer.*

Dat anderen, die tijd en gelegenheid genoeg hebben tot godsdienstoefeningen, maar bedenkende, hoe gemakkelijk hun dit alles valt, iets meer doen willen en daartoe eene bedevaart kiezen, die met onderscheidene ontberingen en vermoeienissen vergezeld gaat; ook dit is een

prijgbaar inzicht, ook in dezer mond past Maria's woord: *Mijne ziel verheft den Heer.*

Dat wederom anderen, zich herinnerende, hoe vele goede werken zij verzuimd, hoe vele zonden zij gepleegd hebben, in het verlangen om hunne verzuinen eenigszins in te halen, om voor hunne overtredingen te boeten, als pelgrims naar eene heilige plaats reizen: dit moet door een ieder voor eene goede bedoeling gehouden worden; want zij nemen hunne toevlucht tot 's Heeren *barmhartigheid, die is van geslachte tot geslacht dengenen, die Hem vreezen.*

Dat iemand, die eene bijzondere gunst van den Heer verlangt, om die zekerder te verkrijgen, eene bedevaart doet, mits hij zich altijd aan den goddelijken wil onderwerpe;

Dat iemand, die zich in eenen verderfelijken omgang, in eene booze gewoonte, in eene naaste gelegenheid tot zonde gewikkeld ziet, den pelgrimsstaf opneemt, om door dit middel die gevaren te ontworstelen, dat kwaad uit te roeien:

Dit alles moet geprezen, moet deugdzaam, moet heilig genoemd worden. Die zoo doen, *verheffen den Heer.*

Dat men, met deze of dergelijke oogmerken beziel, eene bedevaart kiest naar eene plaats, waar de H. Maria voornamelijk geëerd wordt: dit verdient goedkeuring. Aan haar toch *heeft Hij, die machtig is, groote dingen gedaan. Zijn*

Naam is heilig, en zijne barmhartigheid van geslachte tot geslacht.

Maar :

Wanneer bij de opgenoemde of andere prijsbare oogmerken zich eenig onedel inzicht voegt ; wanneer bijv. nieuwsgierigheid zoowel tot de reize aanspoort als godsvrucht : dan zoude ik de bedoeling niet meer zoo gaaf heilig, en het werk niet zonder voorbehouding verdienstelijk noemen ;

Wanneer men van de bedevaart eenen lusttocht maakt, dan zoude ik ze voor schadelijk houden ;

En wanneer iemand, die in zijne eigene gemeente aan zijne plichten te kort schiet, die door zijnen gewonen biechtvader van het ontvangen der H. Sakramenten geweerd wordt, wanneer zulk een den uitwendigen schijn van pelgrim aanneemt, om van priesters, bij welke hij niet bekend is en aan welke hij zich niet bekend maakt, de Sakramenten te rooven, dan zoude ik zeggen, dat hij een zeer onheilig, een zeer verfoeilijk oogmerk heeft ; ik plaats hem bij degenen, die God in hunne raadslagen verstroot.

Neen, wie, gelijk Maria, reizen wil, wie volgens haar voorbeeld en onder hare bescherming eene bedevaart wil doen, die mag zich geene onverschillige, veel min slechte oogmerken voorstellen ; verheerlijking van God, en

bevordering van 's pelgrims zaligheid, moet zijne eenige beweegreden zijn.

III.

DE REIS EN HET VERBLIJF.

Wij weten nu, waarheen Maria reisde en waarom zij daar heen reisde. Nu zullen de Pelgrims zekerlijk ook verlangen te weten, hoe zij zich op den tocht gedroeg, en wat zij te Jerusaleem deed.

Hoe zij zich op den tocht gedroeg, kan men reeds daaruit genoeg opmaken, dat zij reisde in het gezelschap van Jesus! Wat toch kan onder het geleide van Jesus gevonden worden, dat niet zedig, ordelijk, ingetogen, heilig is?...

O Pelgrims! gij ook moet in het gezelschap van Jesus reizen, gij moet iedere schrede zoo zetten, iederen oogslag zoo wenden, ieder woord zoo spreken, alsof Jesus aan uwe zijde ging. En al ziet gij Hem niet, Hij is echter bij u; want Hij heeft gezegd: *waar er twee of drie in mijnen naam vergaderd zijn, daar ben Ik in hun midden.*

Wilt gij meer in bijzonderheden het gedrag van Maria op hare bedevaart kennen, zien wij dan hetgeen de groote Ambrosius van de handelwijze, die zij immer in acht nam, gezegd heeft. „Van haar moogt gij regels voor uw

gedrag nemen, daar de onderwijzingen der deugd, in haar als in een voorbeeld uitgedrukt, u toonen, wat gij verbeteren, wat gij vluchten, wat gij behouden moet. Zij was van harte nederig, ernstig in hare woorden.... Zij was spaarzaam in het spreken, ijverig om te leeren.... Zij was gewoon niemand te beledigen, voor bejaarden op te staan, hare gelijken niet te benijden, grootspraak te vluchten.... Wanneer toonde zij walging van minderen? Wanneer lachte zij om den zwakke? Wanneer vermeed zij den arme?... Niets terugstootends was in hare oogen, niets onbedachts in hare woorden, niets onzedigs in hare handelingen. Hare gebaren waren niet geweldig, haar gang was niet wild, haar geluid niet schaterend: maar de houding zelve des lichaams was het beeld harer ziel, de uiterlijke voorstelling van hare deugd." En ik mag hier bijvoegen uit het Hooglied van Salomon: *Langs den weg heeft Maria eenen geur verspreid als kaneel en welriekende balsem; zij gaf eenen aangenamen geur van zich, als uitgelezene mirre.* Den ganschen weg over verspreidde haar voorbeeld op allen, die omtrent haar waren, eenen godsdienstigen indruk, gelijk welriekende specerijen eenen aangenamen geur doen ontwaren.

En hoe gedroeg zij zich wel, toen zij te Jerusalem was? Toen zij den tempel bezocht? dien tempel, in welken een grijs Profeet haar

gezegd had: *het zwaard van droefheid zal u door het harte gaan?* ¹⁾)

O men kan het zich voorstellen, als men Maria's godsvrucht een weinig kent. Daar, in de heilige stad, *vond zij hare rust; daar was zij als een rozestruik te Jericho, als een schoone olijf op de velden, als een plataan langs het water* ²⁾); *daar zat zij in de schaduw desgenen naar wien zij verlangd had* ³⁾); *daar speelde zij voor hem in de heilige plaats, en het was haar vermaak in het midden van Gods dienaren te zijn* ⁴⁾). Reeds bij het ontdekken der tempeltinnen had zij uitgeroepen: *Ik ben verheugd over hetgeen mij gezegd is: wij zullen in het huis des Heeren gaan* ⁵⁾); en toen hare voeten in Jerusalems voorhoven stonden, bad zij met vertrouwen: *De Heer zal niet toelaten, dat de roede der zondaren op het lot der rechtvaardigen blijve drukken* ⁶⁾).

Dit is het voorbeeld, dat de pelgrims moeten navolgen.

En gij, die den jaarlijkschen tocht naar Kevelaar mede doet, ziet, hoe gemakkelijk het u is, naar het voorbeeld van Maria te handelen, vooral van het oogenblik, waarop men zich tot den optocht vereenigt, om in orde van processie voort te trekken.

1) Luc. II. 2) Eccli. XXIV. 3) Hoogl. II.
4) Spreuk, VIII. 5) Ps. 121. 6) Ps. 124.

De banier der Christenen, het Kruis, wordt ontsluit, en toont den verzamelden, wat weg zij te houden hebben; de vanen, waarop de afbeeldingen der Moeder Gods en van de Beschermheiligen der verschillende gemeenten prijken, volgen de kruisbanier, en doen in de menigte het vooruitzicht ontstaan op het verwerven der gunsten, die zij door Maria's voorspraak verlangen; op het voorbeeld der geleiders neemt men den rozenkrans ter hand, en de talrijke verzameling verricht met luider stemme dat eenvoudige maar tevens verhevene gebed, namelijk: zij groet Maria, zij herhaalt hare groeten, en al die groeten zijn zoo vele rozen, die haar ter eere tot kransen gevlochten of langs den weg gestrooid worden; liederen, die de teederste godsvrucht en het kinderlijkste vertrouwen op de voorspraak van Maria ademen, worden door de talrijke schare gezongen en wisselen het gebed af; van tijd tot tijd trekt men eene kerk binnen, waar Hij, dien men aan 't kruis afgebeeld ziet, en dien men in zijne moeder eeren wil, zelf gevonden wordt, en terwijl men Hem aanbidt, zegent Hij, in zijn Sakrament door de handen des Priesters opgeheven, de nederknielende pelgrims. Komt men in eene plaats, waar men voornemens is wat langer te beiden, dan stijgt een dienaar des Heeren den kansel op, en houdt eene tot vertrouwen en bekeering opwekkende leerrede;

vervolgens begeeft hij zich, met eenige ambtgenooten, in den biechtstoel, waar zij, als uitdeulers van Gods Geheimenissen, den boetvaardigen zondaar de ontbinding zijner overtredingen geven. In den morgenstond wordt het heilig Offer opgedragen en is het brood der Engelen bereid om degenen, die er naar hongeren, te spijzen. Eindelijk nadert men het heilig oord, waarheen de bedevaart zich richt. Nauwelijks heeft men de torenspitsen in 't verschiet ontdekt, of vreugde glinstert op het gelaat der pelgrims. „Daar”, zeggen zij dan, „daar beidt ons onze teedere Moeder, die met al onze kwalen medelijden heeft, onze machtige Moeder, die voor ons bij haren goddelijken Zoon alles verkrijgen kan.” De plaats zelve binnen getrokken zijnde, kan men zijne godsvrucht vrijelijk voldoen. Voor het wonderbeeld van haar, op wier voorspraak de Heer hier zoo menig wonder werkte, kan men zijne vurigste wenschen uitstorten, kan men den boezem ledigen van alle kwellingen, die hij besloten hield. Alles stemt nu het gemoed tot ijver. Ginds zijn het groepen van biddenden, die gemeenschappelijk hunne smeekingen opwaarts zenden en als met vereende krachten den hemel bestormen; hier zijn het zingenden, die Jesus en zijne Moeder in hunne liederen verheerlijken; daar ziet men afzonderde personen, die in stille aandacht de heilige waar-

heden overwegen, of in zwijgenden weemoed hunne zonden beweenen. Nu gaat men bidden in eene kapel, dan gaat men Gods woord hooren in een ander bedehuis. Men trekt met brandende waskaarsen naar eene hoogte, op welke, gelijk op den Calvarieberg, een kruis geplaatst is, en van welke een Priester tot de vergaderde menigte spreekt over het lijden des Heeren en dat zijner lieve Moeder. Middelerwyl beijvert men zich, om in de vierschaar der boetvaardigheid het geweten van de laatste smet te reinigen, en eene algemeene Communie der bedevaartgangers bevestigt in hen al de goede voornemens, die zij gemaakt hebben.

Zoodanig is de loop der pelgrimsreize. O hoe vele hulpmiddelen tot aandacht! hoe vele opwekkingen tot godsvrucht! hoe vele aansporingen tot ijver! Gelukkig zij, die, naar het voorbeeld hunner H. Moeder, steeds in het gezelschap van Jesus reizen, en ter heiliger stede door Maria tot Jesus, door Jesus tot den Vader gaan. Aan hen *doet God groote dingen*, hen ontvangt en koestert en kweekt die *barmhartigheid, die blijft van geslachte tot geslacht*.

IV.

DE TERUGREIZE.

Pelgrims! opent uwe ooren, verneemt de geschiedenis der terugreis van Maria. Ook deze zal nog menige leering opleveren.

Nog vol van de heilige gedachten, die de tempel en de offers haar hadden ingeboezemd, verliet zij Jerusalem. Maar toen des avonds de Pelgrims zich ieder bij zijne familie voegden, verscheen Jesus niet. Maria en haar Bruidegom Josef zochten Hem bij hunne verwanten en bekenden, maar konden Hem nergens vinden. Wij zouden der ouderlijke zorg van Maria en Josef te kort doen, indien wij de onwetendheid van hetgeen Jesus wedervaren was hun tot schuld rekenden. Beiden wisten, dat Jesus een goddelijk kind was, beiden waren dus zeker, dat, wat Hij ook doen mochte, het altijd volgens de wetten der wijsheid zijn zoude. Uit hoogere inzichten nu had het goddelijk kind zich aan hun oog onttrokken, en hen, terwijl zij niet de minste vrees koesterden, laten wegreizen.

Pelgrims! opent uwe ooren, verneemt de les die in deze gebeurtenis voor u gelegen is.

Maria, van de bedevaart huiswaarts keerende, verloor Jesus, doch zonder hare schuld; o Pelgrims! Beijvert u om Hem niet te verliezen door uwe schuld. Eene doodzonde berooft u van Hem; Pelgrims! vlucht, vlucht de doodzonde! Hoe treurig zoude het niet zijn, indien gij, na met het heiligste oogmerk, met de meeste godsvrucht uwe bedevaart gedaan te hebben, spoedig wederom van uwen Verlosser verwijderd werdt? Met welke oogen zoude die teedere Moeder, die zoo vele gunsten voor u afbad,

u dan aanzien? Welke smart, indien zij er nog vatbaar voor ware, zou uwe onstandvastigheid haar veroorzaken? En welke schade voor u zelve!... Verloren waren dan die vruchten, welke gij met zooveel zweet en arbeid verzameld hebt; verloren de verdiensten, die gij verkregen hebt; verloren de genaden, waarmede gij verrijkt zijt. God beware iederen Pelgrim voor dit ongeluk! Doch zoo het iemand overkomen mochte, dat hij niet wanhope.

Pelgrims! opent uwe ooren, verneemt de geschiedenis van Maria's terugreize.

Toen de H. Maria Jesus verloren had, ving zij aanstonds aan, Hem te zoeken.

Maria richtte hare schreden naar den tempel, en daar vond zij haren Jesus terug, gezeten onder de leeraren.

Pelgrims! zoo gij ooit Jesus verliest, begeeft u naar den tempel; daar is hij nog in het midden zijner dienaren, welke Hij belast heeft u te helpen om Hem weder te vinden. Grijpt daar, gelijk de schipbreukeling, de plank, waarmede gij u redden kunt; zuivert uw geweten in het Sakrament van boetvaardigheid, en gij zult Jesus wedervinden, want hij verbergt zijn aanschijn niet voor degenen, die Hem zoeken.

Pelgrims! luistert nog.

Ook in een anderen zin dan die u nu verklaard is, kunt gij Jesus verliezen: of wel

gehe
eige
zich
ont
wan
aan
zelf
gee
mu
dit
toe
dig
gel
te
he
loo
di
Be
ho
te
tr
ve
d
a
d
h
g
l
v
l

geheel zonder uwe schuld, wanneer Hij uit eigene beweging zich aan u onttrekt, gelijk Hij zich te Jerusalem aan het oog zijner Moeder onttrok; of min of meer met uwe schuld, wanneer gij aan de indrukken van het aardsche, aan de vorderingen der zinnelijkheid, aan het zelfbehagen der eigenliefde, weêr eenigen voet geeft in uw hart. Dan is er wel geen scheidsmuur opgetrokken tusschen u en Hem, gelijk dit door de doodzonde geschiedt; maar gij mist toch de liefelijke uitwerkselen zijner tegenwoordigheid: Hij antwoordt u niet, als ge in het gebed tot Hem spreekt, en de lust om tot Hem te spreken dooft in u uit; koude is in 't hart, in het gemoed dorheid, verstrooiing en gedachte-loosheid zijn in den geest. O hoe smartelijk is die toestand! Veel verschilt het wel, of uw Beminde uit eigen beweging zich verscholen houdt, ten einde het verlangen in uwe liefde te prikkelen, dan of Hij u voor kleine ongetrouwheden straffen wil; maar wie zal ooit durven zeggen: ik heb die verwijdering niet verdiend? In ieder geval, Pelgrims! moet gij, als Maria, den verlorene wederzoeken. En hoe dan? door nederige erkenning uwer onwaardigheid, door vurig wenschen en smeeken, door geduldig verbeiden van het oogenblik, waarop Hij goed zal vinden u zijn zaligend aanschijn weêr te toonen. Wacht u wel van iets na te laten, waarvan gij weet dat het Hem behaagt;

gaat naar den tempel en vraagt zijne priesters, of zij u op zijn spoor kunnen helpen; wendt u tot zijne Moeder, opdat zij Hem voor u verbidde; bereidt uw hart in het vertrouwelijk vooruitzicht, dat Hij met al zijne liefelijkheid weder zal komen; neemt deel aan den feestdich van zijn Ligchaam en Bloed; en toeft Hij dan nog, zoo bedenkt, dat ook Maria en Josef Hem lang al weenende moesten zoeken, en dat zij daarenboven, toen zij Hem tot hunne onuitsprekelijke vreugde gevonden hadden, niet eens met vleiende liefkozingen ontvangen werden. Maar ziet, na die verwijdering ging de Dierbare met hen naar Nazareth, en bleef bij hen. Volhardt dan, Pelgrims! in uw zoeken, in uw smeeken, en weldra zal hij zeggen: zie mij hier! dan zal *uwe ziel den Heer verheffen en uwe geest zal juichen in God, uw heil*. Dan zult gij zeggen: *Ik heb Hem gevonden, den Beminde mijner ziel; ik heb Hem vastgegrepen en ik zal Hem niet meer loslaten*.

V.

BESLUIT.

Zoo leerde u Maria bedevaart houden, en opdat gij daarin haar voorbeeld zoudt volgen, o Pelgrims! zoo zij u nog dit herinnerd. Maria bewaarde al deze woorden in haar hart. Bewaart gij ook het nu gelezene in uw hart, dat is,

onthoudt, overweegt, omhelst het, en dan moogt ge hopen, dat gij, onder hare voorspraak, het ook beoefenen zult.

En gij die ooit op die wijze eene bedevaart gedaan hebt, verheugt u; want gij hebt eene zaak gedaan, die Gode welbehagelijk en u zelve voordeelig is; gij hebt het voorbeeld gevolgd uwer Moeder, die in bedevaart naar Jerusalem ging; gij hebt ook voorzeker door hare voorspraak gunsten verkregen, die u dierbaar zijn moeten. Hebt gij misschien niet juist datgene verkregen, wat gij wenschtet, zoo moogt ge u echter overtuigd houden, dat gij iets anders, 't geen u nog voordeeliger is, verworven hebt; want gelijk God nooit te vergeefs gebeden wordt, zoo wordt ook Maria's voorspraak nooit te vergeefs ingeroepen.

Maar, Pelgrims! nog een woord, en dat zich zelfs verder dan tot u uitstrekt. Gij moet Maria niet slechts op uwe bedevaart, maar altijd tot voorbeeld en tot hulp hebben. Ons leven hier op aarde is niet anders dan een pelgrimschap. Pelgrim beteekent *vreemdeling*, en de bedevaartganger wordt zoo genoemd, omdat hij in het oord, waar hij te bedevaart gaat, gewoonlijk een vreemdeling is. En wij zijn hier op aarde ook vreemdelingen, die naar ons vaderland reizen. Helaas! wie gevoelt niet de ongemakken zijns vreemdelingschap? Wie kan het zonder tranen ten einde brengen? En wie, 't geen de grootste

van al de rampen is, wie ziet zich niet omringd van gevaren, in welke hij vreezen moet om te komen? gevaren, die zijne behoudene aankomst in het hemelsche vaderland bedreigen; gevaren, die hij vaak niet ontwijken kan, omdat hij ze maar al te dikwijls in zijn eigen binnenste medevoert. Ach! ons hart ontvlamt zoo lichtelijk, en wee dengene, die de noodlottige vonken niet weet of niet zorgt af te leiden!... Ter gewenschte plaatse zullen wij echter aanlanden, als wij Maria steeds tot voorbeeld en tot helper nemen. „Zij”, zegt de H. Bernardus, „Zij wijke nooit van uwe lippen, nooit van uw hart, en, om het genot van hare voorspraak te hebben, zoo verlaat nooit het voorbeeld van haren wandel. Haar volgende, verdwaalt gij niet,.... haar voor oogen hebbend, mist gij niet,.... hare gunst genietende, bereikt gij de plaats uwer bestemming.”

Christelijke Pelgrims, die dit leest! ik bid God, door de voorspraak zijner lieve Moeder, dat Hij u naar het vaderland geleide: en gij, als gij uwe godvruchtige gebeden tot de H. Moeder opzendt, gedenkt dan uwen armen medepelgrim, die deze regelen voor u geschreven heeft.¹⁾

1) Men gelieve wijlen den Hoogw. Schrijver, die in zijn leven het gebed der vrome Pelgrims vroeg, nu bij zijn helaas! te vroegtijdig verscheiden te gedenken.

GEBEDEN.

MORGENGEBED.

† In den naam des Vaders, en des Zoons,
en des H. Geestes. Amen.

De engel des Heeren boodschapte aan Maria,
En zij heeft ontvangen van den H. Geest.

Wees gegroet enz.

Zie de dienstmaagd des Heeren,
Mij geschiede naar uw woord.

Wees gegroet enz.

En het Woord is vleesch geworden,
En het heeft onder ons gewoond.

Wees gegroet enz.

Bid voor ons H. Moeder Gods,
Opdat wij der beloften van Christus waar-
dig worden.

L a a t o n s b i d d e n .

Wij bidden U, o Heer, stort uwe genade in
onze harten, opdat wij, die door de boodschap des
engels, de menschwording van Christus uwen
Zoon gekend hebben, door zijn lijden en kruis
mogen gebracht worden tot de glorie zijner ver-
rijzenis. Door Jesus Christus onzen Heer. Amen.

Kom H. Geest, vervul de harten uwer ge-
loovigen en ontsteek in hen het vuur uwer liefde.

∞ Zend uwen Geest uit, en zij zullen herschapen worden.

R En het aanschijn der aarde zult gij vernieuwen. L a a t o n s b i d d e n .

God, die de harten der geloovigen, door de verlichting van den H. Geest hebt onderwezen, geef ons, dat wij in denzelfden Geest, de ware wijsheid smaken en ons in zijne vertroosting altijd verheugen. Door Christus onzen Heer. Amen.

GEBED

God, Schepper en Heer van alles wat bestaat, in Wien wij leven, ons bewegen en bestaan, wij gelooven en belijden, dat Gij al onze gedachten, woorden en werken kent. — Uit den grond van ons hart brengen wij U onzen kinderlijken dank voor al de weldaden, die Gij ons van het eerste oogenblik van ons bestaan tot dezen dag toe hebt bewezen. Vooral echter, o barmhartige en liefdevolle God, zij uw naam geprezen, omdat gij ons de gelegenheid aanbiedt deze dagen te besteden tot leer en glorie van uwe nooit volprezen Moedermaagd en tot bijzondere heiliging onzer zielen. — Wat wij dan ook gedurende deze heilige bedevaart zullen denken, spreken en verrichten, zij U en uwe heilige Moeder toegewijd. Moge deze bedevaart strekken om voor ons en de onzen die gunsten te verwerven welke wij door de voorbede uwer H. Moeder verwachten. Heilig onze gedachten,

heilig onze woorden, heilig onze daden, opdat alles ons rijke vruchten voor de eeuwigheid voortbrengende. Amen.

Dierbare Jesus, wij smeeken U de genade af, om het heilig voorbeeld, dat Gij ons van alle deugden hebt gegeven, in deze dagen der bedevaart meer en meer na te volgen. Geef, dat wij geduldig, nederig, zachtmoedig en rein mogen leven, opdat onze (bedevaart) U en uwe *zonden* H. Moeder eere, ons rijke vruchten van heilichheid schenke. Wij willen al de krachten onzer ziel gebruiken om de zonden, vooral die, waarin wij gewoon zijn te vallen, te vermijden. Sta Gij ons bij, o Goddelijken Verlosser, door uwe genade. Tevens bevelen wij aan uwe ontfermende liefde de zielen van onze lijdende broeders en zusters in de pijnen des vagevuurs; en tot hun troost en lathenis dragen wij U al de aflaten op die wij kunnen verdienen, opdat Gij ze hun zoudt toevoegen, vooral echter aan de zielen van N. N.....

H. Maria, (tot wier eer wij deze bedevaart naar het door u zoo bevoorrechte Kevelaar houden) toon ons vooral in deze dagen uwe moederlijke bescherming; verwijder van ons alles wat ons naar ziel en ligchaam zou kunnen schaden. Bid met ons opdat wij de gunsten verkrijgen, die wij verlangen. Bid ook voor onze betrekkingen, voor onze vrienden en vijanden, voor

allen die zich in onze gebeden hebben aanbevolen, opdat door uwe voorspraak allen hunne dagen in vrede mogen doorbrengen en eenmaal met u God mogen loven in de eeuwen der eeuwen. Amen. *Onze Vader.* — *Wees gegroet.*

De twaalf Artikelen des Geloofs.

1. Ik geloof in God, den Vader Almachtig, Schepper des hemels en der aarde;
2. En in Jesus Christus, zijnen éénigen Zoon, onzen Heer,
3. Die ontvangen is van den Heiligen Geest, geboren uit de Maagd Maria;
4. Die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruist, gestorven en begraven;
5. Die nedergedaald is ter helle, ten derden dage verreezen van den dood;
6. Die opgeklommen is ten hemel, en zit ter rechterhand Gods zijns Vaders Almachtig;
7. Van daar zal Hij komen oordeelen levenden en dooden.
8. Ik geloof in den Heiligen Geest;
9. De Heilige Katholieke Kerk, gemeenschap der Heiligen;
10. Vergiffenis der zonden;
11. Verrijzenis des Vleesches;
12. En het eeuwig leven. Amen.

Akte van Geloof.

Ik geloof, o mijn God, dat Gij één zijt in

wezen en drievuldig in personen; dat de tweede persoon der Heilige Drievuldigheid voor ons is mensch geworden, en dat Gij het goede loont en het kwade straft: dit en alles wat Gij ons door de Heilige Kerk te gelooven voorstelt, geloof ik vastelijk, omdat Gij de eeuwige waarheid zijt, die dit alles geopenbaard hebt. In en voor dit geloof wil ik leven en sterven.

Akte van Hoop.

O barmhartige God, ik hoop met een vast vertrouwen door de verdiensten van Jesus Christus van U te zullen verkrijgen het eeuwig leven en alles wat ons daartoe helpen kan: dit hoop ik omdat Gij oneindig goed jegens ons, almachtig en getrouw in uwe beloften zijt. In deze hoop wil ik leven en sterven.

Akte van Liefde.

O mijn God, ik bemin U boven al uit geheel mijn hart, omdat Gij het opperste goed in U zelve en alle liefde waardig zijt: ik bemin mijn evennaaste gelijk mij zelve om U, en wensch dat alle menschen U beminnen. In deze liefde wil ik leven en sterven.

LITANIE

VAN DEN H. NAAM JESUS.

300 dagen aflat, verleend door Z. H. Paus Pius IX aan die
godvruchtig deze Litanie zullen bidden.

Heer, ontferm U onzer.
 Christus, ontferm U onzer.
 Heer, ontferm U onzer.
 Jesus, hoor ons.
 Jesus, verhoor ons.
 God, Hemelsche Vader, ontferm U onzer.
 God, Zoon, Verlosser der wereld,
 God, Heilige Geest,
 Heilige Drievuldigheid, één God,
 Jesus, glans des Vaders,
 Jesus, gloed van het eeuwig licht,
 Jesus, Koning der glorie,
 Jesus, zoon der rechtvaardigheid,
 Jesus, Zoon der H. Maagd Maria,
 Beminnelijke Jesus,
 Wonderbare Jesus,
 Jesus, sterke God,
 Jesus, Vader der toekomstige eeuw,
 Jesus, Verkondiger van het groote raads-
 besluit,
 Allermachtigste Jesus,
 Allergeduldigste Jesus,
 Jesus, zachtmoedig en ootmoedig van harte,
 Jesus, minnaar der zuiverheid,
 Jesus, onze minnaar,
 Jesus, God des vredes,

Ontferm U onzer.

Jesus, oorsprong des levens,
 Jesus, toonbeeld der deugden,
 Jesus, zielenijveraar,
 Jesus, onze God,
 Jesus, onze toevlucht,
 Jesus, Vader der armen,
 Jesus, schat der geloovigen,
 Jesus, goede Herder,
 Jesus, waarachtig licht,
 Jesus, eeuwige wijsheid,
 Jesus, oneindige goedheid,
 Jesus, onze weg en ons leven,
 Jesus, blijdschap der Engelen,
 Jesus, Koning der Oudvaders,
 Jesus, Meester der Apostelen,
 Jesus, Leeraar der Evangelisten,
 Jesus, sterkte der Martelaren,
 Jesus, licht der Belijders,
 Jesus, zuiverheid der Maagden,
 Jesus, kroon van alle Heiligen,
 Wees genadig, spaar ons, Jesus.
 Wees genadig, verhoor ons Jesus.
 Van alle kwaad, verlos ons Jesus.
 Van alle zonde,
 Van uwe gramschap,
 Van de lagen des duivels,
 Van den geest der onkuischheid,
 Van den eeuwigen dood,
 Van de verwaarloozing uwer inspraken,
 Door het geheim uwer H. Menschwording,

Ontferm U onzer.

Verlos ons, Jesus.

Door uwe geboorte,
 Door uwe kindschheid,
 Door uw goddelijk leven,
 Door uw en arbeid,
 Door uw en doodstrijd en uw lijden,
 Door uw kruis en uwe verlatenheid,
 Door uwe droefheden,
 Door uw en dood en uwe begrafenis,
 Door uwe verrijzenis,
 Door uwe hemelvaart,
 Door uwe vreugden,
 Door uwe glorie,
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der we-
 reld, spaar ons, Jesus.
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der we-
 reld, verhoor ons, Jesus.
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der we-
 reld, ontferm U onzer, Jesus.
 Jesus, hoor ons
 Jesus, verhoor ons.

Verlos ons, Jesus.

Laat ons bidden.

Heer Jesus Christus, die gezegd hebt: vraagt
 en gij zult verkrijgen, zoekt en gij zult vinden,
 klopt en u zal worden opengedaan: wij smeeken
 U, geef ons, op ons bidden, het vuur uwer
 goddelijke liefde, opdat wij U met geheel ons
 hart, onzen mond en onze werken beminnen,
 en nimmer ophouden U te loven.

Maak, o Heer, dat wij altijd uw en heiligen

Naam vreezen en te gelijk beminnen; nooit immers houdt Gij op, hen te besturen, die Gij stelt in de vastheid uwer liefde. Door denzelfden Jesus Christus onzen Heer. Amen.

H. Josef, onze H. Patronen en alle Heiligen Gods, bidt Jesus' zegen over ons en onze bedevaart af.

H. Engel Gods, die mijn bewaarder zijt, gewaardig u mij te verlichten, te bewaren, te geleiden en te bestieren. \hat{y} Amen.

Ons zegene de almachtige God, de Vader, de Zoon en de H. Geest. \mathcal{R} Amen.

AVONDGEBED.

† In den naam des Vaders, en des Zoons, en des H. Geestes. Amen.

Wij gelooven en belijden, o Drieëinig Heilig God, dat Gij hier tegenwoordig zijt. Gij ziet ons op dit oogenblik voor U nedergeknield, om U bij het einde van dezen dag onze laatste groete aan te bieden, en U uit den grond des harten onzen innigen dank te betuigen voor al de weldaden gedurende ons geheelen leven, vooral echter in deze dagen der zalige bedevaart verleend.

Dank, driewerf dank, o eeuwige God, voor al de liefdebewijzen, die wij van uwe goedheid mochten ontvangen. Geef dat wij de grootheid uwer gaven meer en meer kennen en door een

heilig leven daaraan beantwoorden, opdat wij levende en stervende in uwe liefde ons bij U mogen verheugen door de eeuwen der eeuwen heen. Amen.

Voor het gewetensonderzoek.

H. Geest, doe ons met een rouwmoedig hart nagaan, wat wij heden misdreven, en schenk ons tranen van boetvaardigheid om onze zonden te verfoeijen.

Onderzoeken wij ons geweten.

Akte van Berouw.

Mijn Heer en mijn God, mijne zonden zijn mij leed uit den grond van mijn hart, niet alleen omdat ik daardoor den hemel verloren en de hel verdiend heb, maar ook omdat ik daardoor U, die mijn opperste goed en alle liefde waardig zijt, heb vergramd: ik haat en verzaak de zonden uit liefde tot U, en ik neem mij vast voor, met de hulp uwer genade mijne zonden te biechten, mijn leven te beteren, en liever te sterven dan U ooit met eenige doodzonde te vergrammen. Amen.

Wij bevelen U, dierbare Jesus, ons zelve en allen voor wie wij gehouden zijn te bidden; onze ouders en kinderen, onze betrekkingen en vrienden, onze weldoeners en vijanden, onze geestelijke en wereldlijke overheden. Schenk, lieve Jesus, hun uwen heiligen zegen, opdat zij

van deugd tot deugd voortgaande eenmaal de
onvergankelijke kroon des Hemels mogen ver-
werven. Amen.

LITANIE

VAN DE

ALLERHEILIGSTE MAAGD MARIA.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

God, Vader in den hemel, ontferm U onzer.

God, Zoon, Verlosser der wereld, ontferm U
onzer.

God, Heilige Geest, ontferm U onzer.

Heilige Drievuldigheid, één God, ontferm U
onzer.

Heilige Maria, bid voor ons.

Heilige Moeder Gods,

Heilige Maagd der Maagden,

Moeder van Christus,

Moeder der goddelijke genade,

Allerreinste Moeder,

Allerzuiverste Moeder,

Ongeschondene Moeder,

Onbevleete Moeder,

Beminnelijke Moeder,

Wonderbare Moeder,

Bid voor ons.

Moeder des Scheppers,
 Moeder des Zaligmakers,
 Allerwijsste Maagd,
 Eerwaardige Maagd,
 Lofwaardige Maagd,
 Machtige Maagd
 Goedertierene Maagd,
 Getrouwe Maagd,
 Spiegel der gerechtigheid,
 Zetel der wijsheid,
 Oorzaak onzer blijdschap,
 Geestelijk vat,
 Eerwaardig vat,
 Uitmuntend vat van godsvrucht,
 Geheimzinnige roos,
 Toren van David,
 Ivoren toren,
 Gulden huis,
 Ark des Verbonds,
 Deur des Hemels,
 Morgenster,
 Behoudenis der zieken,
 Toevlucht der zondaren,
 Troosteres der bedrukten,
 Hulp der Christenen,
 Koningin der Engelen,
 Koningin der Patriarchen,
 Koningin der Profeten,
 Koningin der Apostelen,
 Koningin der Martelaren,

Bid voor ons.

Koningin der Belijders, bid voor ons.

Koningin der Maagden, bid voor ons.

Koningin van alle Heiligen, bid voor ons.

Koningin, zonder vlek ontvangen, bid voor ons.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, spaar ons Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, verhoor ons Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

H. Moeder Maria, zoo vurig hier in uw dierbaar Kevelaar door ons vereerd, H. Josef, onze HH. Patronen en alle Gods lieve Heiligen bidt voor ons, opdat wij, hetzij wij waken of slapen, Gods heiligen wil mogen volbrengen.

Laat ons bidden.

Wij bidden U, o Heer, bezoek onze verblijven en verdrijf van daar alle listen van den vijand: dat daarin uwe heilige Engelen wonen, om ons in vrede te bewaren en dat over ons immer uw zegen blijve. Amen

Heer Jesus, behoed ons voor een haastigen dood.

Jesus, Maria, Josef, ik geef U mijn hart en mijne ziel.

Jesus, Maria, Josef, staat mij bij in mijn doodstrijd.

Jesus, Maria, Josef, laat mijne ziel met
U in vrede rusten.

Ons zegene de almachtige God, de Vader,
de Zoon en de H. Geest. Amen.

Bezoek bij Jesus in het H. Altaargeheim.

Laten wij ons nederbuigen
Voor dit Hoog geheimenis,
Laat en mond en hart getuigen:
Dat Gods eigen Zoon hier is.
Wat Hij sprak, het kan niet falen:
»'t Is mijn Lichaam, 't is mijn Bloed";
En zijn Kerk, hoe kan zij dwalen, } *bis.*
Daar Gods eigen Geest haar hoedt? }

Hij dan rust hier voor onze oogen
In dit Heilig Sakrament,
Die in liefde en alvermogen
Mate noch beperking kent;
Hij, wien de Engelen aanbidden
Op zijn hoogen hemeltroon,
Hij kwam neder in ons midden, } *bis.*
's Vaders ongeschapen Zoon! }

Die een Maagd heeft uitverkoren
En voor alle smet bewaard;
Die als kind uit haar geboren,
Met ons wonen kwam op aard',
Met ons werken, met ons weenen,
't Leven geven door zijn dood;
Die door graf en voorborcht henen, } *bis.*
's Hemels glorie ons ontsloot. }

Hij, wiens offer wij belijden
 In 't onsluierd Sakrament,
 Hij is hier, als in 't verblijden
 Van des hemels gloriëtent;
 Hij moet hier als dáár geprezen,
 Hij, door wien wat ademt leeft!
 Die verwinnend eens verzezen, } *bis.*
 Hier de onsterfelijkheid ons geeft. }

Hij is hier, die opgevaren
 Aan des Vaders zij' regeert;
 Die zich ons zal openbaren,
 Als hij op de wolken keert;
 Die ten troost in 't sterflijk leven,
 Zelf zich hier ten onderpand
 Van de glorie wilde geven, } *bis.*
 Die ons wacht in 't vaderland. }

O dan allerliefste Heer Jesus Christus! ik geloof en belijd vastelijk, dat Gij alhier in het H. Sakrament des Altaars wezenlijk en waarachtig tegenwoordig zijt onder de nederige gedaante van brood; en omdat ik dit geloof, zoo kom ik U hier bezoeken, om aan U als aan mijnen Heer en God, mijne verschuldigde hulde en eerbewijzing te betoonen; om U te loven en te aanbidden, alsook om U te bedanken voor al die genaden en weldaden, welke Gij aan alle schepselen in het algemeen, en bijzonder aan mij, allerondankbaarste en alleronwaardigste onder de menschen, ooit bewezen hebt; vooral dank ik U voor deze weldaad, dat gij mij....

En terwijl ik hier kom om U te bedanken voor alle ontvangene weldaden, zoo neem ik ook mijne toevlucht tot U in al mijne noodwendigheden. Gij zijt hier immers als op uwen troon gezeten, om diegenen, die zich tot U wenden, te verhooren. Tot wien ook zouden wij beter kunnen gaan dan tot U, die in uw sterfelijk leven niemand ongetroost van U liet henen gaan. O lieve Jesus! verhoor ook mijn verzoek: Gij zijt almachtig: Gij kunt mij helpen; Gij zijt goedertieren: Gij wilt mij helpen, en Gij zijt getrouw: Gij zult mij helpen; want Gij hebt gezegd: *Komt allen tot Mij, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u verkwikken*; en: *al wat gij den Vader in mijnen naam zult vragen, dat zal u gegeven worden*. O goede Jesus! ontferm U mijner, ontferm U mijner! ik ben dit niet waardig, maar denk aan uwe liefde tot mij, en zie op mijn geloof en vertrouwen in U; kom mij daarom te hulp. Met het volste vertrouwen smee ik U dan om de vergiffenis mijner zonden, die ik ooit het ongeluk gehad heb met gedachten, woorden, werken of verzuimenissen tegen uwe eindelooze goedheid en majesteit te bedrijven; en daar men van U niet te veel kan vragen, zoo smee ik U ook, dat Gij het vuur uwer goddelijke liefde meer en meer in mijn arm hart wilt doen ontvlammen, opdat ik U altijd boven alles, en mijnen evennaaste gelijk mij zel-

ven om U moge beminnen. Geef mij ook, mijnen wil geheel in den uwe te besluiten, en voortaan niets anders te willen, dan wat Gij wilt en gelijk Gij het wilt. Geef mij, dat ik mij geheel aan U geve en in uwe goddelijke voorzienigheid en wijsheid beruste; wel wetende en diep overtuigd, dat, wat mij ook moge overkomen, het alles door uwe toelating en tot mijn welzijn geschiedt.

Geef mij, Gij die de gever van alle gaven zijt, de heilige deugden van ootmoedigheid, barmhartigheid, zuiverheid, liefde tot den naaste, matigheid, verdueligheid en een grooten ijver in het werk mijner zaligheid, en dit te meer, om den strijd, dien ik met de tegenovergestelde ondeugden te voeren heb. Verleen mij de genade, dat ik tot het einde mijner dagen in uwe liefde en in de beoefening der deugd gestadig moge volharden; en eindelijk vraag ik U om die groote genade van eenen zaligen dood, opdat het einde van mijn aardse leven het begin van mijn eeuwig geluk moge zijn. En wat ik U nu vraag voor mij zelven, verzoek ik U ook voor alle menschen, welke in deze wereld zijn; inzonderheid voor mijnen biechtvader, voor mijne ouders, bloedverwanten, vrienden, weldoeners en vijanden.

Geef verder aan alle rechtvaardigen de gave der volharding, en doe hen van de eene deugd voortgaan tot de andere, schenk aan de zon-

daren vergiffenis en de genade eener oprechte bekeering, bovenal aan mij, allerondankbaarste, alleronwaardigste en allertrouwelooste onder al de schepselen. Verlicht alle dwalenden en ongelooovigen, en vooral mijne ongelukkige stad- en landgenooten, met het licht van het heilig geloof. Geef aan de overledene geloovigen de eeuwige rust; inzonderheid aan de zielen van de mijnen, of die mij van nabij aangaan; aan hen die hier op deze wereld geene eigene voorsprekers hebben, of die bijzonder in mijne gebeden zijn aanbevolen, of voor wie ik ooit beloofd heb of verplicht ben geweest te bidden.

Schenk ten laatste aan mij, aan alle menschen die op deze wereld zijn, en vooral aan hen, die zich in mijne gebeden hebben aanbevolen, en voor wie ik ooit beloofd heb of verplicht ben geweest te bidden, al die gunsten en genaden, welke tot ons geestelijk of tijdelijk welzijn noodig of voordeelig kunnen zijn. Dit bid ik U, o lieve Jesus! om de liefde, waarmede Gij hier in het H. Sakrament des Altaars onder de nederige gedaante van brood tegenwoordig zijt. Amen.

Altijddurende lof, eer, dank en aanbidding zij door alle schepselen hier en overal bewezen aan onzen Heer Jesus Christus, rustend in het Allerheiligste Sakrament. Amen.

H. Maagd en Moeder Gods Maria! H. Josef! mijn H. Patroon! mijn H. Engelbewaarder!

H....., wiens feest wij heden vieren! bidt en smeekt gij allen voor ons, opdat wij, door uwe voorspraak geholpen, in den H. Naam JESUS en door zijne alles overtreffende verdiensten, van God, als den Gever aller gaven, mogen verkrijgen, wat wij met vertrouwen van uwe goedheid verzoeken en verwachten. Amen.

Hij, ja! is de Heer der heeren,
 Die hier alles tot zich trekt;
 Die door liefde wil regeeren
 En door liefde liefde wekt.
 Dat dan 't Ongeloof eens zwijge:
 Bij dit godlijk liefdeblijk;
 Dat de liefdebede stijge:
 Laat toekomen, Heer! uw rijk!" } *bis.*

Glorie dan zij Hém gegeven,
 Eindellooze lof en dank,
 Die op d' avond van zijn leven
 Ons zich gaf tot spijs en drank;
 Goede Jesus! zie, wij knielen
 Diep bewogen voor U neêr;
 Wees de Koning onzer zielen,
 Liefde toch vraagt liefde weêr!" } *bis.*

Al ons leven, lijden, strijden
 Zij ten dank U toegebracht,
 Alle zegen en verblijden,
 Wat door U op aarde ons wacht.
 Wil dan, Jesus! wil ons geven,
 Dat geen zonde ons van U scheid',
 En wij U na 't sterflijk leven } *bis.*
 Zien in uwe heerlijkheid.

AANBEVELING AAN DEN VOOR ONS
GEKRUISTEN JESUS.

O Heer Jesus Christus! aan uw met doornen gekroond hoofd beveel ik alle overheden, zoo geestelijke als wereldlijke: onzen H. Vader den Paus, de Bisschoppen, de Keizers en de Koningen; in de wonde van uwe rechterhand beveel ik mijne ouders en bloedverwanten; in de wonde van uwe linkerhand beveel ik de personen en zaken, welke mij aanbevolen zijn; in de wonde van uwen rechtervoet beveel ik alle zondaren, opdat zij mogen bekeerd worden, in de wonde van uwen linkervoet beveel ik al diegenen, van wie ik eenig leed of eenige ergernis ontvang heb; en in de gezegende wonde van uwe heilige zijde beveel ik mij zelven, en al diegenen, die zich ooit in mijne gebeden hebben aanbevolen, of voor wie ik ooit beloofd heb of verplicht ben geweest te bidden; en ik smEEK U om al wat tot ons geestelijk of tijdelijk welzijn noodig of voordeelig zijn kan.

In de wonden van uw gansche lichaam beveel ik alle dwalenden en ongeloovigen, opdat zij bekeerd mogen worden, aan uw heilig kruis beveel ik alle geestelijke orden en geestelijke personen, opdat zij al de moeielijkheden van hunnen staat geduldig en verdienstelijk mogen dragen; in uwe tranen en al uwe smaadheden beveel ik alle gekwelde en strijdende personen,

welke met druk en lijden overvallen worden; en in uwen laatsten zucht, toen Gij uw hoofd nederboogt om te sterven, beveel ik al diegenen, welke in doodstrijd liggen en voor uwen rechterstoel gaan verschijnen.

En nu offer ik mij zelven met Jesus als eene levende offerande aan zijnen hemelschen Vader op, en ik bid mijnen Zaligmaker, deze zijne belofte gedachtig te wezen: „Als ik van de aarde zal verheven zijn, zal ik alles tot Mij trekken”. Ik bid God tevens, dat Hij, om het dierbaar bloed van zijnen Zoon, de wereld in barmhartigheid gelieve aan te zien; dat hij lafenis en verlossing schenke aan de zielen, die in het vagevuur lijden, voor wie dat kostbaar bloed zoo overvloedig is vergoten. En eindelijk beveel ik mijzelven, mijnen biechtvader, mijne ouders, bloedverwanten, vrienden, weldoeners en vijanden aan het allerliefderijkste Hart van Jesus Christus, onzen Heer, die met den Vader en den H. Geest leeft en heerscht, God in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Geloofd zij Jesus Christus! Amen.

MANIER

OM

DEN H. ROZENKRANS

GODVRUCHTIG TE BIDDEN.

In den naam des Vaders, en des Zoons,
en des H. Geestes. Amen.

Ik geloof in God, den Vader almachtig, enz.
Glorie zij den Vader, enz.

Onze Vader, die in de hemelen zijt, enz.

Ik groet u, Onbevleete Dochter van God,
den Vader. Wees gegroet, enz.

Ik groet u, Onbevleete Moeder van God,
den Zoon. Wees gegroet, enz.

Ik groet u, Onbevleete Bruid van God, den
H. Geest. Wees gegroet, enz.

Glorie zij den Vader, en den Zoon, en den
Heiligen Geest; gelijk het was in den beginne,
en nu, en altijd, en in de eeuwen der eeuwen,
Amen.

DE VIJF BLIJDE GEHEIMEN.

I. De boodschap des Engels.

OVERDENKING.

Maria wordt door den Engel gegroet, die
haar boodschap, dat zij den Zoon Gods zal

ontvangen. Bedenk: hoe zuiver van zonden, hoe ootmoedig van harte, hoe vol van liefde zij was, daar God in haar is nedergedaald.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. De H. Drievuldigheid heeft toegestemd in de menschwording van Christus. Wees gegroet, enz.
2. Maria is tot Moeder van Christus verkozen.
3. De Engel Gabriël brengt Maria de blijde boodschap.
4. Maria is in de eenzaamheid van haar gebed.
5. De Engel zeide: „Wees gegroet, vol van genade; de Heer is met U!”
6. Maria was verbaasd toen zij den Engel hoorde.
7. De Engel zeide: „Vrees niet, Maria; want gij zult door den Heiligen Geest ontvangen.”
8. Maria zeide: „Zie de dienstmaagd des Heeren, mij geschiede naar uw woord.”
9. Maria is van den Heiligen Geest overlommerd geworden.
10. „En het Woord is vleesch geworden en Het heeft onder ons gewoond.”
Glorie zij den Vader, enz.

Wees gegroet, enz.

GEBED.

O Moeder der goddelijke genade, verkrijg ons een zoo zuiver, zoo ootmoedig en godminnend hart, dat wij uwen Zoon Jesus, onzen Heer, waardig in ons ontvangen en altijd behouden mogen. Amen.

II. Het bezoek van Maria aan hare nicht Elisabeth.

OVERDENKING.

Maria, bevrucht zijnde van den Zoon Gods, bezoekt hare nicht Elisabeth; op de stem harer groetenis wordt het kindje Joannes in den moederschoot geheiligd, en van vreugde opspringende, belijdt het zijns Heeren tegenwoordigheid. Denk: hoe gij u altijd in de goddelijke tegenwoordigheid bevindt; en gij leeft alsof gij Hem niet kendet.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Maria gaat uit ootmoedigheid hare nicht Elisabeth bezoeken.
2. Maria wordt bestuurd van den Heiligen Geest.
3. Maria met haast opstaande, gaat over het gebergte.
4. Maria wordt met veel liefde door hare nicht Elisabeth ontvangen.

Wees gegroet, enz.

5. De H. Joannes is gezuiverd, en van blijdschap in den moederschoot opgesprongen.
6. Elisabeth zeide: „Gezegend is de vrucht uws lichaams.”
7. Maria heeft in verrukking uitgeroepen: „Mijne ziel maakt groot den Heer!”
8. Elisabeth zeide: „Welk geluk geschiedt mij, dat de Moeder des Heeren tot mij komt!”
9. Het huis van Zacharias is door de komst van Jesus en Maria gezegend.
10. Maria heeft hare nicht drie maanden met veel liefde gediend.
Glorie zij den Vader, enz.

Wees gegroet, enz.

GEBED.

Heilige Maagd en Moeder Gods Maria, bezoek ons toch dikwijls met uwen Jesus, opdat onze arme ziel gezuiverd worde van zonden en onze geest zich verheuge in God, onzen Zaligmaker. Amen.

III. De geboorte van Christus.

OVERDENKING.

Maria baart, zonder smart of verlies harer maagdelijke zuiverheid, den Zaligmaker der wereld, de blijdschap des aardrijks, de vreugde des hemels; zij windt Hem in doeken, en legt Hem in eene kribbe. Zie, God wordt in een

GEBED.

O Moeder der goddelijke genade, verkrijg ons een zoo zuiver, zoo ootmoedig en godminnend hart, dat wij uwen Zoon Jesus, onzen Heer, waardig in ons ontvangen en altijd behouden mogen. Amen.

II. Het bezoek van Maria aan hare nicht Elisabeth.

OVERDENKING.

Maria, bevrucht zijnde van den Zoon Gods, bezoekt hare nicht Elisabeth; op de stem harer groetenis wordt het kindje Joannes in den moederschoot geheiligd, en van vreugde opspringende, belijdt het zijns Heeren tegenwoordigheid. Denk: hoe gij u altijd in de goddelijke tegenwoordigheid bevindt; en gij leeft alsof gij Hem niet kendet.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Maria gaat uit ootmoedigheid hare nicht Elisabeth bezoeken.
2. Maria wordt bestuurd van den Heiligen Geest.
3. Maria met haast opstaande, gaat over het gebergte.
4. Maria wordt met veel liefde door hare nicht Elisabeth ontvangen.

Wees gegroet, enz.

5. De H. Joannes is gezuiverd, en van blijdschap in den moederschoot opgesprongen.
6. Elisabeth zeide: „Gezegend is de vrucht uws lichaams.”
7. Maria heeft in verrukking uitgeroepen: „Mijne ziel maakt groot den Heer!”
8. Elisabeth zeide: „Welk geluk geschiedt mij, dat de Moeder des Heeren tot mij komt!”
9. Het huis van Zacharias is door de komst van Jesus en Maria gezegend.
10. Maria heeft hare nicht drie maanden met veel liefde gediend.
Glorie zij den Vader, enz.

Wees gegroet, enz.

GEBED.

Heilige Maagd en Moeder Gods Maria, bezoek ons toch dikwijls met uwen Jesus, opdat onze arme ziel gezuiverd worde van zonden en onze geest zich verheuge in God, onzen Zaligmaker. Amen.

III. De geboorte van Christus.

OVERDENKING.

Maria baart, zonder smart of verlies harer maagdelijke zuiverheid, den Zaligmaker der wereld, de blijdschap des aardrijks, de vreugde des hemels; zij windt Hem in doeken, en legt Hem in eene kribbe. Zie, God wordt in een

stal geboren, omdat Hij geene plaats vindt in eene herberg, noch in de harten der menschen.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegd: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Maria heeft gebaard en is maagd gebleven.
2. Maria heeft Jesus in een stal gebaard en in doeken gewonden.
3. Maria heeft Jesus met veel liefde en verwondering aanschouwd.
4. Maria heeft Jesus omhelsd en aan haar hart gedrukt.
5. Maria heeft Jesus als eene moeder gevoed.
6. Maria heeft Jesus in eene kribbe gelegd, die Josef daartoe had bereid.
7. Jesus lag op hooi en stroo tusschen de dieren.
8. De Engelen hebben gezongen: „Glorie zij God in den allerhoogste, en vrede den menschen van goeden wil!”
9. De herders zijn het Kind komen bezoeken.
10. De Koningen zijn het Kind komen aanbidden en hebben hunne giften geofferd. Glorie zij den Vader, enz.

Wees gegroet, enz.

GEBED.

O Maria, verkrijg ons dat geluk, dat Jesus

zijn
op
alle
Jes

IV

pe
bl
V
te

ze

zijne intrede in ons hart neme, en daarin ruste; opdat ons hart zich in Hem verkwikke, die alléén de ware rust des harten is. O liefste Jesus, kom, ons hart is bereid. Amen.

IV. De opdracht van Christus in den tempel.

OVERDENKING.

Maria draagt haren Zoon Jesus in den tempel op. De H. Simeon ontvangt Hem met blijdschap in zijne armen en omhelst Hem teeder. Verzoek, Hem ook met de armen uwer begeerte te mogen omhelzen, en aan uw hart te drukken.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Maria gaat, om haar H. Kind te offeren.
2. Jesus en Maria onderwerpen zich aan de Wet.
3. Maria gaat langs moeielijke wegen naar Jerusalem.
4. Maria heeft Jesus op hare armen gedragen.
5. Maria al biddende vervolgt haren weg.
6. Maria heeft Jesus in den tempel opgeofferd.
7. Maria heeft Jesus met vijf sikkelen herkocht.
8. Anna was verblijd, dat hare voorzegging volbracht werd.
9. De oude Simeon heeft Jesus omhelsd en op zijne armen gedragen.

Wees gegroet, enz.

10. Simeon zeide: „Heer! Gij laat nu uwen dienaar gaan in vrede volgens uw woord.”

Wees gegroet, enz.

Glorie zij den Vader, enz.

GEBED.

H. Maagd Maria, gelief ons aan Jesus, de gezegende vrucht uws lichaams, aan te bieden; maak Hem ons genadig, en laat ons niet sterven, zonder eerst onzen Zaligmaker te ontvangen, opdat wij Hem mogen aanschouwen in de eeuwigheid. Amen.

V. De vinding van het verloren Kind Jesus.

OVERDENKING.

Maria en Josef zoeken het verloren Kind Jesus met groote droefheid, en vinden Het in verrukking van blijdschap in het midden der leeraren. Denk: hoe dikwijls gij Jesus door de zonden verloren hebt; maak een vast voornemen, om Jesus uit geheel uw hart te zoeken, en Hem voortaan getrouw te blijven.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegd: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Maria heeft haar lief Kind verloren.
2. Maria heeft haren schat gemist.
3. Maria heeft Hem overal gezocht.
4. Maria heeft Jesus langs alle wegen en straten gezocht.

Wees gegroet, enz.

5. Maria heeft Jesus na drie dagen gevonden.
6. Maria vindt Jesus in den tempel.
7. Jesus, twaalf jaren oud, hoort en vraagt de leeraren.
8. Maria zeide: „Zoon! waarom hebt Gij ons bedroefd?”
9. Jesus is met hen gegaan en was hun onderdanig.
10. Maria bewaarde al deze woorden, welke Jesus tot haar sprak, in haar hart.
Glorie zij den Vader, enz.

Wees gegroet, enz.

GEBED.

O Maria, allergoedertierenste Moeder, verkrijg voor ons hart eene ware droefheid, en voor onze oogen tranen van berouw, om het verlies te beweenen van onzen Jesus, dien wij zoo dikwijls door de zonden verloren hebben; geef ons, Hem weder te vinden en voortaan altijd te behouden. Amen.

DE VIJF DROEVIGE GEHEIMEN.

I. De benauwdheid van Christus in den hof.

OVERDENKING.

Jesus, bedroefd en benauwd tot den dood, valt neder ter aarde, en zweet druppelen bloeds. Stel u, o mensch! in het binnenste van dit bedrukte hart; zie, hoe het wordt geprangd, zoo

door de aanstaande pijnen als door uwe zonden.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Jesus gaat naar den hof van Olijven.
2. Jesus valt plat ter aarde neder.
3. Jesus volhardt in het gebed.
4. Jesus is bedroefd tot den dood.
5. Jesus zweet water en bloed.
6. Jesus stelt zijnen wil in den wil van zijnen hemelschen Vader.
7. Jesus vermaant zijne leerlingen om te waken en te bidden.
8. Jesus wordt van zijnen Apostel door eene kus geleverd.
9. Jesus wordt van zijn bemind volk gevangen genomen.
10. Jesus wordt wreedelijk gebonden en gezeurd van den eenen regter tot den anderen.

Wees gegroef, enz.

Zoo lief heeft God den mensch gehad, dat Hij zijnen eenigen Zoon niet heeft gespaard, maar Hem heeft geleverd tot den dood: ja, tot den dood des kruises.

GEBED.

Vergeef, o Jesus, door uw bloedig zweet al onze zonden: zij zijn ons leed uit den grond onzes harten, omdat wij U daardoor hebben vergramd. Ontferm U onzer, Heer, ontferm U onzer. Amen.

II. De geeseling van Christus.

OVERDENKING.

Jesus, de Verlosser der wereld, aan eenen geeselpaal gebonden, wordt wreedelijk gegeeseld, en ontvangt menigvuldige wonden. Denk, o zondaar! of het redelijk is, dat gij uwe kwade lusten nog zoekt te voldoen, daar de Zoon Gods om uwe zonden aldus met geeselen verscheurd wordt.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Jesus wordt overgeleverd om gegeeseld te worden.
2. Jesus wordt valschelijk beschuldigd.
3. Jesus' kleederen worden uitgerukt.
4. Jesus staat ter geeseling ontbloot.
5. Jesus wordt aan een kolom gebonden.
6. Jesus wordt met roeden gegeeseld.
7. Jesus wordt met zweepen geslagen.
8. Jesus' vleesch wordt met scherpe haken verscheurd.
9. Jesus' bloed vloeit langs de aarde.
10. Jesus, ontbonden zijnde, kruipt naar zijne kleederen.

Wees gegroet, enz.

Zoo lief heeft God, enz. bladz. 54.

GEBED.

O minnelijke Jesus, blusch door dit vloeiende bloed het blakende vuur onzer doodelijke

wellusten. H. Maria, Moeder Gods, verkrijg voor ons bij uwen lieven Zoon, dat wij met de banden zijner liefde gebonden zijnde, de roede zijner tijdelijke kastijdingen gaarne ter voldoening voor onze zonden mogen verdragen. Amen.

III. De doornenkroning van Christus.

OVERDENKING.

Jesus wordt gekroond met eene doornen kroon, die met eene ondragelijke pijn in zijn gezegend hoofd wordt gedrukt. Zoo groot, o mensch! is uwe duivelsche hoovaardigheid, dat zij met zulk eene smart en smaadheid, door den Zoon Gods moet genezen worden.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Jesus wordt verwezen om gekroond te worden.
2. Zij hebben Jesus eene doornen kroon bereid.
3. Zij hebben de doornen kroon in Jesus' hoofd gedrukt.
4. Jesus' hoofd wordt aan alle kanten doorwond.
5. Jesus' hoofd druipt van bloed.
6. Jesus' voorhoofd is met bloed bedekt.
7. Jesus' oogen zijn met tranen overgoten.
8. Jesus' gelaat vertrekt van pijn.

Wees gegroet, enz.

9. Jesus wordt met een purperen mantel bespot. Wees gegroet, enz.
10. Jesus is wreedelijk mishandeld: „Zie den mensch.” Wees gegroet, enz.
Zoo lief heeft God, enz. bladz. 54.

GEBED.

O Jesus, Koning onzer zielen, leer ons door uw heilig voorbeeld de versmadingen verdragen, de ijdelheid verachten, en de hoovaardigheid verzaken. Heilige Maria, bid voor ons, opdat Jesus door de verdiensten zijner doornen kroon ons de kroon der eeuwige glorie gelieve te verleen. Amen.

IV. De kruisdraging van Christus.

OVERDENKING.

Jesus, dragende zijn kruis naar den Calvarieberg, ontmoet zijne gezegende Moeder. Denk: hoe zij elkanders harten doorwonden met het zwaard van droefheid, voornamelijk toen Maria Hem zoo dikwijls zag bezwijken onder zijn kruis.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Jesus wordt veroordeeld om gekruist te worden. Wees gegroet, enz.
2. Jesus heeft zijn kruis met liefde omhelsd. Wees gegroet, enz.

3. Jesus heeft zijn kruis op zijne doorwonde schouderen gedragen.
4. Jesus bezwijkt onder het kruis om onze zonden.
5. Jesus met zijn kruis beladen, ontmoet zijne bedroefde Moeder.
6. Jesus drukt zijn gezegend aangezicht in den doek.
7. Jesus zeide: „Handelt men zoo met het groene hout, wat zal er dan aan het dorre geschieden?”
8. Niemand wil Jesus zijn kruis helpen dragen.
9. Jesus valt aan den voet des bergs neder.
10. Jesus beklimt voor ons den Calvarieberg. Zoo lief heeft God, enz. bladz. 54.

Wees gegroet, enz.

GEBED.

O Maria, goedertierene Moeder, verwerf voor ons, dat wij ons kruis gewillig dragen, en altijd wandelen in de bloedige voetstappen van Jesus Christus, opdat het leven en lijden onzes Zaligmakers in ons uitgedrukt en ver-toond worde. Amen.

V. De kruisiging van Christus.

OVERDENKING.

Jesus, van het hoofd tot de voeten doorwond, wordt aan het kruis genageld; en hangende tusschen twee moordenaars, sterft Hij

den allerschandelijksten dood, om ons het leven te geven.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegd: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Jesus wordt wreedelijk op het kruis uitgerekt.
 2. Jesus' handen en voeten worden doornageld.
 3. Jesus wordt aan het kruis opgericht, en zijne wonden vloeien van bloed.
 4. Jesus bidt voor zijne vijanden.
 5. Jesus belooft den moordenaar het paradijs.
 6. Jesus beveelt den H. Joannes aan zijne Moeder.
 7. Jesus is in zijnen dorst met gal en edik gelaafd.
 8. Jesus heeft uitgeroepen: „Mijn God! mijn God! waarom hebt Gij Mij verlaten?”
 9. Jesus zeide: „Het is volbracht!”
 10. Jesus heeft zijnen geest gegeven, en zijn hart is voor ons geopend.
- Zoo lief heeft God, enz. bladz. 54.

Wees gegroet, enz.

GEBED.

O Jesus, wij bidden U door al uwe smerten en door uwen bitteren dood, door uwe doornagelde handen, doorboorde voeten, door-

stoken zijde en door al uwe gezegende wonden, ontferm U over ons, en druk uw heilig lijden zoo diep in ons hart, dat ons niets anders behage dan Gij, mijn Jesus, die voor ons gekruist zijt. Amen.

DE VIJF VERHEERLIJKTE GEHEIMEN.

I. De verrijzenis van Christus.

OVERDENKING.

Jesus verrijst luisterrijk van den dood en vertoont zich terstond aan Maria. Denk: met welk eene onuitsprekelijke blijdschap de Moeder is overgoten geweest, toen zij haren Zoon zegevierend verrezen zag, dien zij drie dagen te voren zoo smadelijk had zien sterven aan het kruis.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Jesus is den derden dag opgestaan.
2. Jesus heeft den dood en de hel overwonnen.
3. Jesus troost en verlost de oudvaders.
4. Jesus is glorieus verrezen.
5. Jesus verblijdt zijne H. Moeder.
6. Jesus vertoont zich als een hovenier aan Maria Magdalena.

Wees gegroet, enz.

7. Jesus vertoont zich aan Petrus, en heeft hem gezegend.
8. De leerlingen van Emmaus zeiden: „Waren onze harten niet van liefde brandende, als Hij tot ons sprak?”
9. Jesus staat in het midden zijner leerlingen en wenscht hun allen den vrede.
10. Jesus toont zijne verheerlijkte wonden aan den H. Thomas.
- Glorie zij den Vader, enz.

Wees gegroet, enz.

GEBED.

O Maria, allergelukkigste Moeder, wij bidden u door de blijdschap, die uw moederlijk hart gevoeld heeft, toen gij uwen beminden, van den dood verreezen Zoon aanschouwdet, verkrijg ons, dat onze zielen met Hem geestelijker wijze verrijzen tot het leven der genade, en nimmer den dood der zonde meer sterven. Amen.

II. De hemelvaart van Christus.

OVERDENKING.

Jesus, vergezeld van vele zalige zielen, klimt zegevierend ten hemel. Denk: hoe Maria Hem van ganscher harte en met zoete tranen is gevolgd.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Jesus is glorierijk ten hemel gevaren.
2. Jesus scheidt van zijne lieve vrienden.
3. Maria omhelst haren lieven Zoon.
4. Magdalena werpt zich aan de voeten van Jesus.
5. Jesus klimt op door zijne eigene macht.
6. De leerlingen hebben Jesus aanschouwd en Hij heeft hen allen gezegend.
7. Jesus heeft voor ons den hemel geopend.
8. Jesus zit aan de rechterhand zijns hemelschen Vaders.
9. Jesus toont zijne Heilige Wonden voor ons aan zijnen hemelschen Vader.
10. Jesus is onze Middelaar in den hemel. Glorie zij den Vader, enz.

Wees gegroet, enz.

GEBED.

Verwerf voor ons, o goedertierene Moeder en Maagd Maria, dat wij uwen Zoon Jesus Christus, die in zegepraal ten hemel is opgeklimmen, van ganscher harte mogen navolgen, en met eene dorstende ziel onophoudelijk en brandend naar Hem verlangen. Amen.

III. De zending van den H. Geest.

OVERDENKING.

Jesus, zittend aan de rechterhand zijns Vaders, zendt den H. Geest over zijne Apostelen, die te samen met Maria volharden in het gebed.

Denk: met wat een zoeten brand van liefde die harten vervuld waren, toen dat goddelijke vuur daarin nederdaalde; bid, dat het aldus ook op u moge nederdalen.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eenwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Jesus heeft zijnen H. Geest beloofd.
2. Jesus heeft den Trooster gezonden.
3. Jesus heeft het vuur op de wereld gezonden.
4. De H. Geest heeft de harten met liefde ontstoken.
5. De H. Geest heeft de verstanden verlicht.
6. De H. Geest heeft de harten versterkt.
7. De H. Geest heeft verscheidene talen doen spreken.
8. De H. Geest heeft zijne gaven medegedeeld.
9. Kom, H. Geest! bezoek de harten uwer geloovigen.
10. Kom, H. Geest! ontsteek in ons het vuur uwer liefde.

Wees gegroet, enz.

Glorie zij 'den Vader, enz.

GEBED.

Kom nu ook, o H. Geest, vervul onze harten en ontsteek in ons het vuur uwer liefde opdat wij U zaliglijk kennen, vuriglijk beminnen

en behagelijk dienen. H. Maria, verkrijg ons deze genade. Amen.

IV. De tenhemelopneming van Maria.

OVERDENKING.

Maria, rustende op haren Welbeminde, wordt in heerlijkheid opgevoerd ten hemel en verheven boven alle koren der Engelen. Verblijd u, omdat gij nu in den hemel niet alleen Jesus hebt, die aan zijnen Vader zijne wonden toont, maar ook Maria, die voor u bij haren Zoon spreekt.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Maria is glorierijk ten hemel opgenomen.
2. De hemelsche Vader ontvangt zijne beminde Dochter.
3. Jesus verwelkomt zijne lieve Moeder.
4. De H. Geest omhelst zijne lieve Bruid.
5. De Serafijnen groeten Maria.
6. De Engelen dienen Maria.
7. Geheel de hemel is verblijd door Maria.
8. Maria zetelt het naaste bij Jesus.
9. Maria is onze Voorspreekster in den hemel.
10. Maria is onze Moeder en Middelaressen bij haren Zoon.

Glorie zij den Vader, enz.

Wees gegroet, enz.

GEBED.

O Maria; Moeder der barmhartigheid, wij roepen tot u, zuchtende en weenende in dit dal van tranen. Welaan dan, onze Voorspreester! keer uwe barmhartige oogen tot ons, en bid voor ons bij God, uwen Zoon, opdat wij hier van Hem vergiffenis onzer zonden verwerpen, en hierna het eeuwige leven. Amen.

V. De kroning van Maria.

OVERDENKING.

Maria wordt door de H. Drievuldigheid als Koningin des hemels gekroond. Denk: met welk eene verheerlijking en blijdschap der zaligen deze kroning is geschied; trachten wij ook deze gekroonde Koningin met iets te vereeren, en schenken wij haar ten dien einde den Rozenkrans, welken wij gebeden hebben.

Dat de namen van Jesus en Maria zijn gezegend: van nu af tot in eeuwigheid.

Onze Vader, enz.

1. Maria is met heerlijkheid in den hemel gekroond.
2. Maria is gekroond door hare serafijn-sche liefde.
3. Maria is gekroond door hare engelachtige zuiverheid.
4. Maria is gekroond door hare groote ootmoedigheid.

Wees gegroet, enz.

5. Maria is gekroond door hare volmaakte gehoorzaamheid.
 6. Maria is gekroond door hare heilige voorzichtigheid.
 7. Maria is gekroond door hare groote verdueligheid.
 8. Maria is gekroond door hare ijverige dankbaarheid.
 9. Maria is gekroond door hare volharding in alle deugden.
 10. Maria is gekroond boven alle Engelen en Heiligen in den hemel, gelijk der Moeder van God toekomt.
- Wees gegroet, enz.
- Glorie zij den Vader, enz.

GEBED.

Wij offeren u, o allerzuiverste en roemwaardigste Maagd en Moeder Gods Maria, in vereeniging met al uwe deugden, verdiensten en volmaaktheden, deze geestelijke kroon van gebeden en groetenissen; gewaardig u, haar te ontvangen, met al de lofzangen die op aarde en in den hemel gedaan worden; verkrijg voor mij en voor allen, voor wie wij verplicht zijn of beloofd hebben te bidden, van uw en lieven Zoon de genade om wél te leven en zalig te sterven. Amen.

Een *Onze Vader*, tot dankbaarheid, dat God ons de genade gegeven heeft, van den Rozenkrans te lezen. *Onze Vader*, enz.

Een *Wees gegroet*, dat Maria ons verstand wille opdragen aan den hemelschen Vader, opdat wij in eeuwigheid zijne barmhartigheid mogen gedenken. *Wees gegroet*, enz.

Een *Wees gegroet*, dat Maria ons geheugen wille opofferen aan haren Zoon, opdat wij gedurig zijn heilig leven en bitter lijden in-dachtig mogen zijn. *Wees gegroet*, enz.

Een *Wees gegroet*, dat Maria onzen wil gelieve toe te eigenen aan den H. Geest, opdat hij gedurig in ons van liefde brande. *Wees gegroet*, enz.

Wij zullen het *Geloof* bidden, opdat ons gebed aan God aangenaam zij; dat het strekken moge ter zijner verheerlijking, tot verheffing der H. Kerk, tot volharding van alle rechtvaardigen, tot bekeering der zondaren en afgevallene Christenen en tot welzijn der gemeenten. *Ik geloof in God den Vader*, enz,

De almogendheid des Vaders beware ons, de wijsheid des Zoons onderwijze ons, en de liefde des H. Geestes ontsteke ons.

In den naam des Vaders, en des Zoons, en des H. Geestes. Amen.

**Smeekebed tot de Allerheiligste Maagd
en Moeder Gods Maria, te Kevelaar,
als Troosteresse der bedrukten.**

Ik N...., armste en onwaardigste mensch, en grootste zondaar, neem mijne toevlucht tot u, en met een kinderlijk en vast vertrouwen buig ik mijne zondige knieën voor uw H. Beeld, met een genegen hart en bedrukt gemoed, zuchtende, weenende en biddende, dat gij, o verhevenste, nochtans allerrootmoedigste Vrouwe en medelijdendste, liefste Moeder, mij ellendigste en onwaardigste, op dit uur en oogenblik in mijne overgrootte benauwdheid wilt verhooren; dat gij mij wilt wezen tot eene allerkrachtigste Verzoeneresse bij God den Vader, wiens allergeliefdste Dochter gij zijt; tot de gewenschte Voorspreekster bij God den Zoon, die u niets weigert, want gij zijt zijne welgevalligste Moeder, en tot eene Hulpverwerfster bij God den H. Geest, want gij zijt zijne waardigste bruid.

Dat gij, o Verhevenste, uit de hoogte des hemels, met een meêdoogend oog wilt aanschouwen, niet mijne zonden, maar benauwdheid; niet mijne verdiende straffe, maar behoefte; niet mijne onwaardigheid, maar uiterste bedruktheid. Dat gij wilt behouden door uwe sterke hulp, die anders zou verloren gaan. Dat gij wilt ondersteunen, die anders moet vallen. Dat gij wilt vertroosten, die, van ieder verlaten, anders zoude wanhopen.

Ach, teederhartige Moeder! tot wie zal ik in deze mijne benauwdheid komen dan tot u, gelijk een kind tot zijne moeder als het zijnen vader vergramd heeft.

Tot u, zeg ik, Moeder van Jesus, die de oorzaak onzer blijdschap, het behoud der Kranken, de toevlucht der zondaren, de troosteresse der bedrukten, de hoop der kleinmoedigen en de bijstand der Christenen zijt.

O allerheiligste Maagd! gij kunt mij helpen, gij wilt mij helpen, ja, ik durf het zeggen, gij zult mij helpen.

Gij kunt mij helpen: want gij zijt de vermogendste bij God, en één zucht van uw maagdelijk hart voor den zondaar, is in staat hem te redden.

Gij wilt mij helpen: want gij zijt vol liefde tot de menschen, en vooral tot de zondaren.

Gij zult mij helpen: want wij zijn u aanbevolen.

Gij zult mij helpen: want daar gij de Moeder zijt van uwen lieven Zoon, die naar de menschheid onze Broeder is, zoo zijt gij ook mijne Moeder.

Gij zult mij helpen: want gij hebt meer anderen, aan mij in zonden gelijk, door uwe heilige voorspraak geholpen.

Gij hebt voor zondaars, die tot het laatst van hun leven God lasterden, berouw en leedwezen verkregen.

Gij hebt moordenaars gebracht tot bekeering, ja tot heiligheid; en gij hebt voor openbare zondaressen een zuiver leven verworven.

Gij hebt ongelukkigen, die zich geheel aan satan hadden overgegeven, uit zijne klauwen verlost.

Gij hebt voor wanhopenden vergiffenis, en eene vaste hoop van zaligheid verkregen.

Waarom zoudt gij mij, hoe onwaardig ik ben, dan ook niet helpen? Ik ben geschapen door denzelfden God, verlost door hetzelfde dierbaar bloed: gij zijt zoowel voorspreekster en moeder voor mij als voor anderen, gij zijt dezelfde nu, die gij waart te voren. Uwe liefde is gelijk, uwe barmhartigheid is dezelfde, uw ijver om iemand te helpen is niet verminderd, waarom zoudt gij mij dan niet bijstaan?

Gij neemt geene personen uit, die u zouden aanroepen; want iedereen, klein en groot, rijk en arm, rechtvaardigen en zondaars, mogen uwen bijstand vragen. Nooit is het te laat, want gij zijt altijd gereed. Altijd staan uwe armen open om zondaars te ontvangen. Zie dan, o Koninginne, allerreinste Maagd! hierop mijn vertrouwen stellende, zoo bid ik ootmoedig, hartelijk en standvastig om troost en hulp, bewaring en verlossing, bijzonder van deze...., en deze mijne ellenden.... en benauwdheid....

Ach allergenadigste! keer uw vriendelijk, gewenscht aanschijn niet van deze mijne on-

waa
ook
sta
gaa
blij
bij
uw
en
He
dro
tra
ge
Zo
he
ha
sp
tr
he
he
d
v
le
n
I
v
c
c
h
v

waardige gebeden, maar ik bid u, verhoor ze ook zonder verdiensten. En laat mij niet opstaan zonder verhoord te zijn, niet van u weggaan zonder troost. Dat u daartoe bewegen alle blijdschappen, die uw maagdelijk hart gevoelde bij de Boodschap des Engels, 't Bezoek van uwe Nicht Elisabeth, in de Geboorte, Opdracht en Wedervinding van Jesus in den tempel. Heb toch medelijden met mijne tegenwoordige droefheid, door al de onuitsprekelijke weeën, tranen en verlatenheid, welke uwe teedere ziel gevoeld heeft in 't bitter lijden van uwen lieven Zoon Jesus Christus, gezegend in alle eeuwigheid. Verheug mijn nedergedrukt en benauwd hart, met mij te verhooren door al uwe onuitsprekelijke vreugden, door al uwen goddelijken troost, door alle genaden, u ingestort van den hemel, door al de glorie, waarmede de Allerheiligste Drievuldigheid u heeft vereerd; door de glorierijke Verrijzenis, wonderbare Hemelvaart van uwen Zoon, door het troostelijk afdalen des H. Geestes, en uwe opvoering ten hemel met ziel en lichaam, o verhevenste Koningin. Ik bid, ik roep, ik smEEK tot u, o Maria! Ik verzoek uit al mijn hart geholpen te worden door uwe krachtige voorspraak. Ik verzoek, door al hetgene uw teêr gemoed kan of mag bewegen, door alle liefde van Jesus tot u en van u tot Hem; ik verzoek door alle gebeden van de Heiligen, door al den lof van de En-

gelen, door allen dienst, die u van de menschen wordt aangedaan, die ooit tot uwe eer geschied is, of geschieden zal. Ik verzoek en ik bid met een woord al hetgene u aangenaam is te hooren.

Dat gij mij, mistroostige, wilt troosten, en verkrijgen van uwen lieven Zoon, dat ik geholpen worde in mijnen nood. O Maria, ik laat niet af van te bidden, of gij zult mij helpen. Allerheiligste, allerwaardigste, allerverhevenste, allerrootmoedigste, allermêdoogendste en allerliefste! verhoor mij. Ik loof, ik groet en prijs u door den mond van al wie u prijzen kunnen. Ik wensch u om God alle verheffing en vereering. Dat alle redelijke schepselen u kennen, beminnen en dienen als waarachtige en eenige liefste Moeder van God den Allerhoogste. Ik verheug mij over al uwe, zoo geestelijke als lichamelijke gaven, en het is mij van harte leed, dat iemand die of eenige andere u toekomende waardigheid vermindert. Hierom, o allerliefste Maagd! gij, die niet één *Wees gegroet*, tot u gesproken, ongeloond laat: ik groet u duizend, duizend en duizendmaal; aan u alle eer en glorie toewenschende, die nochtans alle goed bezit, en ik verzoek ootmoedig van u verhoord te worden.

Waarom wilt gij langer vertoeven, allertoenegenenste vorstin? Houden mijne zonden u tegen? O ze zijn mij van harte leed; ik ver-

acht en verzaak ze met al mijn verstand en wil. Heb ik u te voren traag gediend? Zie, ik neem mij voor u alle dagen te dienen, en iets te doen tot uwen lof.

Aanschouw dan mijn zuchtend hart en goede genegenheid, o Moeder van goeden wil. Zal uw teeder, moederlijk hart gedoogen, dat ik ellendige ongetroost blijve, dat mijne ziel verloren ga, die Jesus, uw lieve Zoon, zoo duur gekocht heeft? O neen, lieve Moeder! gij hebt meer liefde tot de menschen, dan de menschen kunnen denken.

Welaan dan, allerbarmhartigste! tot u blijf ik zuchten, ontferm u over mijne ellenden en over mij allerellendigste. Dat wensch ik en zal ik blijven wenschen, zoo menigmaal ik mijnen adem inhale of uitblaze, alle uren, alle oogeblikken, bij dagen en bij nachten.

Daarenboven, allervermogendste en mildste Koningin! wijl niemand van u te veel kan vragen, zoo verkrijg mij door uwe voorbede een levendig geloof, eene standvastige hoop en eene volmaakte liefde tot God, tot u, en tot alle menschen om God.

Verkrijg mij de gave van tranen, voortkomende uit de bron van dezelfde zuivere goddelijke liefde, om voortaan mijne en een anders zonden te beweenen, en alle zonden te vermijden. Verkrijg mij een volmaakt Christelijk leven, overeenkomstig het onbevlekt leven van uwen

lieven Zoon en van u; verkrijg mij hulp, genade, bewaring en bescherming in al wat mij naar ziel en lichaam op deze wereld overkomt. Verkrijg mij de deugd van volharding in alle goed tot het einde van mijn leven

Verkrijg mij een gelukkig sterven in uwe beschermende tegenwoordigheid; en alsdan bid ik u, zoo mijne verdiensten te kort komen, wil ze met de uwe aanvullen, mijne onwetende en vreemde zonden, kwade Biechten en Communieën ontschuldigen, mijne helsche vijanden afweren; opdat mijne arme ziel, aan mijn sterfelijk lichaam ontgaande, in de handen moge komen van Hem, die haar heeft geschapen, en moge rusten in vrede, om u, o allerzoetste en minnelijkste Moeder! altijd te aanschouwen met uwen liefsten Zoon, van aanschijn tot aanschijn, in de gelukzalige eeuwigheid Amen.

Dat het zoo geschiede, o Maria! dat het zoo geschiede. Amen.

Gebed voor de levende Leden der Broederschap van de allerheiligste Maagd en Moeder Gods Maria.

Gedenk, o goedertierenste Maagd Maria! hoe het nooit is gehoord, dat iemand die tot u zijne toevlucht nam, uwen bijstand verzocht of uwe voorspraak inriep, door u verlaten is. Bemoedig door dit vertrouwen, snellen wij eenparig tot

u, o Maagd der maagden, en, zuchtende onder het gewicht onzer zonden, werpen wij ons rouwmoedig voor uwe voeten neder. O Moeder van het Eeuwig Woord! versmaad onze vereenigde gebeden niet, maar neem die genadig aan, en verwaardig u die te verhooren. Duizenden en duizenden stemmen gaan er over de geheele aarde in zoo vele vereenigingen eenparig tot u op: o barmhartige Moeder, zult gij zulk een gebed verstooten?.... Verwerf ons dan, o Toevlucht der zondaren! bij uwen goddelijken Zoon vergiffenis van al onze zonden, en de genade van in zijne heilige liefde te volharden ten einde toe. Bewaar ons in ons leven van alle kwaad, en verkrijg ons den goddelijken zegen over al onze handelingen. Draag gij daarom, o lieve Moeder! al onze gedachten, woorden en werken, ons leven en onzen dood, als een offer op aan uwen goddelijken Zoon, tot glorie van zijnen H. Naam, tot herstel van alle oneer Hem aangedaan, en tot zaligheid van onze en alle ongelukkige zielen. Met broederlijke gebeden komen wij tot uwen Zoon, die onze Broeder geworden en voor ons aller zaligheid aan het kruis gestorven is; met broederlijke gebeden roepen wij tot u, die aan allen tot moeder zijt gegeven, opdat ons gebed, in zoo krachtige vereeniging gestort, aan uwen goddelijken Zoon des te behagelijker moge wezen, en voor allen genade, vergiffenis en volharding verwerve. Laat dan

niet toe, o goede Moeder! dat één onzer verloren ga, of door een haastigen dood worde verrast; maar bid voor ons, dat wij in het stervensuur den zoeten troost der H.H. Sakramenten mogen ontvangen. O Jesus, Maria, Josef! dan vooral, en nu reeds stellen wij onze zielen in uwe handen; want ach! hoe beangst zullen wij wezen in dit alles beslissend oogenblik. Als dan de helsche vijand eene laatste poging op onze ziel zal wagen, als wij op het punt staan van voor Gods vreeselijken rechterstoel te verschijnen, o Moeder, o lieve Moeder! verlaat ons dan niet, maar spreek voor ons, dat wij met de zoete namen van Jesus, Maria, Josef op de lippen, den laatsten adem geven, en onze ziel in de blijdschap des hemels worde opgenomen, om met u en alle Engelen en Heiligen zijne barmhartigheid in eeuwigheid te zingen. Amen.

Maria! 'k zie uw Zoon aan 't bloedig kruishout hangen,
 U zevenmaal gewond aan zijne voeten staan;
 Gij zijt daar, om zijn blik, zijn zuchten op te vangen;
 Zie, Moeder! naar uw Kind, Hij ziet u stervend aan.

O Vrouwe, zie uw Zoon! o Zoon, zie uwe Moeder!
 Zoo sprak Hij; en zijn oog daalt zeeg'nend op ons neêr;
 U, Moeder! gaf Hij ons, zich zelve ons tot Broeder,
 Helaas! wat geven wij voor zóóveel liefde weêr.

Toen, Moeder! hebt gij ons tot kind'ren aangenomen,
 O draag met ons Hem op, wat Hem ons harte biedt;
 Zie duizenden tot u, bij duizendtallen stroomen,
 Versmaad, o teed're Maagd! ons aller bede niet.

Wil, Moeder! bij uw Zoon voor ons geuâ verwerven,
 Ons troosten in den nood, ous sterken in den strijd;
 En in ons stervensuur, denk, hoe ge uw kind zaagt sterven,
 Maria! toon ons dan, dat ge onze Moeder zijt.

Gebed voor de overledene Broeders en Zusters.

O Maria! Moeder van barmhartigheid, wij bidden ook met vereende harten voor onze afgestorvene Broeders en Zusters, die nog in de plaats van zuivering worden opgehouden; want wij weten, dat de band der liefde, die ons op aarde verbond, door den dood niet is verbroken. Uit de diepten klagen zij ons toe: ontfermt u onzer! ontfermt u onzer! ten minste gij, onze vrienden! want de hand des Heeren heeft ons getroffen. O Maria! hunne en onze Moeder! sla een meêdoogend oog op hun pijnlijk lijden; zij verlangen vurig uwen goddelijken Zoon te aanschouwen; gedenk, hoe zij in hun leven uwe kinderen waren, en tot het einde huns levens u getrouwelijk hebben bemind en gediend; zij hadden een zoo groot betrouwen op u: laat hunne hoop niet beschaamd worden, maar verwerf voor hen, dat zij spoedig uit hun kerker verlost, en door het eeuwig licht verblijd mogen worden; stel ten dien einde aan uwen goddelijken Zoon voer, al wat Hij op aarde uit liefde tot ons heeft geleden, zijn bloedig

kruis , zijne wijdgeopende wonden. Ach ! dale
 zijn kostbaar bloed , in overvloed voor allen
 gestort, op die dorstende zielen af : dan, o lieve
 Moeder ! zullen zij in hare smarten verkwikt ,
 van hare schulden gezuiverd wezen ; dan, o lieve
 Moeder ! snellen zij de glorie des hemels binnen,
 om met u en alle Heiligen , het Lam zonder
 vlekken te aanbidden en in eeuwigheid te lo-
 ven ! Amen.

O teedre Moedermaagd ! klimt tot u in den Hoogen
 Der Zielen roepstem niet om laafnis in haar straf ?
 Heb, Moeder ! zuchten zij, heb, Moeder ! mededoogen,
 En sla door uwe beê de kluisters van ons af.

Zie, Moeder ! hare smart ; hoor, Moeder ! hoe zij smeeken ;
 Hoe blijde noemden ze u, hoe eerden ze u op aard ;
 O laat een straal van licht haar kerkernacht doorbreken ; ...
 Hebt gij bij 't kruishout niet in smarten hen gebaard ?

Maria ! zijn ze u niet tot kinderen gegeven,
 Toen 't zeventvoudig zwaard u 't Moederhart doorsneed ?
 En, nu gij naast uw Zoon ten zetel zijt verheven,
 Neen, Moeder !... 't kan niet zijn, dat gij hen nu vergeet.

Hoor, Moeder ! dan de beê, vereend u toegezonden,
 En voeg er de uwe bij : uw Zoon versmaadt u niet ;
 Geëind is dan hun smart, hun boeien zijn outbonden,
 En juichend zingen zij het eeuwig vreugdelied.

LITANIE

VOOR DE GELOOVIGE ZIELEN.

—

Heer, ontferm U onzer.
 Christus, ontferm U onzer.
 Heer, ontferm U onzer.
 Christus, hoor ons.
 Christus, verhoor ons.
 God, hemelsche Vader, ontferm U over de
 overledene geloovigen.
 God, Zoon, Verlosser der wereld, ontferm U
 over de overledene geloovigen.
 God, H. Geest, ontferm U over de overledene
 geloovigen.
 H. Maria, bid voor hen.
 H. Moeder Gods, bid voor hen.
 H. Maagd der Maagden,
 Alle H. Engelen en Aartsengelen,
 Alle H. Koren der zalige Geesten,
 H. Josef,
 Alle H. Aartsvaders en Profeten,
 Alle H. Apostelen en Evangelisten,
 Alle H. Leerlingen des Heeren,
 Alle H. Onnoozele Kinderen,
 Alle H. Martelaren,
 Alle H. Bisschoppen en Belijders,
 Alle H. Leeraren der Kerk,
 Alle H. Priesters en Levieten,

Bidt voor hen.

Alle H. Monniken en Kluizenaars, bidt voor hen.
 Alle H. Maagden en Weduwen, bidt voor hen.
 Alle Heiligen Gods, bidt voor hen.
 Wees genadig, vergeef hun, Heer.
 Wees genadig, verhoor ons, Heer.
 Door uwe oneindige barmhartigheid,
 Door uw allersmartelijkst lijden,
 Door uwe heilige wonden,
 Door uwe luisterrijke opstanding,
 Door uwe heerlijke hemelvaart,
 Wij zondaars, wij bidden U, verhoor ons.
 Die aan de zondares vergiffenis verleend en
 den goeden moordenaar verhoord hebt,
 Die uit genade zalig maakt,
 Die de sleutels hebt van dood en hel,
 Dat Gij de zielen die de eerste pijnen des
 vagevuurs verduren, wilt genadig zijn,
 Dat Gij onze overledene ouders, vrienden
 en weldoeners uit hunne vreeselijke pij-
 nen wilt verlossen,
 Dat Gij alle overledene geloovigen van hunne
 straffen wilt vrijspreken,
 Dat Gij U over hen die geene bijzondere
 voorbidders op deze wereld hebben, wilt
 ontfermen,
 Dat Gij hun verlangen wilt vervullen,
 Dat Gij hen tot het getal der uitverkorenen
 wilt aannemen,
 Koning der ontzaglijke Majesteit,
 Zoon Gods,

Verhoor ons Heer.

Wij bidden U, verhoor ons.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, geef hun de rust.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, geef hun de rust.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, geef hun de eeuwige rust.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

Heer, ontferm U onzer.

Onze Vader, enz.

En leid ons niet in bekoring,

Maar verlos ons van den kwade. Amen.

Van de poorten der hel,

Verlos, Heer, hunne zielen.

Heer, verhoor mijn gebed,

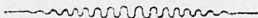
En mijn geroep kome tot U.

Laat ons bidden.

O God, voor wiens aanschijn het mensche-lijke leven, hoe roemwaardig ook, niet onschuldig bevonden wordt, wanneer Gij het, met ter zijdestelling uwer goedheid beoordeelt; wil toch de ongerechtigheden van uwe dienaren en dienaressen, welke wij U aanbevelen, niet gadeslaan; maar verleen aan hunne zielen, gelijk wij met betrouwen van uwe barmhartigheid smeeken, kwijschelding van alle straffen.

Ootmoedig, Heer, storten wij onze gebeden voor de zielen van uwe dienaren en dienaressen,

en smeeken U, dat Gij hun smet, die zij door het menschelijk verkeer hebben beloopen, genadiglijk kwijtscheldt en hen in het verblijf uwer juichende verlost opneemt. Door Jesus Christus, onzen Heer. Amen.

GEZANGEN.

EERSTE AFDEELING.

I.

MARIA, TOEVLUCHT IN ALLEN NOOD.

Wijze: *O vijf werelds klare lichten!*

(Weinige stemmen.)

1. Wie kan 's werelds wee ontvluchten,
Wie moet niet in smarte zuchten;
Ja, 't is hier een tranendal,
Waar men immer weenen zal:
Wie zal ons beschermen?

(Allen.)

- † Pelgrim! laat, laat af van klagen,
Ga Maria hulpe vragen
En vertrouw; want haar gebed
Heeft zoo menigeen gered:
Zij zal u beschermen.

2. Waar ik wende mijne schreden,
Naar de velden, naar de steden,
Overall is 't ramp en druk,
Overall is 't ongeluk:
Wie zal ons beschermen?

- † Pelgrim! laat, laat af enz.

3. Ginds zijn kreup'len, lammen, blinden,
 Hier is ziekte en pijn te vinden;
 Werwaarts ik mijne oogen wend,
 Zie ik anders dan ellend' ?
 Wie zal ons beschermen ?
- † Pelgrim! laat, laat af enz.
4. Doet de dood geen tranen vloeien,
 En ons tal van jamm'ren groeien,
 Zij 't ook dat hij 't einde ons is
 Van des levens droefenis:
 Wie zal ons beschermen ?
- † Pelgrim! laat, laat af enz.
5. Had ik rampen slechts te vreezen,
 O 't zou nog te dragen wezen:
 Ach! de duivel briescht ook rond,
 Dreigt mijn ziel op elken stond:
 Wie zal ons beschermen ?
- † Pelgrim! laat, laat af enz.
6. Hier door 't zondig vleesch geprikkeld,
 Dáár in oogenlust gewikkeld,
 Ginds in 's levens hoovaardij,
 Nimmer van bekoring vrij:
 Wie zal ons beschermen ?
- † Pelgrim! zwijg, laat af enz.
7. Wat, wat stem gebiedt mij 't zwijgen ?
 Zal ik troost en hulp verkrijgen,
 Als ik 't aan Maria vraag,
 Zwijgend bid en niet meer klaag ?
 Zal zij mij beschermen ?

(Allen.)

Ja, gij kunt met vol vertrouwen,
 Pelgrim! op haar voorspraak bouwen;
 Want haar moederlijk gebed
 Heeft zoo menigeen gered:
 Zij zal u beschermen.

II.

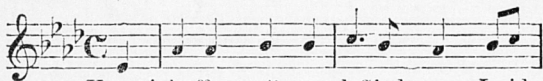
HULDE EN BEDE

AAN DE

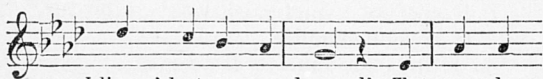
H. MAAGD EN MOEDER GODS MARIA.

BIJ ALLE GELEGENHEDEN.

1.

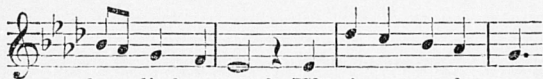
Komt! heffen wij een loflied aan, Luid

klimm' het op van de aard', Tot voor den

troon, waar de eng'len staan, 't Zij met

hun lied gepaard. Wij zingen op den toon

van 't stof, En knielen voor u neêr, Wij
 staamen dankbaar uwen lof, O Moeder
 van den Heer! o Moeder van den Heer!
 Wij staamen dankbaar uwen lof, O Moe-
 der van den Heer! O Moeder van den Heer!

2.

Dat onze lof u niet mishaag',
 O Hemelkoningin!
 Al is de toon van 't stof te laag,
 Hij dring' ten hemel in.
 Wat sterv'ling, die zoovéel vermocht,
 Wat haalt er bij uwe eer?
 Nooit is uw hulp vergeefs gezocht!
 O Moeder van den Heer!

3.

Uw ootmoed was zoo gadeloos,
 Zoo minlijk in Gods oog,

Dat u zijn Zoon tot Moeder koos
 En neêrkwam van omhoog;
 O morgenster der zaligheid!
 Hij daalde op aarde neêr,
 De Redder, eeuwen lang verbeid,
 O Moeder van den Heer!

4.

In woede sloeg de ontroerde hel
 Om 't heil van ons geslacht,
 Toen u de aartsengel Gabriël
 De hemelboodschap bracht.
 Hoe satan dreig' bij elken tred,
 Wij vreezen hem niet meer:
 Uw Zoon heeft hem den kop verplet,
 O Moeder van den Heer!

5.

Hoe lieflijk klonk der eng'len toon
 Voor de eerste maal op aard',
 Toen gij, o zuiv're Maagd! Gods Zoon
 In Beth'lem hebt gebaard;
 Het hemelkoor juichte in ons lot
 En daalde om 't kribje neêr:
 Het zag - een menschgeworden God!
 U - Moeder van den Heer!

6.

Wij roepen nóg met heel de Kerk
 Door de eeuwen heen u aan:
 Heeft Jesus 't eerste wonderwerk
 Niet op uw beê gedaan?
 Ach, zie beschermend van omhoog
 Hier op uw kind'ren neêr,

Aanschouw ons met meêdoogend oog,
O Moeder van den Heer!

7.

Toen Jesus aan het kruishout hing,
Ons 't eeuwige heil verwierf,
Gaf Hij u aan zijn lieveling,
Eer Hij voor allen stierf;
Gij werdt zijn Moeder, hij uw kind,
Wij deelen in die eer:
En ons hebt gij als hem bemind,
O Moeder van den Heer!

8.

Uw Moeder is zij, Pelgrimsschaar!
Die u getrouw bemint;
Zeg, zeg in alle zielsgevaar:
Ach Moeder, hoor uw kind!
Zie, lieve Moeder, vol genâ!
Zie op uw Pelgrims neêr:
Uw liefde heeft geen wedergâ,
O Moeder van den Heer!

9.

Ach, Moeder van barmhartigheid!
Onttrek uw hulp ons niet;
Als ons de wereld lokt en vleit
En gij ons wank'len ziet,
Of satan ons zijn strikken zet
Door wellust, goud of eer:
Ach, dat uw voorspraak ons dan redd'
O Moeder van den Heer!

10.

Wanneer behoefte ons dreigt of drukt,
Of ramp bij ramp ons slaat;

Als wát we ook pogen wreed mislukt,
 Ons alle hoop vergaat;
 Als ons deze aard' geen troost meer biedt,
 Zie gij dan op ons neèr,
 En weiger ons uw hulp toch niet,
 O Moeder van den Heer!

11.

Als 't albeslissend sterfuur slaat,
 En s' levens licht verdwijnt
 Voor de eeuwigheid, die open gaat
 En aan de ziel verschijnt:
 Ach, dat ik dan mijn brekend oog,
 Mijn Moeder! tot u keer',
 Uw zoeten blik ontmoete omhoog,
 O Moeder van den Heer!

12.

Beveilig onze pelgrimsbaan,
 En waak aan onze zij';
 Hoor, Moeder! hoor uw kind'ren aan
 En blijf ons altijd bij.
 Wat lot ons in dit leven beid',
 U zingen wij ter eer;
 U zingen we eens in eeuwigheid,
 O Moeder van den Heer!

III.

TER EERE VAN HET H. KRUIS.

WIJZE: *Nato Deo.*

Laat ons, broeders! 't heilig kruis des Heeren
 Vol van warme dankbaarheid vereeren:
 't Zal van ons des vijands slagen keeren,
 Ons den pelgrimsweg ten hemel leeren.

† Pelgrims, 't is de kruisvaan
 Die ons tot de glorie leidt:
 Hier geleden
 En gestreden;
 't Kruis voert tot Gods heerlijkheid.

Ach, dat wij, om Jesus' kruis en wonden
 Van al 't kwaad, door ons gepleegd, ontbonden,
 En tot Hem van wedermin verslonden,
 Nu en in den dood genade vonden!

† Pelgrims, 't is de kruisvaan enz.

Naar het oord, door uwe gunst beschenen,
 Trekken, Moeder! weêr uw kind'ren henen;
 Wil uw trouwe voorspraak hun verleenen,
 Onder 't kruis met hen u weêr vereenen.

† Pelgrims, 't is de kruisvaan enz.

Dáár dan weêr, of wij met u het zagen,
 Tellen wij de striemen en de slagen,
 Al de wonden, door uw Zoon gedragen,
 Hooren wij van 't kruis uw Jesus klagen.

† Pelgrims, 't is de kruisvaan enz.

Laat het toch ons hart in liefde ontsteken,
 Als we úw hart en Jesus' hart zien breken,
 Hem tot God in tranen hooren spreken,
 En vergeving voor ons, zondaars, smeecken.

† Pelgrims, 't is de kruisvaan enz.

Ach! om 't bloed, o Jesus! toen vergoten,
 Om den smaad, waarmee Gij werdt verstooten,
 Om den snik uw stervend hart ontschoten:
 Maak uw Pelgrims tot uw rijksgenooten.

† Pelgrims, 't is de kruisvaan enz.

Laat ons dit van uw genâ verwerven:
 Dat wij uwe liefde nimmer derven;
 Dat we U zien, o Jesus! als wij sterven,
 Dan door 't kruis uw hemelglorie erven.

† Pelgrims, 't is de kruisvaan enz.

IV.

MARIA, BEHOUD DER KRANKEN.

Bij het miraculeuse beeld te Uden.

1.

Ma - ri - a, Moeder van Gods Zoon,

Aanhoor op uw en glo-rie-troon Het

dankbaar jui-chend pelgrims - lied , Dat
 on - ze lief - de en hulde u biedt. Het
 dankbaar juichend pelgrims - lied , Dat
 on - - ze lief-de en hulde u biedt. Be-
 houd der kranken, bid — voor ons.

2.

Reeds roemt een eeuwental de kracht,
 Die hier den zieken redding bracht,
 En aan 't vertrouwend lijdend hart
 Bevrijding schonk der felste smart. } *bis.*
 Behoud der kranken, bid voor ons.

3.

Ontelbaar is de breede schaar,
 Die hier bij 't u gewijd altaar
 Genezing vond, als aardsche macht
 Aan redding noch verkwikking dacht. } *bis.*
 Behoud der kranken, bid voor ons.

4.

Geen leed, dat hier uw hulp weerstond,
 Geen ramp, die hier geen laafnis vond,
 Behoud der kranken, aan uw macht, } *bis.*
 Dan eeuw'ge dank en lof gebracht.
 Behoud der kranken, bid voor ons.

5.

Geef nu ook ons, o Moedermaagd,
 Wat Haarlem's pelgrimsschaar u vraagt,
 Wend door uw beden 's Heeren straf, } *bis.*
 Met ziekte en rampen van ons af.
 Behoud der kranken, bid voor ons.

6.

In vrede spoede ons leven voort,
 Door leed en jamm'ren niet gestoord;
 Ons aller doel en hoogste vreugd, } *bis.*
 Zij voort te gaan van deugd tot deugd.
 Behoud der kranken, bid voor ons.

7.

En als eens 't uur van scheiden slaat,
 Waarop de ziel deez' aard verlaat,
 Toon dan in 's levens laatsten strijd, } *bis.*
 Dat gij 't behoud der kranken zijt.
 Behoud der kranken, bid voor ons.

8.

Bid, dat wij dan nog eens gevoed
 Door Jesus' God'lijk Vleesch en Bloed,
 Geleid door uwe Moederhand, } *bis.*
 God zien in 't hemelsch vaderland.
 Behoud der kranken, bid voor ons.

9.

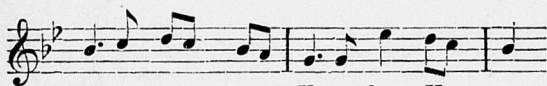
Daar klinkt dan't eeuwig jub'lend lied,
 Dat onze dankb're liefde u biedt:
 Daar stemmen wij den lofzang in } *bis.*
 Voor u, o Hemelkoningin.
 Alleluia, Alleluia.

V.

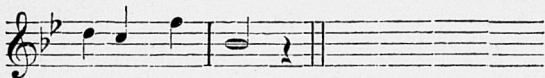
Bij het vertrek uit Uden naar Kevelaar.

1.

Kom, pelgrimsschaar! ver-heerlijk haar,
 Die Moeder is en Maagd; Dat lofzang en
 ge-bed zich paar'; Zij is een toevlucht
 in gevaar; Kom, pelgrimsschaar! te Ke-
 ve-laar Haar moederhulp ge-vraagd. Kom,

pelgrimsschaar! te Ke-ve-laar Haar moe-

derhulp ge - vraagd.

2.

De wereld!... zij bespotte vrij

Uw vromen kinderzin;

De beëvaart noem' zij dweeperij:

Maar dat die smaad u dierbaar zij,

Want met Gods Eng'len eeren wij } *bis.*

De Hemelkoningin

3.

Wie 't rein gemoed voor smet behoedt,

En leeft naar 's Heeren woord;

Wie zuchtend om het eeuwig goed

Naar Kevelaar te beëvaart spoedt,

Zijn Moeder bidt, zijn zonden boet, } *bis.*

Hij keert niet onverhoord.

4.

Komt, Pelgrims! komt, nu vóór den tocht

Gods zegen afgevraagd;

Dan Kevelaars kapel bezocht,

Die vaak getuigen wezen mocht

Van wond'ren, door zijn hand gewrocht, } *bis.*

Bij 't beeld der Moedermaagd.

5.

Verheft dan in uw jub'lend lied,

Maria's macht en eer;

Neen, God verstoot den lofzang niet,
 Die Jesus' Moeder hulde biedt;
 Waar Hij met haar ons bidden ziet, } *bis.*
 Stort Hij Zijn zegen neêr.

6.

Ter beêvaart dan, o Pelgrimsschaar!
 Met opgewekten geest;
 Ga biddend op naar Kevelaar,
 Maria's liefde wacht u daar:
 Bij 't heilig haar gewijd altaar, } *bis.*
 Viert gij uw pelgrimsfeest.

VI.

PELGRIMSLIED TOT MARIA.

WIJZE: *Nato Deo.*

1.

Heil'ge Moeder, Haarlem's broederleden,
 Steunend op uw liefde, wenden heden
 Naar 't u heilig Kevelaar hun schreden;
 Moeder hoor hun zangen en gebeden.

Moeder, teed're Moeder,
 Bid voor Haarlem's pelgrimsschaar;
 Wil ons bijstaan,
 Nu wij opgaan
 Naar 't ons dierbaar Kevelaar.

2.

Hoop en liefde voeren ons daar henen,
 Waar gij ons uw bijstand zult verleenen,

Als we in tranen onze schuld beweenen,
 En met u ons in 't gebed vereenen.
 Moeder, teed're Moeder, enz.

3.

Wil ook nu weër, als reeds vele jaren,
 Haarlem's u getrouwe pelgrimsscharen
 Op hun reize hoeden voor gevaren;
 Moeder, wil uw kinderen bewaren.
 Moeder, teed're Moeder, enz.

4.

Zie, o Moeder, in deêz heil'ge dagen
 Op uw kind'ren neder met behagen;
 Wat al offers dan de reis mag vragen,
 Alles zullen wij blijmoedig dragen.
 Moeder, teed're Moeder, enz.

5.

Heil'ge Maagd, gezegendste der vrouwen,
 Neen, beschaam niet 't kinderlijk vertrouwen,
 Dat wij op uw macht en voorspraak bouwen,
 Als we uw liefde heel ons hart ontvouwen.
 Moeder, teed're Moeder, enz.

6.

U gaan we onzen nood en jamm'ren klagen,
 U, die troost bij 's levens droeve dagen,
 Moed en kracht bij welverdiende slagen,
 Voor uw pelgrims uwen Zoon zult vragen.
 Moeder, teed're Moeder, enz.

7.

't Dorstig hert spoedt sneller bij 't genaken
 Van de bronne; wij ook, Moeder, haken,

Nu wij onze reis naar Kev'laar maken,
 Daar uw zoetheid, liefde en troost te smaken.
 Moeder, teed're Moeder, enz.

8.

Als wij daar dan voor uw beeld gebogen,
 Of vereend om uw kapel getogen,
 Of bij 't kruis u Moeder bidden mogen,
 Sla op ons een blik van mededoogen.
 Moeder, teed're Moeder, enz.

9.

Wil voor ons de deugden die wij derven,
 Met de vrijspraak onzer schuld verwerven;
 Opdat we eens in Jesus liefde sterven,
 En met u zijn hemelglorie erven.
 Moeder, teed're Moeder, enz.

VII.

DE VIJF WONDEN.

WIJZE: *O vijf werelds klare lichten!*

Zing, mijn ziel! het vijftal wonden,
 Die uw God draagt voor uw zonden,
 Eens aan 't kruis bebloed, gehoond,
 Thans met heerlijkheid gekroond,
 † Heer! ontferm U onzer.

O Maria, Koninginne!
 Moeder Gods en Kruisheldinne!
 Gij, die, met uw Zoon gewond,
 Onder 't bloedig kruishout stondt,
 Bid voor ons, Maria!

DE SMARTELIJKE WONDEN.

1.

Wees gegroet dan, vijftal bronnen!
 Waar het bloed kwam uitgeronnen,
 Dat eens 's werelds heil beslist
 En haar schuld heeft uitgewischt.

† Heer! ontferm U onzer.
 O Maria, Koninginne! enz.

'k Wil in 't stof mij nederbuigen
 Voor die wonden die mij tuigen,
 Hoe in 't kruisgeheimenis
 Ach! een God mijn offer is.

† Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

O ik zie het, hoe Ge uwe armen
 Tot mij uitbreidt in erbarmen,
 Dat ik, zondaar, vol van rouw,
 Jesus! tot U vluchten zou.

† Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

'k Zie uw handen openscheuren,
 Heel het wicht uw lichaams beuren,
 Opgezwollen, uitgerek,.....
 Mij, ja mij nog toegestrekt!

† Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz

't Is, o 't is, opdat uw zegen
 Uit die bronnen nederregen',
 En we ons wasschen in den vloed
 Van uw alverzoenend bloed.

† Heer! ontferm U onzer. O Maria. enz.

God zijt Gij!.... en 't zijn uw handen,
 Die de onmeetb're heemlen spanden,

't Spoor beschreven, dat nog de aard'
Met haar zonnenheir bewaart.

† Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

En gij, zondaar! dorst het wagen,
Naag'len door dat vleesch te jagen,
Dat van pijnen krimt en rilt:

En uw hand heeft niet getrild?

† Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Wil toch om de zonden treuren,
Die uw hand en ziel besmeuren,
't Vleesch verscheuren van uw God:
Tot hoe lang met Hem gespot?...

† Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Lof zij God in drie Personen,
Lof zij Hem wien doornen kronen,
Die het vijftal wonden draagt,
Lof zijn Moeder, altijd Maagd!

† Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

(Vijfmaal het *Onze Vader*, tot lansenis der geloovige zielen.

2.

Goede Jesus! laat mij groeten
U zoo diep-doorboorde voeten,
Ach, hoe zwollen zij niet op
Van den wreeden hamerklop!

† Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Als de hand U niet kon dragen,
Moest de voet uw lichaam schragen;
Ach hoe vlijmend was dan 't wee,
Dat uw scheurend vleesch doorsneè.

† Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

O dat ik met Magdalene,
 Jesus! aan uw voeten weene;
 Laat de tranen van mijn hart
 Balsem drupp'len in uw smart.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

'k Zou mijn lippen in verrukken
 Met haar op uw wonden drukken,
 Kon ik slechts, mijn God en Heer!
 'k Zou ze kussen keer op keer.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Dierb're voeten! die nooit moede
 Achter 't zwerfend schaapje spoedden,
 En niet rustten, hoe gewond,
 Tot ge 't schaapje wedervondt.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

En gij, zondaar! dorst het wagen,
 Naag'len door dat vleesch te jagen,
 Dat van pijnen krimpt en rilt:
 En uw hand heeft niet getrild?...
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Ach, wil in u zelven treden,
 Hoe gij zondigt met uw schreden;
 Zie nog eens die wond, dat bloed,
 Val, o val uw' God te voet.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Lof zij God in drie Personen,
 Lof zij Hem wien doornen kronen,
 Die het vijftal wonden draagt,
 Lof zijn Moeder, altijd Maagd!
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

(Vijfmaal het *Onze Vader*, tot lfenis der geloovige zielen.)

3.

Wees gegroet doorstoken borste!
 Hartewond, waar ik naar dorste;
 Gij, o teed're Pelikaan!
 Biedt uw bloed ter laving aan.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Open zij! voor mij doorstooten,
 Waaruit bloed en water vloten,
 'k Ving reeds zoeten drop bij drop
 Uit uw heil'ge bronwel op.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

'k Liet soms over de open lippen
 D' ademtucht niet henen glippen,
 't Was, als ik dan stille zweeg,
 Of een zucht uw hart ontsteeg;
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

't Was, of bij 't eerbiedig luist'ren
 Ik een stemme hoorde fluist'ren,
 Naamloos zoet dan vraagde zij:
 Kind, mijn kind! bemint gij Mij?
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

En gij, zondaar! dorst het wagen,
 In die zijde een speer te jagen,
 't Harte door, dat niet meer leeft:
 En uw hand heeft niet gebeefd?....
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Ach, doorwond uw hart van binnen,
 Om alleen uw God te minnen,
 Dat het Hem ten offerand
 Van ondoofb're liefde brand'.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Lof zij God in drie Personen,
 Lof zij Hem wien doornen kronen,
 Die het vijftal wonden draagt,
 Lof Zijn Moeder, altijd Maagd!
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

(Vijfmaal het *Onze Vader*, tot lafenis der geloovige zielen.)

4.

Mocht ik dieper nog doorgronden
 't Eindloos lijden al dier wonden;
 Maatloos als uw boezempijn,
 Jesus! moest mijn liefde zijn.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

«k Heb gezegd: 'k wil nú beginnen,»
 Met mijn' Heer en God te minnen;
 'k Draag met elken aderklop
 Hand en voet en hart U op.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Dat ik U alleen behage,
 Uwe wonden met U drage,
 Immer om mijn zonden treur',
 Nimmer weêr mijn ziel besmeur',
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Goede Jesus! door uw wonden,
 Zuiver mij van al mijn zonden,
 Handen, voeten, open zij'!
 Vijftal bronnen! heiligt mij.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Dat ik met mijn Jesus strijde,
 Dat ik om zijn liefde lijde,

Handen, voeten, open zij!
 Vijftal stemmen! spreekt voor mij.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Laat mij stervend U nog groeten,
 Dierb're handen, dierb're voeten!
 Jesus! dan mijn veegen mond
 Klemmen op uw hartewond.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Lof zij God in drie Personen,
 Lof zij Hem wien doornen kronen,
 Die het vijftal wonden draagt,
 Lof zijn Moeder, altijd Maagd!
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

(Vijfmaal het *Onze Vader*, tot lafeuis der geloovige zielen.)

DE VERHEERLIJKTE WONDEN.

1.

Lieve Jesus! wil gedoogen,
 Dat ik nu mijn bevende oogen,
 Waar Gij heerscht in de opperste eer,
 Naar uw schitt'rend lichaam keer'.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

'k Zie geen strijden, 'k zie geen lijden,
 Maar verwinnen, zielsverblijden;
 Vijfmaal springt een stralenvloed,
 Die Gods heemlen juichen doet.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

O die wonden drupten zegen,
 Toen Gij uit uw graf gestegen,

En verwinnaar van den dood,
 't Oog aan 't ongelooft ontsloot.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Ach, in twijfeling verloren,
 Moge ik als uw leerling hooren:
 «Breng uw vingeren hier bij,
 «Leg uw hand in mijne zij'!»
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

'k Zal als Thomas nederbuigen,
 Luide van uw Godheid tuigen:
 'k Stort mij aan uw voeten neer,
 'k Roep als hij: «Mijn God, mijn Heer!»
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Hier straalt eindloos alvermogen
 In mijne overschitterde oogen,
 Goddelijk geheimenis:
 Dat in wonden 't leven is!
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz

't Leven uit u heengevloten....
 't Leven uit u voortgesproten....
 Heil'ge wonden! 'k hoor uw taal:
 't Sterven is de zegepraal!
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Lof zij God in drie Personen,
 Lof zij Hem wien doornen kronen,
 Die het vijftal wonden draagt,
 Lof zijn Moeder, altijd Maagd!
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

(Vijfmaal het *Onze Vader*, enz.)

2.

Dierb're wonden! 'k zal niet vreezen,
 Wat op aard' mijn deel moog wezen:
 Krankte, smarte, wonde of pijn,
 Moet niet gij mijn glorie zijn?
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria. enz.

Wordt mijn lichaam ook doorstoken,
 't Stervend harte mij gebroken,
 Daal ik, Heer! met U in 't graf:
 'k Schud dan de aardsche boeien af.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

In uw wonden is genezen,
 Uit den dood zijt Ge opgerezen,
 Wonden zijn de levensbron,
 't graf gaat vóór de gloriezon.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Waarom, Heer! ik mag 't U vragen,
 De aardsche wonden nog gedragen,
 Nu Gij in uw rijksgebied
 Reeds de Koningskroon geniet?
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

O ze zijn ten glorieteeken,
 Dat ze ons van uw zege spreken
 Over zonde, hel, en dood,
 Die den hemel ons ontsloot.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Blijft dan, wonden! zegepralen,
 Schiet dan uit in gloriestralen,
 Laat ons voor Gods aangezicht,
 Juichen in uw zaalgend licht.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Want ook zij die hier verwinnen,
 Varen ze eens uw hemel binnen,
 Danken 't eeuwig heilgenot
 Aan de wonden van hun God.

† Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Lof zij God in drie Personen,
 Lof zij Hem wien doornen kronen,
 Die het vijftal wonden draagt,
 Lof zijn Moeder, altijd Maagd!

† Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

(Vijfmaal het *Onze Vader* enz.)

3.

Waarom, Heer! ik mag 't U vragen,
 De aardsche wonden nog gedragen,
 Nu Gij in uw rijksg gebied
 Reeds de gloriekroon geniet?....

† Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

't Is, opdat de zaalge kringen
 's Heeren zegepraal bezingen,
 Baden in dien purp'ren vloed,
 Die hen eeuwig juichen doet; -

† Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

't Is, opdat de godgetrouwen
 Op zijn glorie blijven schouwen,
 Dat soms in hun droeve ziel
 't Sterkend licht der heemlen viel: -

† Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Maar ook, die hun' God doorwonden,
 Hem herkruisten door hun zonden,

Die het godd'lijk offerbloed
 Spottend traden met den voet; -
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Zij, de geesten die er vielen,
 En de duizend duizend zielen,
 Langs de breede zondebaan
 In den hellenacht gegaan; -
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Zij ook zullen saâmvergaren,
 Om die wonden aan te staren,
 Maar ten vloek!... als vlammen licht
 Slaat om 'thooploos aangezicht!...
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Lof zij God in drie Personen,
 Lof zij Hem wien doornen kronen,
 Die het vijftal wonden draagt,
 Lof zijn Moeder, altijd Maagd!
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.
 (Vijfmaal het *Onze Vader*, enz.)

4.

Strengte Regter! als uw wonden
 't Hellevonnis meê verkonden:
 «Weg, vervloekten! weg van Mij!»
 Als zij zinken aan uw zij; -
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Als uw goddelijke luister
 Heel den nacht van 's afgronds duister,
 Uw gehoond zich wrekend bloed
 Al hun boosheid peilen doet; -
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

God van eindeloos erbarmen!
 Ach, ontvang ons in uwe armen,
 Om uw wonden dan, o Heer!
 Zie genadig op ons neêr.
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Laat nog eenmaal mij U groeten,
 Dierb're handen, dierb're voeten!
 Open wond van Jesus zij'!
 Heiligt, heiligt, heiligt mij!
 † Heer! ontferm U onzer. O Maria, enz.

Lof zij God in drie Personen,
 Lof zij Hem wien doornen kronen,
 Die het vijftal wonden draagt,
 En zijn Moeder, altijd Maagd!
 Heer! ontferm U onzer.

O Maria, Koninginne!
 Moeder Gods en Kruisheldinne!
 Gij, die, met uw Zoon gewond,
 Onder 't bloedig kruishout stondt,
 Bid voor ons, Maria!
 (Vijfmaal het *Onze Vader*, enz.)

VIII.

PELGRIMSLIED.

WIJZE: *Als lied II bl. 85.*

1.

Hij wie Maria's Zoon aanbidt
 Als eeuwig God en Heer,
 Als die aan 's Vaders rechter zit,
 In de eigen macht en eer:

Hij brenge ook u zijn loflied aan,
 Die zijne MOEDER zijt;
 Hij ziet u naast zijn zetel staan,
 Waar ge u in Hem verblijdt.

2.

Daar Jesus in zijn gloriehof
 Zijn Moeder loont en kroont:
 Hoe zoet is Hem de liefde en lof,
 Haar ook op aard' betoond!
 Komt, Broeders! dan, het hart vol min,
 Den pelgrimstocht aanvaard!
 En haar ter eer, als één gezin,
 Ons aller lof gepaard!

3.

Neen, Nederland vergat de deugd
 Van zijne vad'ren niet:
 Nog klopt het hart van dankb're vreugd,
 Als 't op hun godsvrucht ziet;
 Nog klimt ons trouwe pelgrimstal,
 En trekt het jaar op jaar,
 Met smeekebed en lofgeschal,
 Naar 't oude Kevelaar.

4.

Zie! hoe het minlijk beeld der Maagd
 Daar wenkt aan 't hoofd der rij;
 Hoe Jesus ons van 't kruishout vraagt:
 Volgt, Pelgrims! volgt gij Mij.
 O 't stemt de ziel tot hooger min
 En heilig feestgenot;
 Wij loven 's hemels Koningin,
 In haar, haar Zoon en God!

5,

Welaan! haar vanen weêr ontplooid!
 Heft, maagden! haar omhoog;
 Toont, bruiden! haar ter eer getooid,
 Haar beelt'nis aan ons oog;
 Zoo trekken wij ter heil'ge steê,
 Gelijk reeds menig jaar,
 Met lofgezang en zielebeê,
 Naar 't oude Kevelaar.

6.

Maria, MOEDER! lieflijk woord,
 Van 'tkruis tot ons gedaald;
 O naam! dien onze ziel steeds hoort,
 En nooit genoeg herhaalt:
 Maria! sla uw kind'ren gâ,
 Wees, Moeder! wees gegroet;
 Gij zijt het ja! gij, vol genâ!
 Die onzen tocht behoedt.

IX.

Bij het naderen van Kevelaar.

WIJZE: *Pius-lied.*

1.

Nogmaals 't loflied aangeheven,
 Dat ons aller vreugde meldt:
 Vreugde, als 't minnend kind mag smaken,
 Dat zijn Moeder tegensnelt;
 Ginds toch rijst de heil'ge stede,
 Dierbaar aan de pelgrimsschaar;
 't Zalig oord, waarheen wij streven,
 't Ons zoo heilig Kevelaar.

2.

O! wat heeft ons hart verlangend
 Uitgezien naar dezen dag,
 Die weêr Haarlems pelgrimsscharen
 Tot dit heiloord leiden mag:
 Daar waar traan en smarten wijken,
 Troost en vrede in 't harte daalt,
 Waar Maria's teed're liefde
 In haar schoonsten luister straalt.

3.

Juicht dan, kind'ren van Maria,
 Heft uw vreugdelied'ren aan;
 Laat uw smeek-, uw jubeltonen
 Opwaarts tot uw Moeder gaan.
 Vraagt haar, wat uw hart durft vragen,
 Hare liefde is naam'loos groot:
 Niemand nam tot haar zijn toevlucht,
 Wien haar macht geen bijstand bood.

4.

Wees gegroet dan, oord van zegen,
 Door Maria's macht gekroond,
 Waar zij immer nog haar liefde
 Ons, haar trouwe kind'ren, toont.
 Heil'ge Stede, die 't vertrouwen
 In Maria's goedheid voedt,
 U, o Kevelaar, ons aller,
 U zij Haarlems pelgrimgroet!

5.

Straks, als weêr aan 't hoofd der rijen,
 't Kruis ons wenkt van onzen Heer,
 Onze vreugdevanen wapp'ren,
 Zijne Moedermaagd ter eer;

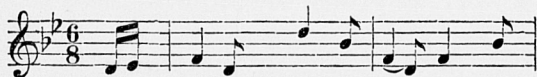
Straks, als wij den lofzang heffen,
 Eén van hart en één van geest,
 's Heeren Moeder dankend loven,
 Vieren wij ons pelgrimsfeest.

X.

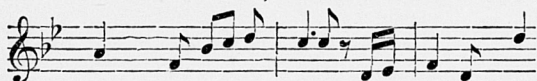
WELKOMSLIED.

Bij het intrekken van Kevelaar.

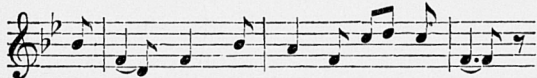
1.

Weest welkom, Broeder-le-den! In

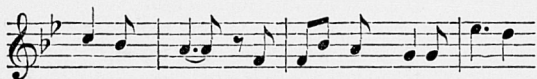
't vriend'lijk Ke-ve-laar; Stort lofzang en

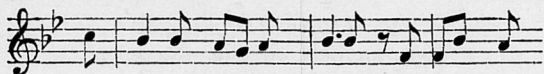
ge-be-den, Ge-lijk zoo me-nig jaar.

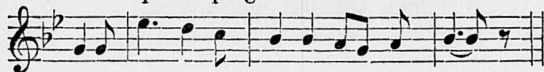
Ma-ri-a, lie-ve Moe-der, Zie ons, uw

kind'ren aan; Be-veel den Albe-hoeder

ons op de pelgrims-baan. Be-veel den

Albe-hoeder ons op de pelgrims-baan.

2.

Hoe zoet is 't, hier te midden
 Van broed'ren zonder tal,
 Hem openlijk te aanbidden,
 Die Heer is van 't heeal!
 † Maria, lieve Moeder, enz.

3.

Hoe zoet is 't, zonder schromen
 Voor smaad of spotternij,
 Lofzingend saâm te komen
 In lange pelgrimsrij!
 † Maria, lieve Moeder, enz.

4.

Hetzij we in dichte scharen
 Bij loflied en gebeên,
 Of zwijgend saâmvergaren:
 Ons aller doel is één,
 † Maria, lieve Moeder, enz.

5.

Gods Moeder zalig spreken,
 Tot glorie van haar Zoon;
 Haar vragen, dat ze ons smeeken
 Hem aanbiede op zijn troon.
 † Maria, lieve Moeder, enz.

6.

Wordt straks door maagdenhänden
 Ons offer aangebracht,
 't Zal haar ter eere branden,
 Bij dagen en bij nacht.
 † Maria, lieve Moeder, enz.

7.

O dat het haar behage
 Het offer onzer min;
 Wij roepen telken dage
 Haar hooge voorspraak in.
 † Maria, lieve Moeder, enz.

8.

Laat luid uw loflied schallen,
 Der Moedermaagd ter eer:
 Het rijst ten welgevallen
 Van Jesus, onzen Heer.
 † Maria, lieve Moeder, enz.

9.

Laat ons godvruchtig trekken
 Rondom haar bedehuis;
 En morgen de optocht rekken
 Tot aan het *Roode Kruis*.
 † Maria, lieve Moeder, enz.

10.

Weest welkom, broederleden!
 In 't vriend'lijk Kevelaar;
 Stort lofzang en gebeden,
 Gelijk zoo menig jaar.
 † Maria, lieve Moeder, enz.

XI.

AVONDGROET AAN MARIA.

WIJZE: *Als lied X blz. 113.*

1.

Wees nu, o goede Moeder,
 Nog eens door ons gegroet,
 Aleer in 't nacht'lijk duister
 De dag ten einde spoedt.

† Aan u in de avondscheem'ring
 Een laatste groet gebracht;
 Geef, dat we in vrede rusten, } *bis.*
 Bewaar ons dezen nacht. }

2.

Gij waart de zachte sterre,
 Die onze pelgrimsschaar
 Zoo trouw en veilig leiddet
 Naar 't dierbaar Kevelaar.
 † Aan u, enz.

3.

Wat zegen en genade
 Dankt u ons harte niet;
 Geen sterv'ling kent de gaven,
 Die uwe liefde ons biedt.
 † Aan u, enz.

4.

Gegroet dan, goede Moeder!
 De dag wijkt voor den nacht,
 Dat we in uw armen rusten,
 Dan rust uw kind zoo zacht.
 † Aan u, enz.

5.

Dat iedere ademhaling
 Tot in den ochtendstond,
 U onze trouw en liefde
 Met onzen dank verkond'.
 † Aan u, enz.

6.

Verdrijf, wat ons mocht kwellen,
 Verjaag des vijands macht,
 Bewaar ons, uwe kind'ren,
 Bescherm ons dezen nacht.
 † Aan u, enz.

7.

Dan ziet de vroege morgen
 Ons weër om uw altaar,
 En klinkt weer luid en blijde
 Het lied der pelgrimsschaar.
 † Aan u, enz.

XII.

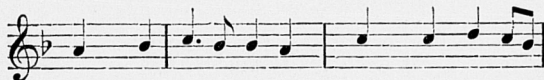
Bij de Processie naar het Miraculeuse Beeld.

LITANIE-LIED VAN O. L. VROUW.

1.

Heere, God! wil U ontfermen, Christus,

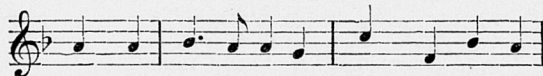
God! wil U ontfermen, Heer! wil ons ge-

nadig zijn. Heer! wil ons ge - nadig zijn.

Heere, God! o wil ons hooren, Christus,

God! wil ons verhooren, Heer! wil ons ge-

nadig zijn. Heer! wil ons ge-nadig zijn.

2.

Vader, God! op 's hemels troone,
Godes Ééngelboren Zone!

Heer! ontferm U over ons.

Heil'ge Geest, God! hooggeprezen,
Drie Personen, één in wezen!

Heer! ontferm U over ons.

3.

O Maria! hoog in eere,
Heil'ge Moeder van den Heere,

O Maria! bid voor ons.

Maagd der Maagden uitgelezen,
Om Gods Moeder eens te wezen,

O Maria! bid voor ons.

4.

O gij Moeder der genade,
Wie geen erfsmet immer schaadde,

O Maria! bid voor ons.
 Moeder gij, en Maagd gebleven,
 Hebt gij Jesus ons gegeven,
 O Maria! bid voor ons.

5.

Gij ten tempel Gods geheiligd,
 En voor alle smet beveiligd,
 O Maria! bid voor ons.
 Liefste, wondervolle Moeder
 Van den Schepper en behoeder,
 O Maria! bid voor ons.

6.

Wijze Maagd, en hoog te prijzen,
 Lof en eer moet tot u rijzen,
 O Maria! bid voor ons.
 Groot in moederlijk vermogen,
 Zacht en trouw in mededoogen,
 O Maria! bid voor ons.

7.

Reine spiegel aller vromen,
 Vreugd is ons door u gekomen,
 O Maria! bid voor ons.
 Vat, vol van den Geest des Heeren,
 Wie kan waardig u vereeren?
 O Maria! bid voor ons.

8.

Vat van godsvrucht, geur van Eden,
 Roze vol verborgenheden,
 O Maria! bid voor ons.
 Davids toren, zegeteeken,
 Elpen toren, nooit bezweken,
 O Maria! bid voor ons.

9.

Gulden huis en 's Heeren woning,
Bondsark zijner gunstbetooning,

O Maria! bid voor ons.

Deure tot des hemels luister,
Morgenster na 't lange duister,

O Maria! bid voor ons.

10.

Gij, ons heil bij krankte en wonden,
Toevlucht voor wie zucht in zonden,

O Maria! bid voor ons.

Troosteres van alle droeven,
Hulp voor al wie hulp behoeven,

O Maria! bid voor ons.

11.

Koningin der Eng'lenrangen,
Gij, der Vad'ren zielsverlangen;

O Maria! bid voor ons.

Koninginne der Profeten,
En Apost'len hooggezeten,

O Maria! bid voor ons.

12.

Koningin der Martelaren,
Maagden- en belijd'rensharen,

O Maria! bid voor ons.

Koningin van alle Heil'gen,
Laat uw voorspraak ons beveil'gen,

O Maria! bid voor ons.

13.

God'lijk Lam, dat neemt de zonden,
Door uw kruis, uw dood en wonden,

Spaar ons, zondaars, spaar ons, Heer!

God'lijk Lam, wil ons bevrijden,
 Door uw dood en smart'lijk lijden,
 Zie genadig op ons neêr.

14.

God'lijk Lam, ons heil en leven,
 Wil ons onze schuld vergeven,
 Ach, ontferm U onzer, Heer.
 Heere, God! o wil ons hooren,
 Christus, God! wil ons verhooren.
 Heer! wil ons genadig zijn.

XIII.

BIJ HET MIRACULEUSE BEELD.

WIJZE: *Pius-lied.*

1. Pelgrims, laat ons luid verkonden
 Wat het jub'lend hart geniet,
 Nu het in deez' heil'ge stede
 's Heeren Moeder hulde biedt.
 Alles roemt hier hare liefde,
 Moederliefde, naamloos groot;
 Duizendtallen, die getuigen
 Wat geluk hun hier ontsproot.
2. Hoor dan, Moeder, hoor ook heden,
 Hoe om 't u gewijd altaar
 Haarlems pelgrims tot u smeeken
 In 't u heilig Kevelaar.
 Troosteresse der bedrukten,
 Moeder, die uw kind'ren mint,
 Laat deez' pelgimsschaar niet scheiden,
 Voor haar beê verhooring vindt.

3. Wat al machten spannen samen
 In den fel gestreden strijd,
 Dien het hart moet blijven strijden,
 Als het God zijn liefde wijdt.
 Immer keert de vijand weder,
 Immer sterker is zijn macht:
 Redd'loos is de mensch verloren,
 Die slechts steunt op eigen kracht.
4. Bid dan, Moeder, voor uw pelgrims,
 Dat, wat list ons word' bereid,
 Ons geen duivel, vleesch noch wereld
 Ooit van Jesus' liefde scheid';
 Leid ons heen ter overwinning,
 Strijd met ons door uw gebed,
 Gij, de Vrouw der Zegepralen,
 Die des satans kop verplet.
5. Zie ook met een oog vol goedheid,
 Hoe wij in dit tranendal
 Zuchten onder kruis en lijden,
 Ramp en smarten zonder tal:
 Elke dag vraagt nieuwe krachten,
 Brengt weêr nieuwe jamm'ren aan;
 Strijdend, lijdend spoeden we allen
 Naar het eind' der levensbaan.
6. Moeder, die den kelk des lijdens
 Hebt geledigd, toen Ge uw Zoon
 Schuld'loos aan het kruis zaagt sterven,
 Sterven onder smaad en hoon,
 Stort den balsem der verkwikking
 In het lijdend harte neêr:
 Dat uw beê, o Troost der droeven,
 Lijdenssmart in vreugde keer'.

7. Maar vooral zult Gij ons redden,
 Moeder, als eens de ure slaat,
 Dat uw naam als laatste groete
 Uit ons stervend harte gaat;
 Toon ons dan de vrucht uw lichaams
 En beveel ons uwen Zoon;
 Dan rijst eeuwig onze lofzang,
 Moeder, om uw glorietroon!

XIV.

AAN MARIA, BIJ HAAR BEELD.

WIJZE: *Heuvels, dalen, boschen, velden!*

1.

Als van hemelglans omtogen,
 Prijkt uw beeld hier voor onze oogen,
 Of ge, o Maagd! met ons bewogen,
 Toetreedt tot uw kinderrij. *bis.*

2.

Vleklooze onschuld, nooit volprezen,
 Staat op uw gelaat te lezen:
 Mocht ons hart ook zuiver wezen
 Reine Maagd! dat smeeken wij. *bis.*

3.

't Vriend'lijk oog op ons geslagen,
 Ziet ge ons aan met welbehagen:
 Wie zal dan vergeefs u vragen,
 U o Moeder van den Heer! *bis.*

4.

Minzaam 't hoofd tot ons gebogen,
 Wenkt gij, dat wij nad'ren mogen,

Blikt gij vol van mededoogen
Op uw kind'ren, op ons neêr. *bis.*

5.

Ach, wij, arm en vol gebreken,
Komen om uw voorspraak smeeken,
Wil voor ons bij Jesus spreken,
Nooit wijst Hij uw beden af. *bis.*

6.

Hoor dan wat uw kind'ren vragen,
Dat wij niet dien naam slechts dragen,
Maar door deugd uw Zoon behagen,
Die ons u tot Moeder gaf. *bis.*

7.

Trouw naar onzen staat te leven,
Ter volmaaktheid op te streven,
't Is uw toonbeeld, ons gegeven,
't Is uw wensch en onze plicht. *bis.*

8.

Dát ook willen wij betrachten:
Moeder! laat uw hulp niet wachten,
Steun toch altijd onze krachten
Met uw troostend aangezicht. *bis.*

9.

Dankbaar voor uw zegeningen,
Zullen wij uw beeld omringen,
Één van hart uw liefde zingen,
Die gij aan uw kind'ren boodt. *bis.*

10.

En wat rampspoed ons moog' kwellen,
O tot u is 't, dat wij snellen,
In wier hoede wij ons stellen
En voor 't leven en den dood. *bis.*

XV.

AAN MARIA EER!WIJZE: *Maria leev'!*

1.

Maria eer! wat liefde en luister meng'len
Zich in dit hart, van alle smetten vrij!

Maria eer! u, Koningin der Eng'len,
U, Moeder vol genâ! u zingen wij.

Maria Moeder!

Ach, hoor uw kind;

Eer aan Maria!

Die ons zoo teêr bemint.

2.

Maria eer! komt, laat ons nederknielen,
Ze is Dochter Gods, Gods Moeder, Godes Bruid;

Maria eer! de toevlucht onzer zielen:

Door hare hand stort God zijn gunsten uit.

Maria, Moeder! *enz.*

3.

Maria eer! zou ik haar ooit vergeten?

'k Zonk liever neêr in 't immerzwijgend graf;

En zou ik eens geen dankbaar kind meer heeten:

Breek liever dan, o God! mijn dagen af.

Maria, Moeder! *enz.*

4.

Maria eer! zoo 'k in haar liefde leve, [ducht;

'k Ben, als haar kind, voor kwaad noch dood be-

De laatste klank, die van mijn lippen zweve,

Zij, Moeder! nog een teed're liefdezucht.

Maria, Moeder! *enz.*

XVI.

Bij de Processie naar het Roode Kruis.

LOFZANG

AAN DE ALLERHEILIGSTE MAAGD.

1.

Wij groeten u, o zuiv're Maagd! Door
 wie ons 't heillicht is gedaagd; Wij groeten
 u op u - wen troon, O Moeder van Gods
 een'gen Zoon! Wij groeten u op uwen
 troon, O Moeder van Gods een'gen Zoon!

2.

O reine Maagd! o ed'le bloem!
 Vol hemelgeur, der maagden roem!
 Als kristallijn zoo schitt'rend rein,
 O smettelooze heilfontein!

3.

O zetel, waar de Wijsheid straalt,
 Waar 't eeuwig Woord is neêrgedaald,
 Die door zijn Geest de waarheid leert,
 En in zijn Kerk steeds triomfeert.

4.

Geen wereld- of geen hellemacht,
 Of wat er opstond uit den nacht,
 Heeft ooit de waarheid haar ontroofd,
 Want Jesus blijft haar godd'lijk Hoofd!

5.

Gij zijt die Onbevleete Maagd,
 Wier moederbeê aan God behaagt;
 Die, alverwinnend in den strijd,
 Der Kerk een trouwe toevlucht zijt.

6.

Gij, oorzaak onzer zielen vreugd,
 Wier komst heel de aarde heeft verheugd,
 Ontvang uit kinderlijk gemoed,
 O Moeder! onzen liefdegroet.

7.

Beveel ons aan uw godd'lijk Kind,
 Dat ons ten eind' toe heeft bemind;
 Dat in den smartelijksten dood
 Voor ons zijn laatste bloed vergoot.

8.

O Davids Toren van ivoor!
 Wijd schitt'rend in den zonnegloor,
 Door goddelijke hand gesticht,
 Waar alle wapenmacht voor zwicht.

9.

Gij, Arke van het nieuw Verbond!
 Op u is mijne hoop gegrond;
 De serafijnen daalden neêr
 Om 't gulden Huis van onzen Heer.

10.

O Hemelpoorte! rijk en schoon,
 Door u kwam de ongeschapen Zoon,
 Hij, 't eeuwig Woord, Hij werd uw Kind;
 Zoo teeder heeft Hij ons bemind!

11.

O Morgensterre! lieflijk zacht,
 Na zulk een eeuwenlangen nacht:
 Gij kondigt 't blijde heillicht aan,
 Dat voor het aardrijk op zal gaan.

12.

Gij, Toevlucht der verloren ziel,
 Die jammerlijk van God verviel,
 O Troosteres in allen nood!
 Gij redt ons uit den eeuw'gen dood.

13.

O Hulp van 't Christelijk gezin,
 Gij, aller Heil'gen Koningin!
 Ach toon in onzen jongsten strijd,
 Dat gij ons aller Moeder zijt!

14.

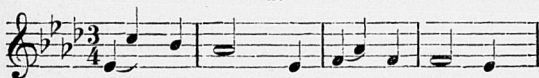
Hoor, Moeder, met ons lot begaan,
 Hoor de u gegeven kind'ren aan;
 Uw Zoon heeft onze schuld geboet,
 Wees, goede Moeder! wees gegroet.

Gegroet, Gods Dochter op uw troon!
 Gij, Moeder van Gods eeuw'gen Zoon!
 Gij, Bruid van God den Heil'gen Geest!
 Die vóór en na zijt Maagd geweest!

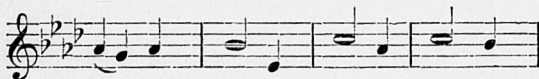
XVII.

SMEEKZANG**TOT DE MOEDER DER ZEVEN SMARTEN.**

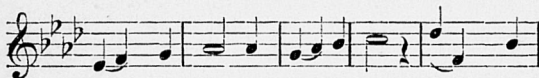
1.

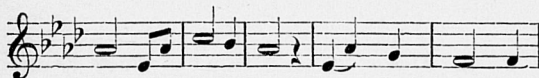
Zie, ge - zegendste al - ler vrouwen!

Haarlems pelgrims vol ver - trouwen

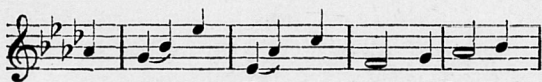
Weer een-stemmig tot u gaan; Weer een-

stemmig tot u gaan; Smeekend naar uw

beë-huis trekken, Smeekend tot u de ar-

men strekken, Hoor, ach hoor uw kind'ren

aan! Hoor, ach hoor uw kind'ren aan.

2.

Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die u ging door 't moederharte
 Bij het woord van Simeon;
 Hoe doorgriefde u 't vreeslijk lijden,
 Dat uw Jesus door moest strijden,
 Eer Hij dood en hel verwon.

3.

Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die u ging door 't moederharte,
 Toen gij Bethl'em om den dood
 Van zijn wichtjes hoordet karmen,
 En gij met uw Kindje in de armen
 Bevend naar Egypte vloodt.

4.

Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die u ging door 't moederharte
 Bij 't verliezen van uw Kind,
 Dat ge eerst na drie lange dagen,
 Na veel vragen en veel klagen
 In den tempel wedervindt.

5.

Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die u ging door 't moederharte,

Toen ge uw' Zoon ter dood zaagt gaan,
 En Hem onder 't kruishout hijgend,
 Afgemarteld, nederziggend,
 't Smartlijk oog op u zaagt slaan.

6.

Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die u ging door 't moederharte,
 Toen gij met uw' Zoon gewond,
 Met Hem al zijn pijnen lijdend,
 En den wreedten doodkamp strijdend,
 Onder 't bloedig kruishout stondt.

7.

Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die u ging door 't moederharte,
 Toen, als alles was volbracht,
 Gij uw' Zoon van 't kruis genomen,
 In uwe armen neêr zaagt komen,
 Toen aan al uw kind'ren dacht.

8.

Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die u ging door 't moederharte,
 Toen ge uw' Zoon, in 't graf geleid,
 Aan uwe oogen heel onttoogen,
 Diep bewogen neêrgebogen,
 Eenzaam, Moeder! hebt beschreid.

9.

Moeder dan der Zeven Smarten!
 Trouwe troost der droeve harten,
 Sta, o sta uw kind'ren bij;
 Dat we dragen al de dagen
 's Levens plagen zonder klagen,
 Leer ons lijden zooals gij.

10.

Maar, o Moeder! mag het wezen,
 Dat zij van het ziekbed rezen,
 Voor wie wij ter beëvaart gaan;
 Dat we ons innigst zielsverlangen
 Op deez' pelgrimstocht ontvangen,
 Hoor dan, hoor uw kind'ren aan!

11.

Ach, dat ik genezing vonde
 Van de wonde mijner zonde,
 Die ik pleegde keer op keer;
 Voer, o Moeder van erbarmen!
 Voer mij in de broederarmen
 Van uw lieven Jesus weêr.

12.

Ach! dat mij uw beê verwerve,
 Dat ik leve, dat ik sterve
 In de liefde van uw Zoon;
 Dat ik zegenrijkste Vrouwe!
 Eens uw heerlijkheid aanschouwe
 Waar gij zetelt naast zijn troon.

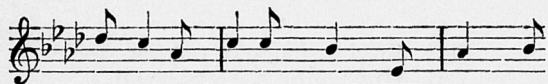
XVIII.

BIJ MARIA TER NOOD.

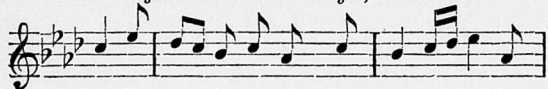
1.

Ma-ri-a toevlucht in gevaren, Ons al-

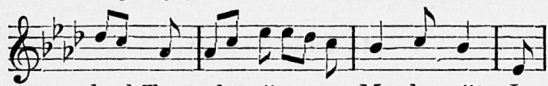
ler bijstand in den strijd; Wil steeds uw

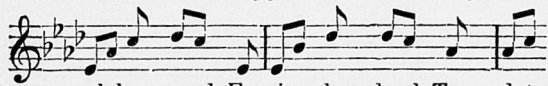
kinde-ren bewaren, Die zich u hebben

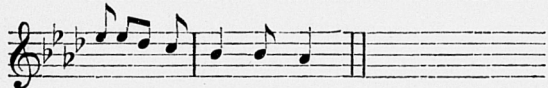
toegewijd, In al-len nood En in den

dood Toon dat gij on-ze Moeder zijt. In

al-len nood En in den dood Toon dat

gij on-ze Moeder zijt.

2.

Aan wien kan 't harte beter klagen
 Dan u o trouwe Moedermaagd,
 Wien beter troost en laaf'nis vragen
 Dan u, wier goedheid alles vraagt
 Aan God, uw kind,
 Dat zóó u mint
 Dat Hij u moet verhooren.

} bis.

3.

Blijf, Moeder, blijf dan voor ons bidden,
 Verlaat in onzen nood ons niet,
 Opdat ge ons allen eens in 't midden
 Van Gods geliefde Heil'gen ziet.

Daar loven wij
 Met d' Eng'lenrij } *his.*
 Uw grootheid, macht en liefde.

XIX.

BEZOEK BIJ HET H. SAKRAMENT

te Oud-Kevelaar.

Gebed en lied zie bladz. 38.

XX.

LOFZANG TOT HET H. KRUIS.

WIJZE: *Als lied XVI* bladz. 126.

1.

Des Konings rijksbanier treedt voort,
 Het heilgeheim van 't Kruis ontgloort',
 Waaraan het leven ging ter dood,
 En door den dood ons 't leven bood.

2.

Het heeft, door 't staal der lans gewond,
 Om ons van alle smet der zond'
 Te wasschen in dien milden vloed,
 Gestroomd van water en van bloed.

3.

Vervuld is 't, wat in 't trouwe lied
 Ons David toezong in 't verschiet,
 Waar hij aan alle volken leert:
 «Van 't hout is 't, dat de Heer regeert!»

4.

O schoone boom! die glansrijk straalt,
 En met des Konings purper pralt;
 Verkoren Stam! die 't voorrecht smaakt,
 Dat gij zoo heil'ge leden raakt.

5.

Welzalige! aan uwe armen hing
 De losprijs van deez' wereldkring;
 Gij weegschaal, waaraan 't lichaam woog,
 Dat aan de hel haar buit onttoog.

6.

O Kruis! dat 't heil ons heeft gewrocht,
 Gegroet op dezen zegetocht;
 Stort heilkracht op de vromen af,
 En delg der boozen schuld en straf.

7.

U, bron des heils, Drievuldigheid!
 Zij lof door allen geest bereid;
 Schenk wie de kruistriomf verblij',
 Schenk hun den glorieprijs er bij.

XXI.

BIJ 'T ROODE KRUIS.WIJZE: *Als lied X* bladz. 113.

1.

Maria, aan wier liefde
 Ons Jesus aanbeval,
 Toen Hij, verzaad van smarten,
 Met wonden zonder tal
 Aan 't schand'lijk kruishout stervend,
 Ons zondaars heeft gered,
 Zie neder op uw kind'ren,
 Aanhoor hun smeekgebed. } *bis.*

2.

Wij durven 't oog niet heffen;
 Die wonden bloedig rood
 Verwijten ons onze ondank
 En zonden talloos groot.
 Wij hebben Hem geslagen
 Van 't hoofd tot aan den voet;
 Om onze schuld te boeten
 Stroomt Jesus schuld'loos bloed. } *bis.*

3.

O Moeder, teedre Moeder,
 In tranen van berouw,
 Zweet 't hart de zonden hatend,
 Uw Jesus eeuw'ge trouw.
 Dat kruis, die smaad en wonden,
 Die wreede folterdood,
 Zij doen 't ons dankbaar tuigen: } *bis.*
 Wat is Gods liefde groot!

4.

Toon immer ons dat lijden,
 Dat kracht en liefde schenkt,
 Om steeds getrouw te volgen
 Waar Jesus' wil ons wenkt.
 Bid, dat wij vrijgekochten
 Door 't bloed van uwen Zoon,
 Met u Hem eenmaal loven
 Op zijnen glorietroon. } *bis.*

XXII.

DANKLIED.

WIJZE: *Als lied IV* bladz. 91.

1.

Gegroet, o reine Moedermaagd!
 't Heeft op uw beë den Heer behaagd,
 Dat Bavo's stad een eigen schaar
 Te beëvaart zendt naar Kevelaar.
 Alleluja, alleluja!

2.

Dat, Pelgrims! voor dit gunstbewijs
 Uw danklied tot uw Moeder rijz';
 Beveel haar heel uw levenslot:
 Zij is de Moeder van uw God!
 Alleluja, alleluja!

3.

O biedt gerust uw beden aan:
 Gij ziet bij God uw Moeder staan,
 De Moeder ook van 's Vaders Zoon,
 Die haar verheerlijkt op zijn troon.
 Alleluja, alleluja!

4.

't Is liefde slechts, die liefde loont:
 Vraagt voor de gunst, aan u betoond,
 O, vraagt voor allen zegen af,
 Wien Jesus haar tot Moeder gaf.
 Alleluja, alleluja!

5.

Bidt dan voor wie van stad en veld
 Ons met zijn wensch en beë verze lt
 Tot glorie van de Moedermaagd,
 Aan wie uw liefde en dank behaagt.
 Alleluja, Alleluja!

6.

Ons kinderlijk geloofsbetoon
 Klimt in de Moeder tot den Zoon:
 Hoe kan Maria eer gedaan,
 Die niet tot Jesus op zou gaan?
 Alleluja, alleluja!

7.

Gedankt dan, Moeder van den Heer!
 Uw zegen daalde op Haarlem neër:
 Hoe blonk uw liefde, hoe uw macht!
 In 't heil, de Mijterstad gebracht.
 Alleluja, alleluja!

8.

Juicht, Pelgrims! juicht met blij gemoed:
 Uw Moeder mint uw liefdegroet;
 't Geloof verkondig' meer en meer:
 «Hier geeft de Zoon zijn Moeder eer!»
 Alleluja, alleluja!

9.

Hoe 't roekloos ongelooft ook smaal',
 Dat Kevelaar het luid herhaal':

«Hier schonk voorlang uw God en Zoon,
«O Moeder! u een glorietroon!»
Alleluja, alleluja!

10.

Hier neêrgekniêld om 't heilaltaar
Van 't u geliefde Kevelaar
Smeekt Haarlems u gewijd gezin:
«Dat eens alom 't geloof verwinn'!»
Alleluja, alleluja!

XXIII.

AVE MARIS STELLA.

WIJZE: *Als lied XVI* bladz. 126.

1.

Gegroet gij, Sterre van het meer!
Verheven Moeder van den Heer,
En altoos Maagd; gij Hemelpoort,
Die ons 't verbeide heil beschoort.

2.

Wat Gabriël u heeft verkond,
Neem 't *Ave* van zijn Eng'lenmond;
Keer *Eva's* naam ten zegegroet,
Dat ge ons in vrede vest en hoedt.

3.

Wil zondaars van hun boei ontslaan,
Breng voor de blinden 't heillicht aan,
Verdrijf ons kwaad met alle straf,
Smeek al het goede voor ons af.

2.

Heil u, o spruit! o zaalge schoot!

Ave Maria.

Waaruit der wereld 't licht ontsproot.

Ave Maria.

3.

Wees, glorierijke Maagd! verblijd,

Ave Maria.

Die onder allen 't schoonste zijt.

Ave Maria.

4.

Gegroet, o gij, zoo vol van eer!

Ave Maria.

En bid voor ons bij God den Heer.

Ave Maria.

XXV.

REGINA COELI.

WIJZE: *Als hierboven XXIV.*

1. Verblijd u, 's hemels Koningin!
Alleluja!
Want dien gij droegt vol moedermin,
Alleluja!
2. Stond, naar zijn woord, weèr op uit 't graf,
Alleluja!
Bid God genade voor ons af.
Alleluja!
3. De Heer verrees: o wees verblijd,
Alleluja!
Maria! die zijn Moeder zijt.
Alleluja!

XXVII.

SALVE REGINA.

Wijze: *O vijf werelds klare lichten!*

1.

Wees gegroet, o Koninginne!
 Moeder, gij vol teed're minne,
 Gij, ons leven, hoop, zoo zoet,
 Wees, Maria! wees gegroet.
 Bid voor ons, Maria!

2.

't Is tot u dan, dat wij vluchten,
 Onder tranen en veel zuchten,
 Tot u rijst ons klaaggeschal
 In dit aardsche tranendal.
 Bid voor ons Maria!

3.

O dan nu, wil voor ons spreken,
 't Goedig oog slaan op ons smeeken,
 Gij, die altoos voor ons pleit,
 Moeder van barmhartigheid!
 Bid voor ons Maria!

4.

En na dit ons ballingsleven
 Toon ons Jesus, hoogverheven,
 Heil'ge vrucht van uwen schoot,
 Toon Hem ons bij onzen dood.
 Bid voor ons, Maria!

5.

O dan, Moeder vol ontferming!
 Toon ons, kind'ren, uw bescherming,
 O gij Maagd, zoo vroom, zoo zoet,
 Wees, Maria! wees gegroet.
 Bid voor ons, Maria!

XXVIII.

In het gaan naar het Kerkhof.

LITANIE VAN O. L. VROUW.

-
- Kyrie eleison.
 Christe eleison.
 Christe, audi nos.
 Christe, exaudi nos.
- Allen. *Maria, Maria, wij bidden u! Ach help ons nu, en in den dood, o allerzuiverste Maagd Maria!*
- Eenigen. Pater de coelis, Deus,
 Miserere nobis.
 Fili Redemptor mundi Deus,
 Miserere nobis.
 Allen. *Maria, enz.*
- Spiritus Sancte, Deus,
 Miserere nobis.
 Sancta Trinitas, unus Deus,
 Miserere nobis.
 Allen. *Maria, enz.*
- Sancta Maria,
 Sancta Dei Genitrix,
 Sancta virgo Virginum, Ora pro nobis.
 Allen. *Maria, enz.*

- Eenigen. Mater Christi,
 Mater divinae gratiae,
 Mater purissima, Ora pro nobis.
 Alle n. *Maria*, enz.
- Mater castissima,
 Mater inviolata,
 Mater intemerata, Ora pro nobis.
 Alle n. *Maria*, enz.
- Mater amabilis,
 Mater admirabilis,
 Mater Creatoris, Ora pro nobis.
 Alle n. *Maria*, enz.
- Mater Salvatoris,
 Virgo prudentissima,
 Virgo veneranda, Ora pro nobis.
 Alle n. *Maria*, enz.
- Virgo praedicanda,
 Virgo potens,
 Virgo clemens, Ora pro nobis.
 Alle n. *Maria*, enz.
- Virgo fidelis,
 Speculum justitiae,
 Sedes sapientiae, Ora pro nobis.
 Alle n. *Maria*, enz.
- Causa nostrae laetitiae,
 Vas spirituale,
 Vas honorabile, Ora pro nobis.
 Alle n. *Maria*, enz.
- Vas insigne devotionis,
 Rosa mystica,
 Turris Davidica, Ora pro nobis.
 Alle n. *Maria*, enz.

- Eenigen. Turris eburnea,
 Domus aurea,
 Foederis arca, Ora pro nobis.
 Allen. *Maria*, enz.
- Janua coeli,
 Stella matutina,
 Salus infirmorum, Ora pro nobis.
 Allen. *Maria*, enz.
- Refugium peccatorum,
 Consolatrix afflictorum,
 Auxilium Christianorum, Ora pro nobis.
 Allen. *Maria*, enz.
- Regina Angelorum,
 Regina Patriarcharum,
 Regina Prophetarum, Ora pro nobis.
 Allen. *Maria*, enz.
- Regina Apostolorum,
 Regina Martyrum,
 Regina Confessorum, Ora pro nobis.
 Allen. *Maria*, enz.
- Regina Virginum,
 Regina Sanctorum omnium,
 Regina, sine labe originali concepta, Ora
 Allen. *Maria*, enz. [pro nobis.
- Agnus Dei, — qui tollis — peccata
 Parce nobis, Domine. [mundi,
 Allen. *Maria*, enz.
- Agnus Dei, — qui tollis — peccata
 Exaudi nos, Domine. [mundi,
 Allen. *Maria*, enz.
- Agnus Dei, — qui tollis — peccata
 Miserere nobis. [mundi,
 Allen. *Maria*, enz.

Eenigen. Christe, audi nos.
 Christe, exaudi nos.
 Kyrie eleison.
 Christe eleison.
 Allen. *Maria*, enz.

XXIX.

MARIA, ONBEVLEKT ONTVANGEN.

WIJZE: *Wees gegroet op kindertoon.*

1.

Lieve Moeder van den Heer!
 Laat ons om uw zetel dringen,
 Laat uw kind'ren u ter eer
 't Zielverrukkend feestlied zingen,
 't Moet weêrklinken luid en blij:
 MOEDER, ONBEVLEKT ZIJT GIJ!

2.

't Heeft reeds 't wijde wereldrond,
 En herscheppend, overklonken
 't Woord door PIUS' mond verkond;
 En uw kind'ren, vreugdedronken,
 Jub'len op uw feestgetij:
 MOEDER, ONBEVLEKT ZIJT GIJ!

3.

Neen, dat loflied zwijgt niet meer:
 Tot aan 's werelds verste palen
 Zullen met het hemelsch heer
 Al uw kind'ren 't luid herhalen
 't Woord van 't zalig jubeltij:
 MOEDER, ONBEVLEKT ZIJT GIJ!

4.

En we voegen dank en beê
 Aan de blijde feestgezangen;
 Wie, wie dankt niet met ons meê
 Voor al 't heil door u ontvangen
 In het zalig jubeltij,
 MOEDER, ONBEVLEKT ZIJT GIJ!

5.

Zonnezuiv're Moedermaagd!
 Om de glorie u gegeven,
 Hoor ook wat ons hart u vraagt:
 Dat wij na een schuldloos leven
 Eeuwig jub'len aan uw zij':
 MOEDER, ONBEVLEKT ZIJT GIJ!

XXX.

OP HET KERKHOF.**De profundis.**

De profundis clamavi ad te, Domine: *
 Domine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuae intendentes, * in vocem
 deprecationis meae.

Si iniquitates observaveris, Domine: * Do-
 mine, quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter
 legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus, * spe-
 ravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem, *
 speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia, * et
copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex omnibus ini-
quitatibus ejus.

Requiem aeternam * dona eis, Domine.

Et lux perpetua * luceat eis.

XXXI.

SMEEKLIED**VOOR DE OVERLEDENEN.**

WIJZE: *O vijf werelds klare lichten.*

1.

Uit de diepe boetekolken
Dringt de weeklacht naar de wolken
Al der dooden, die dit uur
Lijden in het lout'rend vuur.
† Heer! ontferm U hunner.
En gij, Moeder der genade!
Sla hun smartlijk zuchten gade,
Ach, wil hun ten toevlucht zijn
In hun onuitspeekb're pijn:
Bid voor hen, Maria!

2.

Aan des levens leed ontheven,
Is aan 't lichaam rust gegeven;
Maar de ziel! zij rust niet eer,
Voor zij opgaat tot den Heer.
† Heer! ontferm U hunner.
En gij, Moeder der genade! enz.

3.

Uit Gods ademing ontsproten,
 Uit zijn leven voortgevloten,
 Is voor haar geen heilgenot
 Dan in 't blij bezit van God.
 † Heer! ontferm U hunner.
 En gij, Moeder der genade! *enz.*

4.

Wat al smart de ziel ook drage,
 Hoe de wroeging rustloos knage:
 Verre van haar God te zijn,
 Is haar de allerfelste pijn!
 † Heer! ontferm U hunner.
 En gij, Moeder der genade! *enz.*

5.

Hoe doorfolterd ook van binnen,
 God toch, God alléén beminnen
 En Hem derven!.... wat gemis!
 Groot, ach! als Gods glorie is.
 † Heer! ontferm U hunner.
 En gij, Moeder der genade! *enz.*

6.

Of zij zuchten, smeeken, kermen,
 Rustloos roepen om ontfermen,
 Neen! het baat bij Gods gemis,
 't Baat hun tot geen lafenis.
 † Heer! ontferm U hunner.
 En gij, Moeder der genade! *enz.*

7.

Zij dan, in hun onvermogen,
 Klagen ons met smeekende oogen:
 «Wist gij, die op aarde zijt,
 «Wist gij, wat een ziel hier lijdt!»
 † Heer! ontferm U hunner.
 En gij, Moeder der genade! *enz.*

8.

Zij, ach! die zoo droevig klagen,
 't Zijn onze ouders, kind'ren, magen,
 't Is een ziel, die ons het wijt,
 Dat zij zooveel smarten lijdt!....
 † Heer! ontferm U hunner.
 En gij, Moeder der genade! *enz.*

9.

God, o God! wil toch bevrijden
 Die door mijne schuld zoo lijden,
 Ach! dat deze pelgrimstocht
 Aller straf volboeten mocht!
 † Heer! ontferm U hunner.
 En gij, Moeder der genade! *enz.*

10.

Wil, genadig God! vergeven
 Wat zij tegen U misdreven,
 Eindig, eindig hunne straf,
 Wisch hun laatste smetten af.
 † Heer! ontferm U hunner.
 En gij, Moeder der genade! *enz.*

11.

Laat hen, die toch U beminden,
 Laat hen nu ontferming vinden:
 Om het lijden van uw Zoon,
 Geef hun 't langverbeide loon.
 † Heer! ontferm U hunner.
 En gij, Moeder der genade! *enz.*

12.

Geef hun, die in kerkernachten
 Naar uw vaderblik versmachten,
 Geef hun in uw aangezicht
 De eeuw'ge rust en 't eeuwig licht.
 † Heer! ontferm U hunner.
 En gij, Moeder der genade! *enz.*

13.

Nóg eens, voor U neêrgebogen,
Smeeken we U: heb mededoogen!

Voer hen uit den langen nacht
In de glorie die hen wacht.

† Heer! ontferm U hunner.
En gij, Moeder der genade! *enz.*

XXXII.

HET WEES GEGROET.

1.

Wees gegroet op kindertoon,
Wees gegroet, Maria! Moeder
Van Gods Ééngelboren Zoon,
Onzen menschgeworden Broeder;
U, die onze Moeder zijt, } *bis.*
U zij ook mijn lied gewijd!

2.

Alle gunst vindt gij bij God,
Alle volheid van genaden;
Ach, zij ook zijn gunstgenot
Mij ten troost op 's levens paden!
Moeder Gods! o bid voor mij, } *bis.*
Dat ik Hem gevallig zij.

3.

Met u is uw God en Heer!
Wie zou u geen glorie geven?
O mocht ik ook Hem ter eer,
Altijd in zijn liefde leven!
Bid, Maria! bid voor mij, } *bis.*
Dat dit al mijn streven zij.

4.

Wie zal ons uw heil'ge jeugd,
 Wie, gezegendste aller vrouwen!
 Vol genâ en vol van deugd,
 Al uw heerlijkheid ontvouwen?
 Bid, Maria! bid voor mij,
 Dat ook ik gezegend zij. *{ bis.*

5.

Ja, dat mij uw God en Zoon,
 Aller Zaligmaker zegen'!
 Stroom' zijn liefde en gunstbetoon
 Op uw smeekgebed mij tegen!
 Moeder Gods! o bid voor mij,
 Dat uw Zoon mijn JESUS zij. *{ bis.*

6.

Lieve Moeder! o mijn vreugd!
 Bid voor mij, en bid voor allen,
 Die door godsvrucht, reine deugd,
 Streven naar uw welgevallen:
 Bid voor ons in allen nood,
 En in 't uur van onzen dood. *{ bis.*

XXXIII.

Bij het verlaten van Kevelaar.

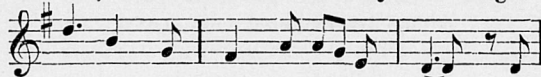
AFSGHEIDSLIED.

Vaar-wel, vaarwel, wij scheiden, Vaar-

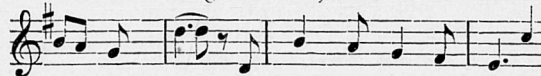
wel, o Ke-ve-laar! Kon zij hier langer

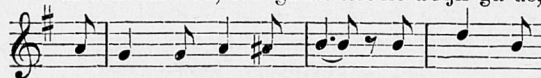
beiden, Nog bleef de pelgrims-schaar. O

Moeder van ge-na - de, Hoor 't smeekend

af-scheids-lied, Sla ginds ons liefd'rijk ga-de,

Ver-geet uw kindren niet, Sla ginds ons

liefd'rijk gade, Ver-geet uw kindren niet.

2.

Doch schoon wij huiswaart streven,

Wij laten 't harte daar:

Zoo zoet is 't ons te leven

In 't vriendlijk Kevelaar.

† O Moeder van genade, *enz.*

3.

O mocht hij, wie vermeten

Durft spotten met ons lied,

O mocht hij 't smaken, weten,
 Wat dáár de ziel geniet.
 † O Moeder van genade, *enz.*

4.

Dat teeder klagen, kermen,
 Dat heilig smeekgeweld,
 Die kreten om ontfermen:
 Geen tong die 'timmer meldt!
 † O Moeder van genade, *enz.*

5.

't Geloof dier smeekelingen,
 Hun hoop tot in den dood,
 Hun liefdevlammend dringen,
 Waar 't harte vol bij schoot.
 † O Moeder van genade, *enz.*

6

Dan weêr 't onstuimig klimmen
 Van de opgewelde beê,
 Als steeg naar 's hemels kimmen
 Een opgestoken zee.
 † O Moeder van genade, *enz.*

7.

Nog trillen ons die klanken
 Van 't machtig pelgrimskoor,
 Dat loven, smeeken, danken
 De ontroerde ziele door.
 † O Moeder van genade, *enz.*

8.

Wij zullen 't luid verkonden,
 In 't vaderland gekeerd,
 Hoe dáár uit duizend monden,
 Gods Moeder wordt vereerd.
 † O Moeder van genade, *enz.*

9.

Door Hollands vrucht'bre dreven
 Weerklinke 't pelgrimslied;
 En neen, zoolang wij leven,
 Zwijge onze lofzang niet!
 † O Moeder van genade, *enz.*

10.

Moge aller hart ontgloeien
 Maria! in uw min,
 De godsvrucht tot u bloeien
 In 't Christen huisgezin!
 † O Moeder van genade, *enz.*

11.

Vaarwel, vaarwel wij scheiden,
 O dierbaar Kevelaar!
 Moog God ons hier weér leiden,
 Te beëvaart 't andre jaar!
 † O Moeder van genade, *enz.*

XXXIV.

Afscheidsgroet te Uden.

WIJZE: *Wees gegroet op kindertoon.*

1.

Wees nog eens, o Kruis! gegroet,
 Zielverkwikkend liefdeteeken!
 Dat, besproeid met godd'lijk bloed,
 Nog voor ons genà blijft smeecken,
 Troostend zijt ge ons voorgestaan,
 Wees gegroet, o zegevaan!

2.

Weest aan 't eind van onzen tocht,
 Weest gegroet, geliefde vanen!
 'k Heb zoo vaak het beeld gezocht,
 Dat er wegdook in uw banen!
 't Vriendlijk beeld, dat ons behaagt,
 Van de lieve Moedermaagd.

3.

Wees van Hollands pelgrimsschaar,
 Eer zij uittreedt uit haar rangen,
 Voor uw plechtig feestaltaar,
 Wees nog met vereende zangen,
 Die de liefde stijgen doet,
 Wees, o Moedermaagd! gegroet.

4.

O die zoete bedevaart!
 O die zangen en dat smeeken!
 Dat ons ophief boven de aard',
 't Smart ons, dat we 't onderbreken,
 Hier reeds de optocht zich ontbindt,
 En ik straks de wereld vind.

5.

Ziet ge, Pelgrims! 't Kruis niet meer,
 Dat u wenkte vóór uw rijen:
 Onder 't Kruis toch van den Heer
 Blijven we al ons leven strijen:
 U, te beêvaart, u te huis
 Volgen wij, o dierbaar Kruis!

6.

Zien we, o teed're Moedermaagd!
 In uw gouden feestbanieren,
 Nu het uur der scheiding daagt,
 Niet uw naam of beeld meer zwieren:

U wijdt Hollands huisgezin,
U een eeuw'ge kindermin.

7.

Wordt niet bij den schittergloor
Van ontelb're vlammentongen,
Niet met duizendstemmig koor,
Moeder Gods u lof gezongen:
Afstand scheidt de harten niet,
Die gij voor u branden ziet.

8.

Toeven 's werelds zorgen wêer,
Dreige weêr 't geweld der zonden:
Gij, o Moeder van den Heer!
Is de beêvaart ook ontbonden,
Waar de pelgrimsschare zij,
Gij toch blijft uw kind'ren bij.

9.

Broeders! neen, 't ontga ons niet:
Pelgrims zijn we heel ons leven,
Hij die 's hemels rust u biedt,
Heeft als vreemdling hier verbleven:
Goddelijke Pelgrim! Gij,
Blijf ons, aardsche Pelgrims, bij!

XXXV.

Afscheidsgroet aan Maria aldaar.

WIJZE: *Als lied* IV bladz. 91.

1.

Vaarwel, dan lieflijk heilig oord,
Waar, door geen aardsche zorg gestoord,

Bij 't wonderbeeld der Moedermaagd,
 Het hart haar hulp heeft afgevraagd.
 Behoud der zieken, wees gegroet.

2.

Hier baden wij haar voorspraak af,
 Opdat zij 's Heeren toorn en straf,
 Die ons met ziekte en ramp bezocht,
 Van ons en de onzen keeren mocht.
 Behoud der zieken, wees gegroet.

3.

Aan u dan Moeder dank en eer,
 Met liefde zaagt gij op ons neêr,
 Behoud der zieken, troost der smart
 Aan u de liefde van ons hart.
 Behoud der zieken, wees gegroet.

4.

Geloofd van Haarlem's pelgrimsschaar
 Nu zij weêr keert van Kevelaar;
 Blijf gij de sterre, die haar leidt,
 En haar een veil'gen weg bereidt.
 Behoud der zieken, wees gegroet.

5.

Toon dat gij onze Moeder zijt
 In 's levens fel gestreden strijd,
 Verlaat uw trouwe kind'ren niet,
 Tot dat ge ons in uw glorie ziet.
 Behoud der zieken, wees gegroet.

6.

Daar klinkt dan 't eeuwig jub'lend lied,
 Dat onze dank'bre liefde biedt;
 Daar stemmen wij den lofzang in,
 Voor u o Hemelkoningin.
 Behoud der zieken, wees gegroet.

XXXVI.

DANKLIED**Bij het einde van den Pelgrimstocht.**

WIJZE : *Als lied IV bladz. 91.*

1.

Gedantk o heilige Moedermaagd,
 Die God de gunst hebt afgevraagd:
 Dat Haarlem's trouwe pelgrimsschaar
 Te beëvaart ging naar Kevelaar.
 Alleluia, Alleluia.

2.

Aanhoor nog eens ons aller groet
 Nu onze reis ten einde spoedt,
 Gij sterre, die ten pelgrimsbaan
 Zoo veilig ons zijt voorgegaan.
 Alleluia, Alleluia.

3.

U heeft ons hart zijn nood geklaagd,
 U troost en kracht en raad gevraagd,
 En vreugd verdreef het leed der smart,
 Den zoetsten vreë schonkt gij ons hart.
 Alleluia, Alleluia.

4.

Aan u dan Moeder van den Heer,
 Ons aller liefde, dank en eer,
 Blijf steeds ons uwe kind'ren bij,
 Opdat ons leven heilig zij.
 Alleluia, Alleluia.

5.

Neen, nooit verwint ons 's vijands macht,
 Als gij ons bijstaat door uw kracht ;
 Maria, als uw hand ons leidt,
 Wacht ons 't geluk der eeuwigheid.
 Alleluia, Alleluia.

6.

Gegroet, Gods dochter, vlekloos schoon,
 Gegroet, o Moeder van Gods Zoon ;
 Gegroet, o Bruid van beider Geest,
 Gegroet, aan 't eind van 't pelgrimsfeest.
 Alleluia, Alleluia.

TWEEDE AFDEELING.

XXXVII.

SMEEKZANG

TOT JESUS' HEILIGE VIJF WONDEN.

WIJZE: *Als elke Benedictie.*

1.

Lieve Jesus! aan uw voeten
 Knielen wij rouwmoedig neer,
 Zie ons weenen, zie ons boeten;
 Geef, geef ons uw liefde weër;
 Want helaas! wij zijn in zonden,
 Wij verdienen haat en straf,
 Maar, och Jesus! om uw wonden,
 Wend uw gramschap van ons af.

2.

Uit uw handen zien verwijtend
 Mij die dubb'le wonden aan;
 'k Hoor uw klacht, mij 't hart verrijtend:
 Zondaar! dat hebt gij gedaan.
 Goede Jesus! ach genade!
 Wij bekennen schuld, o Heer!
 Sla ons met ontferming gade:
 Geef, geef ons uw liefde weêr.

3.

Als we uw voeten, Heer! aanschouwen
 En die wreede wonden zien,
 Moet ons hart om 't kwaad wel rouwen
 En U boetetränen biên;
 Nu, vol afschuw voor de zonden,
 Kent het slechts één bede meer:
 Jesus! om uw dierb're wonden,
 Geef, geef ons uw liefde weêr.

4.

Opzien naar de wond der zijde,
 Jesus! ach, wij durven 't niet:
 't Was mijn hand, die U die wijde,
 Diepe wond in 't harte stiet;
 Toch, ik hoor uw stem verkonden,
 Dat de zondaar zich bekeer';
 Nu dan, Jesus! om uw wonden,
 Geef, geef ons uw liefde weêr.

5.

Lieve Jesus! zie ons weenen,
 Wil die tranen niet versmaân:
 Laat uw goedheid ons hereenen,
 Neem ons weêr als kind'ren aan;

Door de avondscheemring ruischt het zacht:
Ave Maria.

6.

Dat alle tong in aller taal,
Ave Maria.
Dan duizendvoudig steeds herhaal':
Ave Maria.

7.

Zij steeds de groet van 't minnend hart,
Ave Maria.
In leed en troost en vreugd en smart.
Ave Maria.

8.

Herhaald zij steeds ten allen tijd,
Ave Maria.
En nu en eens in de eeuwigheid.
Ave Maria.

XXXIX.

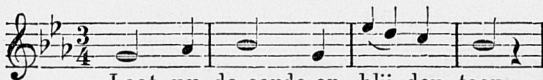
LOFZANG

TER EERE

VAN HET H. HART VAN MARIA.

I.

VÓOR JESUS' LIJDEN.

Laat nu de aarde op blij-den toon

't Duizend-stemmig feestlied zingen;

Reeds weer-klinkt om 's Heeren troon
't Lof-gezag der hemel-lingen, 't Ruisch'
der Moeder van den Heer En haar hei-
lig Hart ter eer. 't Ruisch' der Moeder
van den Heer En haar heilig Hart ter eer.

Spiegel, gij! van Godes macht,
Die voor de erfsmet u beveilgd,
En u onder 't aardsch geslacht
Zich ten woontent heeft geheilgd,
Heiligdom van Gods genâ,
Tempel zonder wedergâ!

Vlekloos Hart! wie zal uw lof,
Wie uw zaligheid bezingen!
De Eng'len van het hemelsch hof
Sprekten in hun hooge kringen,
Neen zij spreken nimmer uit,
Wat dit heilig Hart omsluit.

Voor het machtig zonnelijcht
Wijkt de stille starrenluister,

Maar de zon haalt 't aangezicht
 En haar stralen weg in 't duister
 Voor de glorie van de Maagd,
 Die aan 't hart van God behaagt.

Reiner dan ooit sneeuwvlok viel,
 Waardig hier haar God te aanschouwen,
 Was de nederige ziel
 Der gezegendste aller vrouwen;
 Op die schoonheid zag de Heer
 Van zijn hoogen zetel neêr.

Heilig Harte! vrij van smet,
 Troost voor wie op u vertrouwen,
 Hoor ons kinderlijk gebed,
 O gezegendste aller vrouwen!
 Vraag nu, vraag van 't godd'lijk Lam,
 Dat zijn liefde ons hart ontvlamm'.

II.

BIJ JESUS' LIJDEN.

Toen nu 't Woord in uwen schoot,
 Moedermaagd! was neêrgekomen,
 En, bereid ten offerdood,
 Knechtsgestalt had aangenomen,
 O wat hebt ge een liefdegloed
 In uw Moederhart gevoed.

Hoe was toen uw Hart verheugd,
 En in liefdevuur verslonden,
 Want gij droegt der heem'len vreugd;
 Maar, o Moeder! eens ook wonden
 Al de schichten van de smart
 Uw beminnend Moederhart.

U doorgriefde wond bij wond
 Door geheel uw lijdend leven:
 Maar toen ge onder 't kruishout stondt,
 En uw' Zoon den geest zaagt geven,
 En een speer zijn zij' doorstak,
 Ach! wie meldt, hoe 't Hart u brak.

Uit dat lichaam, zoo verscheurd,
 Vloeit een bloedstroom voor haar neder;
 Wie, wie is er die niet treurt
 Met een Moederhart zoo teeder:
 Maatloos als de onmeetb're zee,
 Is Maria's boezemwee.

Ach! droog hare tranen af,
 Rijs, o Koning van het leven!
 Rijs weêr uit het duister graf:
 En van glorielicht omgeven,
 Trooste uw aangezicht de smart
 Van 't gebroken Moederhart.

Heilig Harte! vrij van smet,
 Troost voor wie op u vertrouwen,
 Hoor ons kinderlijk gebed,
 O gezegendste aller vrouwen!
 Vraag nu, vraag van 't godd'lijk Lam,
 Dat zijn liefde ons hart ontvlamm'.

III.

NA JESUS' LIJDEN.

Wees, Maria! wees getroost,
 Lang zal 't lijdensuur niet wezen,
 Eer de derde morgen bloost,
 Ziet ge uw' Zoon uit 't graf verrezen,

Vrij van smart en vrij van smaad,
In 't onsterflijk lichtgewaad.

Daar, daar ziet zij reeds haar God,
Haar beminden Zoon genaken,
En een nameloos genot
Voelt zij nu haar Hart doorblaken,
Tot Hij, in triumpf gekeerd,
Aan des Vaders zij regeert.

Rustloos zucht haar minnend Hart,
Nu ze op aard' nog moet verwijlen;
O zij wil van liefdesmart
Opwaarts naar haar Jesus ijlen,
Die in 's Vaders heerlijkheid
Reeds haar zetel toebereidt.

Als het maagd'lijk was voor 't vuur,
Voelde zij haar Hart verteren,
En versmacht naar 't zalig uur,
Dat de stem haar roep' des Heeren;
Toen kwam Jesus haar te moet,
En zij stierf van liefdegloed.

Heilig Harte! vrij van smet,
Troost voor wie op u vertrouwen,
Hoor ons kinderlijk gebed,
O gezegendste aller vrouwen!
Vraag nu, vraag van 't godd'lijk Lam,
Dat zijn liefde ons hart ontvlamm'.

XL.

TER EERE VAN HET
ONBEVLEKTE HART VAN MARIA.

WIJZE: *Maria eer.*

1.

Komt laten wij vereend het loflied zingen,
 MARIA'S Hart, dat Hart zoo rein ter eer;
 Ja stijge ons lied tot 't hoogst der hemelkringen,
 Tot uwen troon, o Moeder van den Heer!
 Uw heilig Harte, zoo vlek'loos schoon,
 Zij onze hulde met eerbied aangeboôn.

2.

O, heilig Hart, door God zich uitverkoren,
 Door zijn genâ voor zondesmet behoed,
 Dat onverdeeld den Heer bleef toebehooren;
 O, hoor de beê van 't kinderlijk gemoed:
 Vraag dat ons harte steeds JESUS mint,
 In zijne liefde het hoogst genoeg vindt.

3

Ach! dat wij nooit dien liefdeband verbreken;
 Wees in gevaar tot onze hulp bereid,
 Wil steeds voor ons en de arme zondaars spreken,
 Uw heilig Hart is vol barmhartigheid.
 O, Moederharte, keer 's hemels straf,
 Smeek Gods erbarming, zijn gunsten voor ons af.

4

Gekend, geëerd, bemind, alom geprezen
 Zij 't heilig Hart der onbevleete Maagd.
 O, mocht ons hart steeds rein en zuiver wezen:
 Dat is de gunst, die 't kinderharte vraagt.

O heilig Harte, zoo vlek'loos schoon,
 Ontvang de hulde met eerbied u geboën.

XLI.

BEDE TOT MARIA'S HART.

WIJZE: *De naam van Maria.*

Uw Hart is 't, o Maria,
 Uw Hart zoo rein zoo schoon,
 Dat we onze hulde brengen,
 Ons lied stijg' tot uw troon.

1.

Wat schoone lofgezangen,
 Het Eng'lenkoor u biedt;
 O gij versmaadt de bede
 Van 't kinderharte niet.
 Uw Hart is 't, o Maria, *enz.*

2.

O zuiver vlek'loos Harte,
 Voor zondesmet behoed,
 Mocht rein ons harte wezen,
 En schuld'loos ons gemoed.
 Uw Hart is 't, o Maria, *enz.*

3.

Gods gunsten en genade,
 Ontvingt gij 't allermeeft;
 Bid dat we uw voorbeeld volgen,
 Steeds ned'rig zijn van geest.
 Uw Hart is 't, o Maria, *enz.*

4.

O Moeder, dat ons harte
 Aan 't uwe zij gelijk!
 Dat is ons aller bede,
 Schenk ons dat liefdeblijk.
 Uw Hart is 't, o Maria, *enz.*

XLII.

TOEWIJDING

AAN HET H. HART VAN MARIA.*Eigen Wijze.*

1.

O Maagd, o schoonheid nooit volprezen!
 O Moeder van 't oneindig Wezen!
 Wat luister schittert van uw troon;
 De Seraf, aan zich zelf ontogen,
 Juicht voor uw glorie neêrgebogen:
 O Koningin! wat zijt gij schoon.

2.

Wij derven in het aardsche duister
 't Genot nog van uw hemelluister,
 Maar smaken toch uw liefdegloed;
 De Seraf zinge uw heerlijkheden:
 Wij dan wij juichen hier beneden:
 O Moedermaagd! wat zijt gij goed.

3.

Ach! konden onze kinderklanken
 U voor de ontelb're gaven danken,
 Ons toegevoeid door uwe hand;
 Ontvang voor al die zegeningen,

Maria! van uw gunstelingen,
Hun hart ten eeuwig liefdeband.

4.

Zie, Moeder, altoos goed en teeder!
O zie met welbehagen neder,
Op 't offer van ons kinderhart!
O moog' het immer 't uwe wezen,
Geen onheil is ons dan te vreezen:
Wij zijn getroost in alle smart.

5.

Dan spann' de wereld vrij haar strikken,
Dan dreig' de hel ons met haar schrikken,
Wat vijand onze ziel bestrijd':
Wij weten, wij, op wie wij hopen,
Uw moederhart staat voor ons open,
O gij, die onze toevlucht zijt!

6.

Met u dan zullen wij verwinnen,
Wij blijven eeuwig u beminnen,
En zien u op uw glorietroon;
Dan zullen met de hemelkringen,
Ook wij, o Moeder! eeuwig zingen:
Wat zijt gij goed, wat zijt gij schoon!

XLIII.

Aan mijne Onbevleete Moeder.

1.

Wat zijt gij schoon, o vlek-ke-looze,

O rei-ne le-lie zonder smet, Wat zijt gij

schoon! gij hebt den booze Met u - wen

voet den kop ver-plet. Al-leen gij droegt

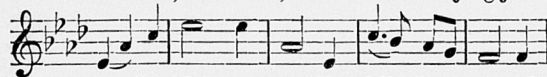
geen zondeban-den, Gij zuchttet niet in

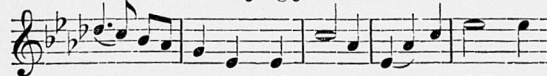
slaver-nij; Het klin-ke u toe uit al - le

landen, Ma-ri-a, on-be-vlekt zijt gij.

on-be-vlekt zijt gij. Het klin-ke u toe uit

al - le landen, Ma-ri - a, on-be-vlekt zijt

gij. on - be - vlekt zijt gij.

2.

De wateren der zondvloed rezen,
 En al wat is werd overstroomd;
 Maar de ark alleen had niets te vreezen
 Daar Godes dienaar in haar woont:
 Zoo deelden allen Adams zonden,
 Gij bleeft alleen van zonde vrij,
 Geen smet werd ooit in u gevonden; } *bis.*
 Maria, onbevlekt zijt gij!

3.

Op straf des doods' was 't elk verboden
 Te nad'ren Assuerus troon;
 Slechts Esther mocht, onaangeboden,
 Den koning nad'ren zonder schroom:
 Zoo trof de doodschuld Adams telgen,
 Zij vielen talloos aan uw zij;
 Maar mocht ze elk ander ook verdelgen, } *bis.*
 Maria, onbevlekt bleeft gij!

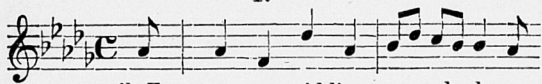
4.

O bid den Vader, Uitverkoren',
 Dat 'k vlekloos, zuiver voor Hem leev';
 Aan God en u steeds toebehoore,
 Alleen naar deugd en godsvrucht streev';
 En zing', in Sions woon ontvangen,
 In 't eind'loos zalig feestgetij,
 Met 't Eng'lenkoor in eeuw'ge zangen, } *bis.*
 Maria, onbevlekt zijt gij!

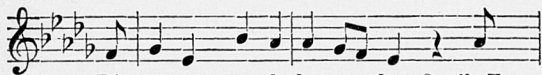
XLIV.

MARIA, ONZE HOOP.

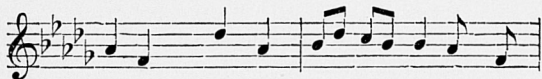
1.

'k Zou vreezen, sidd'ren voor de lagen,

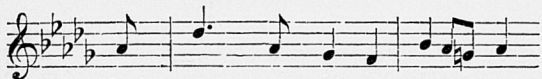
Die satans woede leggen kan? 'k Zou

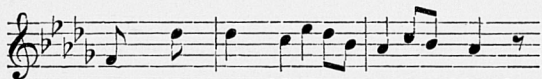
wijken, vluchten voor de slagen Van

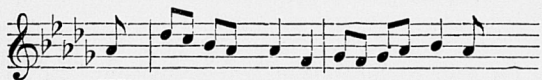
't helsch, maar macht'loos eedgespan?

Neen, nooit: waarom toch zou ik vree-

zen? Nam niet Mari - a mij tot kind?

Wie ook zijn vijand mo - ge wezen,

2.

Gevaren mogen mij omringen
 En strikken liggen op mijn paân,
 De hel mag vleien, dreigen, dwingen,
 Of voeren legers op mij aan,
 Ik vrees bedrog, noch list, noch woede,
 Ik vrees haar vleien, noch haar haat;
 Maria zal mij steeds behoeden
 Voor elk gevaar, voor alle kwaad.

3.

En moge elk ander angstig beven
 Bij 't zien van dood en eeuwigheid,
 En van de pijnen, na dit leven,
 Door Gods gerechte wraak bereid;
 Die vrees kan nooit mijn rust verstoren,
 'k Blik moedig, blij de toekomst aan:
 Gaan duizend anderen verloren,
 Haar kind zal nooit verloren gaan.

4.

Blijf ik haar slechts mijn liefde wijden,
 Haar eeren tot mijn laatsten stond,
 Vergeet ik nooit, in vreugd of lijden,
 Den heil'gen band, die me aan haar bond;
 Dan dalen duizend zegeningen,
 Dan dalen schatten op mij neer,
 En zal ik eens, in de Eng'lenkringen,
 Voor eeuwig loven God den Heer.

XLV.

GROETE AAN DE
MOEDER DER BARMHARTIGHEID.WIJZE: *Het lied Salve Regina.*

1.

Wees gegroet van ganscher harte,
 Wees gegroet, o Koningin.
 Met een kinderlijk vertrouwen
 Roepen wij uw voorspraak in;
 Wees gegroet, o teed're Moeder,
 Moeder van barmhartigheid,
 Wees, zoo smeeken wij en zuchten
 Tot ontferming steeds bereid. (*bis.*)

2.

Wees Gij onze troost in droefheid,
 Onze hoop, o reine Maagd!
 Wil ons uwe hulpe bieden,
 Als de vijand ons belaagt.
 Wees gegroet enz.

3.

O Maria, onze toevlucht,
 Onze voorspraak bij den Heer,
 Sla op ons in 't dal van tranen
 Liefderijk uwe oogen neer.
 Wees gegroet enz.

4.

Wil Maria u erbarmen,
 Met ons droevig lot begaan,
 Neem ons arme bannelingen
 Minzaam als uw kind'ren aan.
 Wees gegroet enz.

5.

Hoor Maria onze bede:
 Leid ons aan uw moederhand,
 Wat gevaren dreigen mogen,
 Naar het hemelsch vaderland.
 Wees gegroet enz.

XLVI.

TER EERE VAN MARIA.

WIJZE: *Als lied X* bladz. 113.

1.

O beeld van 't reinste leven,
 Maria, Josefs Bruid!
 Zoo wij ons hart u geven,
 Gij deelt uw gunsten uit.
 Ach, dat ik u beminne,
 In blijdschap en in smart;
 Druk diep, mijn Koninginne!
 Uw beelt'nis in mijn hart.

2.

O Josefs Bruid, mijn Moeder!
 Mijn trouwe toeverlaat!
 Werd niet uw Zoon mijn Broeder,
 Die nooit uw beê versmaadt?
 Ach, dat ik u beminne, enz.

3.

Ach, was ik rein van zonden,
 O vlekkelooze Maagd!
 Ik zou uw lof verkonden,
 Gelijk het u behaagt.
 Ach, dat ik u beminne, enz.

4.

'k Zou met uw trouwe scharen,
 En 'tjuichend hemelheer,
 Mijn dankbaar loflied paren,
 En jub'len u ter eer.
 Ach, dat ik u beminne, enz.

5.

Helaas, hoe moet ik klagen,
 Dat ik, onwaardig mensch,
 U zóó niet kan behagen,
 Als ik het vurig wensch.
 Ach, dat ik u beminne, enz.

6.

Maar 'k wil mij alle dagen,
 Mijn Moeder! u ter eer,
 Godvruchtiger gedragen,
 En dienen mijnen Heer.
 Ach, dat ik u beminne, enz.

XLVII.

LOFPRIJZING AAN MARIA.

Wijze: *Wunderschön Prächtige.*

1.

Wonder van gloriepracht!
 Wonder van moedermacht!
 Liefd'rijke, aanminnige, hemelsche Vrouw!
 Wie ik ten eeuw'gen tijd
 Uit heel mijn hart mij wijd;
 Wie ik en lichaam en ziel toevertrouw;

Goed, bloed en leven
 Wil ik u geven;
 Al wat ik heb en ben, geef ik u nu,
 'k Geef het vol vreugde, Maria! aan u.

2.

Schuld'loos geborene,
 Eenig-verkorene,
 Gij, tot Gods Dochter en Moeder en Bruid!
 In al de maagdenrij,
 Blonk niet de reinste als gij;
 Zelf koos de Heer u ten tempel zich uit;
 Gij vlekkelooze
 Lelie en roze!
 Pronk dezer aarde en der hemelen kroon!
 Hemel en aard' bién u hulde op uw troon.

3.

Gij trouwgeblevene,
 En hoogverhevene,
 Gij, onze Leidster! gij licht op ons neêr;
 Glories omwemelen
 Hoog in de hemelen
 U als het naast bij den troon van uw Heer;
 Gij, door uw zoetheid,
 Toonbeeld van goedheid,
 «Moeder der liefde en genade» is uw lof:
 Zóó groet u de aarde en het hemelsche hof.

4.

Gij, uw God barende,
 Voedend, bewarende,
 Moeder in vreugden en smarten zoo rijk,
 Was er ooit schuldige
 U, zoo geduldige,
 Schuld'looze Moeder! in lijden gelijk?

Gij, uitgelezen,
 Zalig geprezen
 Moeder en Maagd! geheel zuiver van smet,
 Gij zijt de Moeder, die zondaren redt.

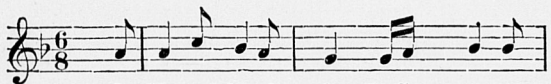
5.

Altijd zachtmoedige,
 Minlijke en goedige
 Moeder van God! van genade vervuld:
 Wil ach ons, zondigen,
 Wil ons verkondigen,
 Namens uw Zoon, de vergeving der schuld;
 Wil bij 't verscheiden,
 Wil ons geleiden:
 Pleit bij des regters zoo vrees'lijken troon,
 Pleit voor ons, Moeder! bij Jesus, uw Zoon.

XLVIII.

DE ENGELGROET.

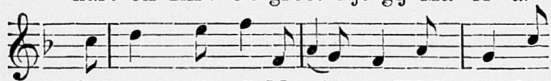
1.

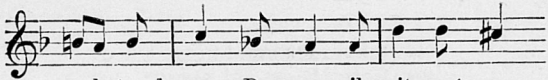
O Hemel-konin - gin, 'k Groet u met

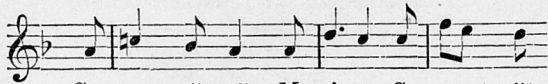
hart en zin : Ge-groet zijt gij Ma-ri-a.

Ge-groet zijt gij Ma-ri - a. Wekt mij het

och-tend - uur, Dan roep ik uit met vuur :

Ge-groet zijt gij, Ma-ri - a. Ge-groet zijt

gij, Ma - ri - a.

2.

Wat kan niet 't vroom gemoed

Door dezen Engelgroet:

Gegroet zijt gij, Maria.

Gij helpt op 't levenspad

Gestaag de ziel die bad:

Gegroet zijt gij, Maria.

3.

De helsche slang vliet voort,

Gepraamd door 't machtig woord:

Gegroet zijt gij, Maria.

Hoe ook door 't kwaad getart,

Die groet beweegt Gods hart:

Gegroet zijt gij, Maria.

4.

De druk en smart verdwijnt,

Zoo haast dit woord verschijnt:

Gegroet zijt gij, Maria.

In angst en schrik en leed,

Verzachting brengt de kreet:

Gegroet zijt gij, Maria.

5.

Wat ook bekoring prang',
 Verlichting baart de zang:
 Gegroet zijt gij, Maria.
 De vrees des doods versmoort
 Bij 't roepen van dit woord:
 Gegroet zijt gij, Maria.

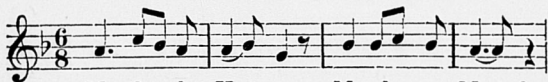
6.

Is 't stervensuur nabij,
 Mijn laatste bede zij:
 Gegroet zijt gij, Maria.
 En eeuwig klink' mijn lied,
 Dat dankbre liefde u biedt:
 Gegroet zijt gij, Maria.

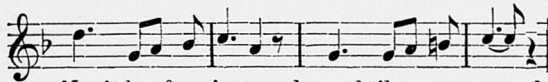
XLIX.

Aan de Moeder Gods.

1.

Moeder des Hee-ren, Moeder en Maagd,

Nooit heeft u ie-mand vrucht'loos ge-vraagd.

Nooit heeft u iemand vrucht'loos ge-vraagd.

Ik kom, o Ma-ri-a, Tot u als een kind,
 Dat u als zijn Moeder Recht hart'lijk be-
 mint. Ik kom, o Ma-ri-a, Tot u als een
 kind, Dat u als zijn Moeder, Recht hart'-
 lijk be - mint.

2.

Moeder des Heeren,
 Moeder van God!
 Ook mijne Moeder,
 Zie op mijn lot.
 Op u wil ik bouwen,
 In voorspoed en nood,
 Aan u mij vertrouwen,
 In leven en dood.

3.

Moeder des Heeren,
 Moeder van mij!
 Sta mij als Moeder
 Moederlijk bij.

O Moeder van Jesus,
Ik schenk u mijn hart,
Ik schenk u mijn liefde,
In blijdschap en smart.

4.

Moeder des Heeren,
Zegebodin,
Machtige Moeder,
Hemelvorstin!
Wij smeeken u ned'rig,
Van alles ontbloot,
Verstoot onze beden
Niet in onzen nood.

L.

TER EERE DER ONBEVLEKTE MAAGD.

WIJZE: *Als lied* V bladz. 94.

1.

Kom, Christenschaar, bij 't feestaltaar
Der onbevleete Maagd!
Dat lofzang en gebed zich paar',
Zij is een toevlucht in gevaar;
Kom, Christenschaar, verheerlijk haar, } *bis.*
Haar moederhulp gevraagd.

2.

Paus Pius-mond, heeft 't luid verkond,
En 't klinkt van jaar tot jaar:
Dat satan nooit haar ziel verwondd',
Maar dat zij van den eersten stond
Bevrijd bleef voor de smet der zond', } *bis.*
Bewaard voor elk gevaar.

3.

Wij zingen vrij, wij juichen blij,
 Met opgewekten zin:
 Van zondesmette bleeft gij vrij,
 Maria, onbevlekt zijt gij.
 Zoo zingen en zoo jub'len wij, } *bis.*
 O Hemelkoningin.

4.

Wij zwijgen niet; ons jubellied
 Stijg' hooger u ter eer;
 Neen, God verstoot den lofzang niet,
 Die Jesus Moeder hulde biedt;
 Waar Hij met haar ons bidden ziet, } *bis.*
 Stort Hij zijn zegen neer.

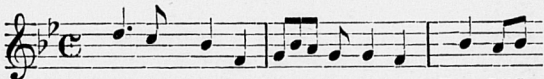
5.

Bid voor den troon van uwen Zoon,
 Dat wij, van zonde vrij,
 Verwerven mogen 't eeuwig loon.
 Dan viereu wij in d' Eng'lenwoon,
 Versierd met d' onverwelkb're kroon, } *bis.*
 Het eeuwig feestgetij.

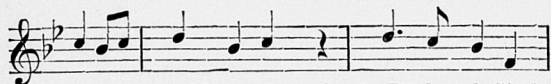
LI.

AAN ONZE KONINGIN.

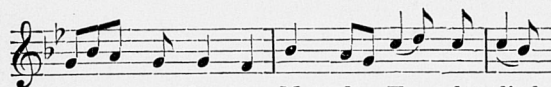
1.

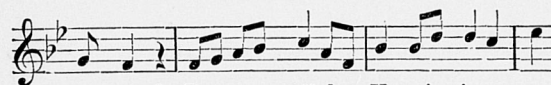
Blijde 't loflied aan-geheven, Rond Ma-

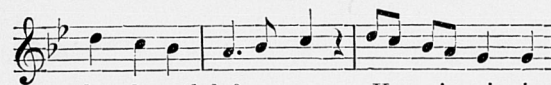
ri-a's beeld geschaard; 't Zij het loflied

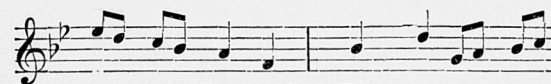
on - zer harten, Met der En - glen lied

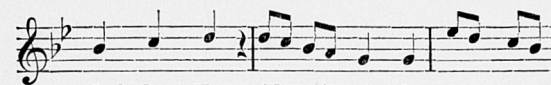
gepaard, Brengen wij der Ko-ninginne van

den hemel lof en eer; Ko-nin-gin in

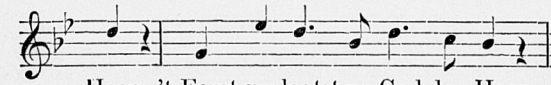
macht en goedheid, 't Eerst geplaatst na

God den Heer. Ko-nin-gin in macht en

goedheid, 't Eerst geplaatst na God den

Heer. 't Eerst geplaatst na God den Heer.

2.

Wees gegroet dan, Koninginne,
 Moeder van Gods een'gen Zoon,
 Verre boven de Eng'lenrijen,
 Hoog verheven bij zijn troon.
 Bid voor ons: wat kan Hij weig'ren,
 Hij die u zijn Moeder heet?
 Bid om hulp in zielsgevaren,
 Bid om kracht in druk en leed.

3.

Wees gegroet, o Koninginne,
 Koningin van heiligheid,
 Die u boven alle Heil'gen
 Door uw deugden onderscheidt.
 Bid dat wij uw voetspoor drukken,
 Heilig leven voor den Heer,
 Opdat we eens met alle Heil'gen
 Eeuwig jub'len Hem ter eer.

4.

Wees gegroet, o Koninginne,
 Koningin ook van ons hart;
 Immer willen we u behooren,
 De uwen zijn in vreugd en smart.
 Daag'lijks zullen we u vereeren,
 Voor uw beeld geknield in 't stof,
 Meer en meer uw liefde winnen,
 Luid verkonden uwen lof.

5.

Wil dan steeds als Koninginne,
 Koningin van liefde en macht,
 Wil ons moederlijk beschermen
 Tegen satans list en kracht.

En komt eens het uur van scheiden,
 Leid ons dan den hemel in,
 Opdat we eeuwig u begroeten
 Als der heem'len Koningin.

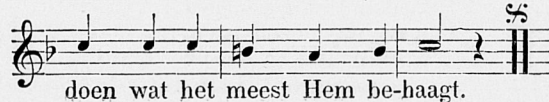
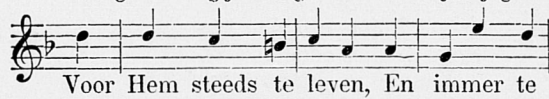
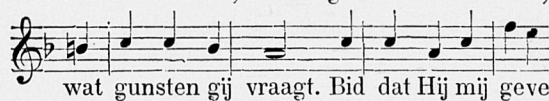
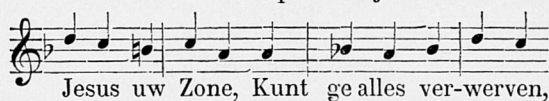
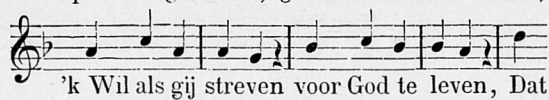
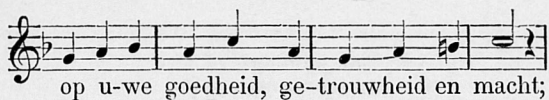
LII.

'k Wil u vereeren.

1.

♩ Refrein.

'k Wil u ver-eeren, Moeder des Heeren,
 Die ons het heil in uw Zoon hebt ge-bracht;
 'k Wil u be-minnen met hart en zinnen,
 'k Wil u be-minnen uit al mijne kracht.
 'k Wil u be-minnen uit al mijne macht.
 'k Wil op u bouwen, Immer ver-trouwen

2.

Wil, Hemelvorstinne,
 Mij moederlijk minnen:
 Naamt gij niet bij 't kruis ons tot kinderen aan?
 Help gij mij in 't lijden,
 Help gij mij in 't strijden,
 En doe mij verwinnend den vijand verslaan.
 † 'k Wil u vereeren, *enz.*

3.

Bewaar alle dagen
 Voot listen en lagen
 Des duivels mijn hart, u voor altijd gewijd.
 En komt 't uur van sterven,
 Bid dat ik verwerve
 De kroon der vergelding, beloofd na den strijd.
 † 'k Wil u vereeren, *enz.*

LIII.

AVONDGROET.

WIJZE: *Als lied X bladz. 113.*

1.

Geknield aan uwe voeten,
 O Moeder van den Heer,
 Kom ik nog eens u groeten,
 Voordat ik huiswaarts keer.
 'k Beveel mij aan uw hoede,
 Bewaar mij dezen nacht,
 Dan rust ik blij te moede,
 Vertrouwend op uw macht.

{ *bis.*

2.

Ik dank van ganscher harte
 Voor 't goede aan mij gedaan;
 Gij hebt in vreugd en smarte
 Mij liefd'rijk bijgestaan.

Weer zag ik in deez dagen
 Hoe moederlijk gij mint:
 Wat ik u ook mocht vragen, } *bis.*
 Gij badt God voor uw kind.

3.

Gij badt, en 't werd gegeven:
 Geen vijand deerde mij;

Hoevelen er ook sneven,
 'k Bleef veilig aan uw zij.
 Dank, Moeder, duizendmalen!

Mijn hart is u gewijd;
 'k Zal 't immer luid herhalen, } *bis.*
 Dat gij mijn toevlucht zijt.

4.

Aan u dan, lieve Moeder,
 Een laatste groet gebracht;
 Zij Jesus mij ten hoeder,
 En gij me een trouwe wacht.
 Geef mij uw zegeninge,

Voor ik ter ruste ga;
 Wil, Moeder, mij omringen } *bis.*
 Met 't schild van Gods genâ,

5.

Dan slaap ik blij te moede
 Den slaap des vredes in,
 Vertrouwend op uw hoede,
 Gerust van hart en zin.

En komt de morgen gloren,
 Dan val ik u te voet,
 En zing met Eng'lenkoren } *bis.*
 Maria, wees gegroet.

LIV.

Bede tot S^t. Joseph.

WIJZE: *Als lied XXXIII, blz. 153.*

1.

O Joseph, Voedstervader
 Van Jesus, onzen Heer,
 Wij treden biddend nader
 En knielen voor u neer.
 Aan uwe vaderhoede
 Bevelen wij ons aan;
 Bescherm ons, nimmer moede,
 Leid ons op 's levens baan.

2.

In uwe vaderarmen
 Droegt gij het godd'lijk Kind:
 Bid Hem, Hij zal erbarmen,
 Wijl Hij u teeder mint.
 Aan uwe vaderhoede *enz.*

3.

Wil, Joseph, voor ons vragen,
 Dat wij naar Gods gebod
 Hier leven alle dagen,
 In 't reinste zielsgenot.
 Aan uwe vaderhoede *enz.*

4.

Wees ook voor ons een hoeder,
 Een hulp in allen nood,
 Met Jesus en zijn Moeder,
 Van nu tot in den dood.
 Aan uwe vaderhoede *enz.*

5.

Wil door uw beë verwerven,
 O trouwe toeverlaat
 Dat wij den hemel erven,
 Als 't uur van sterven slaat.
 Aan uwe vaderhoede
 Bevelen wij ons aan;
 Bescherm ons, nimmer moede,
 Leid ons ter gloriebaan.

6.

Hoor, Jesus, ons te gader,
 Maria Moedermaagd,
 En Joseph, Voedstervader,
 Hoort, wat ons hart u vraagt:
 Geeft dat we u trouw beminnen,
 O Vader, Moeder, Zoon!
 En leid ons allen binnen
 In s' Hemels zaal'ge woôn.

TER EERE VAN DEN H. ANTONIUS.

(Si quaeris miracula vrij gevolgd.)

WIJZE: *Als lied XVIII*, bl. 132.

1.

Wat wonderwerken gij mocht vragen
 Den dood en pest verslaat zijn macht,
 En dwaling, duivel, leed en plagen;
 De zieke rijst hersteld in kracht.
 Dat aller mond
 Zijn lof verkond'
 Zijn macht en grootheid prijze.

2.

Hij mag de slavenboeien breken,
 Bedwingt het woest geweld der zee:
 Als ze in verloren zaken smeeken,
 Zien oud en jong verhoord hun beê.
 Dat meer en meer
 Dan hem ter eer
 Het dankbaar loflied rijze.

3.

Verdwijnen doet hij de gevaren,
 Geëindigd is dra alle schâ,
 Dat zij 't verhalen, die 't ontwaren,
 Getuig het luid o Padua.
 In hem dan, Heer,
 Zij lof en eer,
 U immer toegezongen.

4.

Eer zij den Vader, hooggeprezen,
 Eer zij den Zoon, en Heil'gen Geest;

Zij , drie personen, één in wezen,
 Gelijk het immer is geweest.
 Zoo blijv' altijd
 Hun lof gewijd
 Tot in alle eeuwen. Amen.

LVI.

LOFLIED

Ter ere van den H. Dominicus.

WIJZE: *Als lied XXXIII*, blz 153.

1.

U, roem der kerk van Jesus,
 O Spanje's ed'le Zoon,
 Dominicus, wien we eeren
 Als onzen schutspatroom:
 U schenken we onze liefde,
 U rijst ons dankbaar lied;
 Vergeet in 's hemels vreugde,
 Uw trouwe kinderen niet.

2.

O glorievolle strijder
 Voor de eer van Jesus' bruid,
 Wiens machtig woord de dwaling
 Der ketterijen stuit:
 Heel Frankrijk roemt uw ijver,
 Uw zwoegen voor den Heer:
 Gij schonkt er duizendtallen
 Aan Jesus' liefde weêr.

3.

Maria's eer verheffend,
 Toont ge overal haar kracht!
 Strijdt gij den strijd des Heeren,
 Verplet gij 's vijands macht:
 Door u biedt heel het aardrijk
 De moeder van den Heer
 Den schoonsten krans van rozen
 Gestrengeld tot haar eer.

4.

Verwerf dan voor uw kind'ren,
 Wier beden tot u gaan,
 Dat zij, wat ook hun dreige,
 Vast in de waarheid staan:
 Zij steeds Maria eeren
 En, door haar hulp geleid,
 Met u eens Jesus loven
 In 't lied der eeuwigheid.

LVII.

LOFLIED

TOT DEN

W. Franciscus van Assisië.

WIJZE: *Als lied XXXIII* bladz. 153.

1.

Gods eigen Zoon, gedreven
 Door liefde zonder maat,
 Hij gaf voor ons zijn leven
 Aan 't kruis, in smart en smaad.

Zoo wilt gij gansch u wijden,
Franciscus! aan uw Heer,
Uit liefde met Hem lijden,
U offren Hem ter eer.

2.

Die rijke Hemelkoning
Wordt arm en dienstb're slaaf;
Hij kiest een stal ten woning
En leeft van liefdegaaf.
O armoë, nooit volprezen!
Die voor de hebzucht boet,
Zoo wil 't Franciscus wezen
En offert al zijn goed.

3.

Het Zoenlam zonder vlekken
Kwam 't offer, dat God vraagt,
In maagd'lijk vleesch voltrekken,
Genomen uit de Maagd.
O reinheid, hoog verheven!
O maagd'lijke offerstaat!
Zoo wil Franciscus leven,
Naar Jesus' woord en daad.

4.

Deed Adams schuld ons vallen
Door lust, dien God verbood:
Gods Zoon werd voor ons allen
Gehoorzaam tot den dood.
Zoo was Franciscus' leven:
Nooit eigen wil te doen,
Maar dien geheel te geven,
Der hoovaardij ten zoen.

5.

Van liefde gansch verslonden,
 Gaf Jesus zich ten dood,
 Daar hangend op zijn wonden,
 Zoo bloedig en zoo rood.
 Franciscus, in zijn liefde,
 Smeekt om die smart er bij,
 Totdat zij hem doorgriefde
 In handen, voet en zij'.

6

Aan 't kruis nu vastgeklonken
 Met Jesus, zijnen Heer,
 Is hij van liefde dronken,
 En kent niets anders meer;
 't Is altijd, méér nog lijden,
 Meer lijden met zijn God,
 Met Hem den doodkamp strijden,
 Bij 's werelds smaad en spot.

7.

O Sarafijnsche Vader!
 De liefde was uw dood:
 O breng' ze ook óns u nader,
 En eens in Jesus' schoot;
 Moog' ze allen die u eeren,
 Uw dierbaar nageslacht
 Ten offerand verteren,
 Met u aan God gebracht!

LVIII.

OP HET PAASCHFEEST.

WIJZE: *Als lied V* bladz. 94.

1.

Juich, Christenschaar!
 De Middelaar
 Van hemel en van aard,
 Geslacht op 't bloedig zoenaltaar,
 Gelegd in 't graf, Hij is niet daar!
 Hij leeft, bevrijd van elk gevaar, } *bis.*
 Die ons het leven baart.

2.

Juich, juich nu blij,
 Hij kocht ons vrij,
 Gaf stervend 't leven weer.
 Maar Hij verrees uit 't graf: en wij,
 Wij moeten in dit feestgetij
 Verrijzen van den dood als Hij, } *bis.*
 Verrijzen voor den Heer.

3.

Die 't heil ons bood
 En van den dood
 Ons vrijkocht in zijn bloed,
 Hij biedt aan zondaars, klein of groot,
 Als 't oog een traan van rouw ontschoot,
 Genâ door 't bloed dat Hij vergoot, } *bis.*
 En vrede, rijk en zoet.

4.

Neem aan de hand,
 Die van den band

Der zonde u wil ontslaan.
 Bied u aan God ten offerand,
 Ontvonk uw hart door liefdebrand,
 Richt 't oog naar 't eeuwig vaderland, } *bis.*
 Toon uw verrijz'nis aan.

5.

En sterf niet meer,
 Gelijk de Heer
 Verrezen, niet meer sterft;
 Keer nimmer tot de zonden weer,
 Maar leef voortaan ter zijner eer,
 Opdat, wanneer Hij wederkeer', } *bis.*
 Gij t' eeuwig leven erft.

 DERDE AFDEELING.

Latijnsche Gezangen.

LITANIE VAN O. L. VROUW.

(Bladzijde 144.)

TANTUM ERGO.

1.

Tantum ergo Sacramentum
 Veneremur cernui,
 Et antiquum documentum
 Novo cedat ritui,
 Praestet fides supplementum
 Sensuum defectui.

2.

Genitori, Genitoque
 Laus et jubilatio;
 Salus, honor, virtus quoque
 Sit et benedictio;
 Procedenti ab utroque
 Compar sit laudatio.

Ÿ. Panem de coelo praestitisti eis.

R. Omne delectamentum in se habentem.

OREMUS.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili, passionis tuae memoriam reliquisti: tribue quaesumus; ita nos Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis et regnas etc. Amen.

O SANCTISSIMA.

O sanctissima, o piissima, dulcis virgo Maria.
 Mater amata, intemerata, ora, ora pro nobis.

MAGNIFICAT.

Magnificat * anima mea Dominum.

Et exultavit spiritus meus * in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillae suae: *
 ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes
 generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et
 sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus à progenie in progenies, *
timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo: * dispersit
superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede, * et exaltavit
humiles.

Esurientes implevit bonis, * et divites dimisit
inanes.

Suscepit Israël puerum suum, * recordatus
misericordiae suae.

Sicut locutus est ad patres nostros, * Abra-
ham, et semini ejus in saecula.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc et semper, *
et in saecula saeculorum. Amen.

EINDE.

INHOUD.

	Blz.
Broederschap en Processie van O. L. Vrouw van Kevelaar enz.....	V
Dagorde.....	IX

Onderricht voor Pelgrims, om hunne bedevaart met de meeste vrucht te doen.....	1
---	---

GEBEDEN.

Morgengebed.....	25
Litanie van den H. Naam Jesus.....	30
Avondgebed.....	33
Litanie van de Allerheiligste Maagd Maria.....	35
Bezoek bij Jesus in het H. Altaargeheim.....	38
Aanbeveling aan den voor ons gekruisten Jesus..	44
Manier om den H. Rozenkrans godvruchtiglijk te bidden.....	46
Smeekebed tot de Allerheiligste Maagd en Moeder Gods Maria, te Kevelaar, als Troosteresse der bedrukten.....	68
Gebed voor de levende Leden der Broederschap van de Allerheiligste Maagd en Moeder Gods Maria.	74
Gebed voor de overledene Broeders en Zusters..	77
Litanie voor de Geloovige Zielen.....	79

GEZANGEN.

EERSTE AFDEELING.

	Blz.
I. Maria, toevlucht in allen nood.....	83
II. Hulde en bede aan de H. Maagd en Moeder Gods Maria.....	85
III. Ter eere van het H. Kruis.....	90
IV. Maria, behoud der zieken.....	91
V. Bij het vertrek uit Uden naar Kevelaar..	94
VI. Pelgrimslied tot Maria.....	96
VII. De vijf Wonden.....	98
VIII. Pelgrimslied.....	109
IX. Bij het naderen van Kevelaar.....	111
X. Welkomslied bij het intrekken van Kevelaar.	113
XI. Avondgroet aan Maria.....	116
XII. Bij de Processie naar het Miraculeuse Beeld. Litanie-Lied van O. L. Vrouw..	117
XIII. Bij het Miraculeuse Beeld.....	121
XIV. Aan Maria, bij haar beeld.....	123
XV. Aan Maria eer!.....	125
XVI. Bij de Processie naar het Roode Kruis. Lofzang aan de Allerheiligste Maagd..	126
XVII. Smeekzang tot de Moeder der Zeven Smarten.....	129
XVIII. Bij Maria ter Nood.....	132
XIX. Bezoek bij het H. Sacrament te Oud- Kevelaar.....	134
XX. Lofzang tot het H. Kruis.....	134
XXI. Bij 't Roode Kruis.....	136
XXII. Danklied.....	137

INHOUD.

	Blz.
Broederschap en Processie van O. L. Vrouw van Kevelaar enz.....	V
Dagorde.....	IX

Onderricht voor Pelgrims, om hunne bedevaart met de meeste vrucht te doen.....	1
---	---

GEBEDEN.

Morgengebed.....	25
Litanie van den H. Naam Jesus.....	30
Avondgebed.....	33
Litanie van de Allerheiligste Maagd Maria.....	35
Bezoek bij Jesus in het H. Altaargeheim.....	38
Aanbeveling aan den voor ons gekruisten Jesus..	44
Manier om den H. Rozenkrans godvruchtiglijk te bidden.....	46
Smeekebed tot de Allerheiligste Maagd en Moeder Gods Maria, te Kevelaar, als Troosteresse der bedrukten.....	68
Gebed voor de levende Leden der Broederschap van de Allerheiligste Maagd en Moeder Gods Maria.	74
Gebed voor de overledene Broeders en Zusters..	77
Litanie voor de Geloovige Zielen....	79

GEZANGEN.

EERSTE AFDEELING.

	Blz.
I. Maria, toevlucht in allen nood.....	83
II. Hulde en bede aan de H. Maagd en Moeder Gods Maria.....	85
III. Ter eere van het H. Kruis.....	90
IV. Maria, behoud der zieken.....	91
V. Bij het vertrek uit Uden naar Kevelaar..	94
VI. Pelgrimslied tot Maria	96
VII. De vijf Wonden	98
VIII. Pelgrimslied.....	109
IX. Bij het naderen van Kevelaar.....	111
X. Welkomslied bij het intrekken van Kevelaar.	113
XI. Avondgroet aan Maria.....	116
XII. Bij de Processie naar het Miraculeuse Beeld. Litanie-Lied van O. L. Vrouw..	117
XIII. Bij het Miraculeuse Beeld.....	121
XIV. Aan Maria, bij haar beeld.....	123
XV. Aan Maria eer!.....	125
XVI. Bij de Processie naar het Roode Kruis. Lofzang aan de Allerheiligste Maagd..	126
XVII. Smeekzang tot de Moeder der Zeven Smarten.....	129
XVIII. Bij Maria ter Nood.....	132
XIX. Bezoek bij het H. Sacrament te Oud- Kevelaar.....	134
XX. Lofzang tot het H. Kruis.....	134
XXI. Bij 't Roode Kruis.....	136
XXII. Danklied.....	137

	Blz.
XXIII. Ave Maris Stella.....	139
XXIV. Bij het binnenkomen der Groote Kerk. — Ave Regina Coelorum.....	140
XXV. Regina Coeli.....	141
XXVI. Alma Redemptoris Mater.....	142
XXVII. Salve Regina.....	143
XXVIII. In het gaan naar het Kerkhof. — Litanie van O. L. Vrouw.....	144
XXIX. Maria, Onbevlekt Ontvangen.....	147
XXX. Op het Kerkhof. — De profundis.....	148
XXXI. Smeeklied voor de overledenen.....	149
XXXII. Het Wees gegroet.....	152
XXXIII. Bij het verlaten van Kevelaar. — Afscheidslid.....	153
XXXIV. Afscheidsgroet te Uden.....	156
XXXV. Afscheidsgroet aan Maria aldaar.....	158
XXXVI. Danklied bij het einde van den pelgrimstocht.....	160

TWEDE AFDEELING.

XXXVII. Smeekzang tot Jesus' heilige vijf wonden.	161
XXXVIII. Ave Maria.....	163
XXXIX. Lofzang ter eere van het H. Hart van Maria.....	164
XL. Ter eere van het Onbevleete Hart van Maria.....	169
XLI. Bede tot Maria's Hart.....	170
XLII. Toewijding aan het H. Hart van Maria.	171
XLIII. Aan mijne Onbevleete Moeder.....	172
XLIV. Maria, onze hoop.....	175

	Blz.
XLV. Groete aan de Moeder der Barmhartig- heid	177
XLVI. Ter eere van Maria	178
XLVII. Lofprijzing aan Maria	179
XLVIII. De Engelgroet	181
XLIX. Aan de Moeder Gods	183
L. Ter eere der Onbevleete Maagd	185
II. Aan onze Koningin	186
III. 'k Wil u vereeren	189
LIII. Avondgroet	191
LIV. Bede tot St. Joseph	193
LV. Ter eere van den H. Antonius	195
LVI. Ter eere van den H. Dominicus	196
LVII. Loflied tot den H. Franciscus van Assisië	197
LVIII. Op het Paaschfeest	200

DERDE AFDEELING.

LATIJSCHGE GEZANGEN.

Tantum Ergo	201
O Sanctissima	202
Magnificat	202

LIEDEREN

TEN GEBRUIKE IN DE BROEDERSCHAPS-KERK,
BIJ VERSCHILLENDE GELEGENHEDEN.

	Blz.
1. Blijde 't loflied aangeheven.....	186
2. Gegroet gij sterre van het meer.....	139
3. Geknield aan uwe voeten.....	191
4. Kom, christenschaar.....	185
5. Komt heffen wij een loflied aan.....	85
6. Laat nu de aarde op blijden toon.....	164
7. Lieve Moeder van den Heer.....	147
8. Maria eer.....	125
9. Moeder des Heeren.....	183
10. O Beeld van 't reinste leven.....	178
11. O Hemelkoningin.....	181
12. Wat zijt gij schoon.....	172
13. 'k Wil u vereeren.....	189
14. 'k Zou vreezen.....	175
15. Ter eere van het H. Sacrament.....	38
16. Ter eere van St. Joseph.....	193
17. Ter eere van St. Antonius.....	195
18. Ter eere van St. Franciscus.....	197
19. In de Vasten.....	161
20. Op het Paaschfeest.....	200

